

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทำเนียบรัฐสภา
 ครั้งที่ ๒๓๓
 วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒
 ณ ที่ของรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา
 จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๖ คน

(เนื่องจากพลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ พลโท เฉลิมชัย จารุวัสตร์ รอง
 ประธานสภาคนที่ ๑ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ บัดนี้มีสมาชิกร่วมประชุม ๒๓๖ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม
 และดำเนินการแทนท่านประธาน ซึ่งป่วยไม่อาจมาร่วมประชุมได้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องข้อเสนอใหม่ ๔.๑ พิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาควย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างตน

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ -
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างตน พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทตระกูลภัย

(นายสมภพ ไทตระกูลภัย)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนี้

- (๑) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการยา คุณสมบัติของผู้รับอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การบังคับให้ผู้รับอนุญาตจัดทำบัญชีรับหน้าที่ปฏิบัติการประจำอยู่ ณ สถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๒) เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนคำรับยา
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลตก ลักษณะของยาที่ห้ามผลิต ขาย หรือนำ หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ยาปลอมและยาที่มีมาตรฐาน และการโฆษณาขายยา
- (๔) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี เสนาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) ปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล

โทษบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนผู้ใช้ยา ทั้งในกานผู้รับอนุญาต อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของยา รวมทั้งวิธีการควบคุมคุณภาพและการโฆษณาขายยา ยังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ ในอันที่จะคุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้ใช้ยาอย่างพอเพียง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ยา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ยา" หมายความว่า

(๑) วัตถุที่รับรองไว้ในคำรายนามที่รัฐมนตรีประกาศ

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการวินิจฉัย บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรือความเจ็บป่วยของมนุษย์หรือสัตว์

(๓) เกสซ์เคมีภัณฑ์ หรือเกสซ์เคมีภัณฑ์สำเร็จรูป หรือ

(๔) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับให้เกิดผลแก่สุขภาพ โครงสร้าง หรือการกระทำหน้าที่ใด ๆ ของร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์

วัตถุตาม (๑) (๒) หรือ (๔) ไม่หมายความรวมถึง

(ก) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการ เกษตรหรือการอุตสาหกรรมตามที่รัฐมนตรีประกาศ

(ข) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นอาหารสำหรับมนุษย์ เครื่องกีฬา เครื่องมือเครื่องใช้ในการส่งเสริมสุขภาพ เครื่องสำอาง หรือเครื่องมือและส่วนประกอบของเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบโรคศิลปะ หรือวิชาชีพเวชกรรม

(ค) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในห้องวิทยาศาสตร์สำหรับการวิจัย การวิเคราะห์ หรือการชันสูตรโรคซึ่งมีโทษกระทำโดยตรงต่อร่างกายของมนุษย์

"ยาแผนปัจจุบัน" หมายความว่า ยาที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการ ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือการบำบัดโรคสัตว์

"ยาแผนโบราณ" หมายความว่า ยาที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการ ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ หรือการบำบัดโรคสัตว์ ซึ่งอยู่ในคำรายนามยาแผนโบราณที่รัฐมนตรีประกาศหรือยาที่รัฐมนตรีประกาศเป็นยาแผนโบราณ หรือยาที่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนตำรับยาเป็นยาแผนโบราณ

"ยาอันตราย" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณที่รัฐมนตรีประกาศเป็นยาอันตราย

"ยาควบคุมพิเศษ" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณที่

LIRT

รัฐมนตรีประกาศเป็นยาควบคุมพิเศษ

"ยาใช้ภายนอก" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณที่มุ่ง
หมายสำหรับใช้ภายนอก

"ยาใช้เฉพาะที่" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณที่มุ่ง
หมายใช้เฉพาะที่กับผิวหนัง หู ตา จมูก ปาก ทวารหนัก ของคลอด หรือท่อปัสสาวะ

"ยาสามัญประจำบ้าน" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันหรือยาแผน
โบราณที่รัฐมนตรีประกาศเป็นยาสามัญประจำบ้าน

"ยาบรรจุเสร็จ" หมายความว่า ยาแผนปัจจุบันที่ได้ผลิตขึ้นเสร็จในรูป
ต่าง ๆ ทางเภสัชกรรมซึ่งบรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่ปิดหรือผนึกไว้ และมีฉลาก
ครบถ้วนตามพระราชบัญญัติ

"ยาสมุนไพร" หมายความว่า ยาที่ได้จากพฤกษชาติ สัตว์ หรือแร่ ซึ่ง
มีคุณสมบัติปรุงหรือแปรสภาพ

"เภสัชเคมีภัณฑ์" หมายความว่า สารอินทรีย์เคมี หรืออนินทรีย์เคมี
ซึ่งเป็นสารที่เกี่ยวข้อง ปรุง แต่ง เตรียม หรือผสมเป็นยา

"เภสัชเคมีภัณฑ์สำเร็จรูป" หมายความว่า สารอินทรีย์เคมี หรือ
อนินทรีย์เคมีทั้งที่เป็นสาร เดี่ยวหรือสารผสมที่อยู่ในลักษณะพร้อมที่จะนำมาใช้ประกอบ-
ในการผลิตเป็นยาสำเร็จรูป

"การประกอบวิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า การประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

"การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน" หมายความว่า การประกอบโรค
ศิลปะโดยอาศัยความรู้อันได้ศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์

"การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ" หมายความว่า การประกอบ
โรคศิลปะโดยอาศัยความรู้จากตำราหรือการ เรียนสืบต่อกันมา อันมิใช่การศึกษาค้นคว้า

LIART

หลักวิทยาศาสตร์

"การบำบัดโรคสัตว์" หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันกระทำโดย ตรงต่อร่างกายสัตว์ เพื่อตรวจ รักษา ป้องกัน หรือกำจัดโรค

"ผลิต" หมายความว่า ทำ ผสม ประ หรือแปรสภาพ และหมายความ รวมถึงเปลี่ยนรูปยาเม็ดยาเป็นยาบรรจุเสร็จ

"สารออกฤทธิ์" หมายความว่า วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของยา ที่สามารถมีฤทธิ์บำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรือความเจ็บป่วยของมนุษย์ หรือสัตว์

"ความแรงของสารออกฤทธิ์" หมายความว่า

- (๑) ความเข้มข้นของยาที่มีปริมาณของสารออกฤทธิ์ระบุเป็นน้ำหนักต่อ น้ำหนัก น้ำหนักต่อปริมาตร หรือปริมาณของสารออกฤทธิ์ต่อหนึ่งหน่วยการใช้ หรือ
- (๒) การแสดงฤทธิ์ทางการรักษาโรคของยาตามที่ได้มีการทดสอบในห้อง ปฏิบัติการด้วยวิธีการที่เหมาะสม หรือไทม์อันการควบคุมการใช้รักษาโรคอย่างใดโดยส ึ่งเพียงพอแล้ว

"ขาย" หมายความว่า รวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือมิใช่เพื่อขาย

"ฉลาก" หมายความว่า รวมถึง รูป รอยประจักษ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่ง แสดงไว้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยา

"เอกสารกำกับยา" หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุดิบใด ๆ ที่ทำให้ ปรากฏความหมายด้วยรูป รอยประจักษ์หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับยาที่สอดคล้องแทรก หรือรวมไว้กับภาชนะหรือหีบห่อบรรจุย

"ตำรับยา" หมายความว่า สูตรซึ่งระบุส่วนประกอบสิ่งปรุงรรมยา รวมอยู่ด้วย ไม่ว่าสิ่งปรุงรรมนั้นจะมีรูปลักษณะใด และให้หมายความรวมถึงยาที่มีลักษณะ เป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรม ซึ่งทรัพย์สินที่จะนำไปใช้แก่มนุษย์หรือสัตว์ใด

LIRT

"ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

"ผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบัน" หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะ
แผนปัจจุบันในสาขาทันตกรรม เภสัชกรรม การฝังเข็ม หรือการพยาบาลตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

"ผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนโบราณ" หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะ
แผนโบราณในสาขาเวชกรรมหรือเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบ
โรคศิลปะ

"เภสัชกรชั้นหนึ่ง" หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน
ชั้นหนึ่งในสาขาเภสัชกรรม

"เภสัชกรชั้นสอง" หมายความว่า ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน
ชั้นสองในสาขาเภสัชกรรม

"ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง" หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาต
เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

"ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง" หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาต
เป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นสอง (ก) สาขาอายุรกรรม ตามกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

"ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ
และในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือตัวแทนของ
นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการด้วย

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย สำหรับการอนุญาตผลิตยาหรือการนำหรือส่ง

ยาเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย สำหรับการอนุญาตขายยาในกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการอนุญาตขายยาในจังหวัดที่อยู่ในเขต
อำนาจ นอกจากกรุงเทพมหานคร

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการยาตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ โยยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการยา"
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์
อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งจากผู้ดำรง
ตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์สองคน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้
อำนวยการกอง กองการประกอบโรคศิลปะ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
สาธารณสุข เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก
ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน ในจำนวนนี้อย่างน้อยจะต้องเป็นผู้ประกอบโรค
ศิลปะแผนโบราณสองคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการ และ
เลขาธิการ และให้ผู้อำนวยการกอง กองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหาร
และยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ"

มาตรา ๕ โหยงเล็กควมในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ บทบัญญัติมาตรา ๑๒ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตยาซึ่งผลิตโดยกระทรวง ทบวง กรม ในหน้าที่ป้องกันหรือ บำบัดโรคสภากาชาดไทย และองค์การ เกสซ์กรรม

(๒) การผลิตยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือของผู้- ประภมโรคศิลปะที่สั่งสำหรับคนไข้เฉพาะราย หรือตามใบสั่งยาของผู้ประภมการ บำบัดโรคสัตว์สำหรับสัตว์เฉพาะราย

(๓) การขายยาสมุนไพรที่ไม่ใช่ยาอันตราย การขายยาสามัญประจำ บ้าน การขายยาซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะ ในสาขา ทัศนกรรมขายเฉพาะสำหรับคนไข้ของตน หรือการขายยาซึ่งผู้ประภมการบำบัดโรค- สัตว์ขายสำหรับสัตว์ซึ่งตนบ้านกัหรือป้องกันโรค และการขายยาซึ่งขายโดยกระทรวง ทบวง กรม ในหน้าที่ป้องกันหรือบำบัดโรค สภากาชาดไทย และองค์การ เกสซ์กรรม

(๔) การนำยาคัดักตัวเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งไม่เกินจำนวนที่จำเป็น จะต้องใช้เฉพาะตัวไคสามสิบวัน

(๕) การนำหรือสั่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกระทรวง ทบวง กรม ในหน้าที่ป้องกันหรือบำบัดโรค สภากาชาดไทย และองค์การ เกสซ์กรรม"

มาตรา ๖ โหยงเล็กควมในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำหรือสั่ง เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบันได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและ - ดำเนินกิจการได้

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
 (๓) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
 (๔) ไม่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ -
 กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตาม
 กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท -
 กฎหมายว่าด้วยการชวยยาหรือพระราชบัญญัติอื่น เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
 ก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้
 ความสามารถ

(๖) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรค
 เหาซางในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่าง
 ร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

(๗) มีสถานทีผลิตยา สถานทีชวยยา สถานทีนำหรือส่งยาเข้ามาใน
 ราชอาณาจักร หรือสถานทีเก็บยา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตยา การชวยยา หรือ
 การเก็บยาและการควบคุมหรือรักษาคุณภาพยา ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนด
 ในกฎกระทรวง

(๘) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์ไม่ว่าหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการ
 ประกอบพาณิชย์ของผู้รับอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิก-
 ดอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

(๙) มีผู้ที่จะปฏิบัติกิจการตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา
 ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้
 ทำเนนกิจการต้องมีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๔)

LIRT

(๕) หรือ (๖)"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ให้ใช้ไต่จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่น คำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อไต่ยื่นคำขอกังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไป ก็ไต่จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่ง เดือน จะยื่นคำขอ ขอนัดพร้อมด้วยแสลง เหตุผลขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ แต่การยื่นคำขอนัดนั้นไม่ เป็นเหตุให้พ้นผิดสำหรับการประกอบกิจการที่ใดกระทำให้ไปก่อนขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่ง ถือว่าเป็นการประกอบกิจการโดยใบอนุญาตขาดอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ใบ อนุญาตสิ้นอายุจะกระทำมิได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต

(๑) ผลิตหรือขายยาแผนปัจจุบันนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต - เว้นแต่เป็นการขายส่งตรงต่อผู้รับอนุญาตขายยา กระทรวง ทบวง กรม ในหน้าที่ ป้องกันหรือบำบัดโรค สภากาชาดไทย องค์การเภสัชกรรม ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ สถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน

หรือรายยาสำหรับสัตว์โดยขายส่งตรงต่อผู้ประกอบการนำยัตโรคลสัตว์

(๒) ผลิตภัณฑ์ขายยาแผนปัจจุบันไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งอย่างน้อยสองคนเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๔ และต้องจัดให้มีเภสัชกรอย่างน้อยหนึ่งคนประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๒๑ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งหรือเภสัชกรชั้นสองเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๒๒ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยารักษาโรคที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ ต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่ง เภสัชกรชั้นสอง ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม การยุงครรภ์หรือการพยาบาล เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๑ ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยารักษาโรคสำหรับสัตว์ ต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่ง เภสัชกรชั้นสอง ผู้ประกอบการนำยัตโรคลสัตว์ชั้นหนึ่งหรือผู้ประกอบการนำยัตโรคลสัตว์ชั้นสอง เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๒๔ ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งยาแผนปัจจุบันเข้ามาในราชอาณาจักร

LIRT

ต้องมีเอกสารหนึ่ง เป็นผู้นำที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ ประจำอยู่ ณ สถานที่นำ หรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เทียบฯ ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๒๕ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้าย ณ ที่เปิดเผยแพร่สถานที่ผลิตยาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยา

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัว ชื่อสกุล และวิทยฐานะของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ และเวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ ดี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษร และข้อความที่แสดง ในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์วัตถุเคมีและยาที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยมีหลักฐานแสดงรายละเอียดของการวิเคราะห์ทุกครั้งซึ่งคงเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) จัดให้มีฉลากตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยามักไว้ที่ภาชนะ และหีบห่อ บรรจุยาที่ผลิตขึ้นและในฉลากต้องแสดง

(ก) ชื่อยา

(ข) เลขที่หรือรหัสในสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยา

(ค) เดือน ปี ที่ในสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาลิ้นอายุ

(ง) ปริมาณของยาที่บรรจุ

(จ) ชื่อและปริมาณ หรือความแรงของสารออกฤทธิ์อื่น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของยาซึ่งจะต้องตรงตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยา

(ฉ) เลขที่หรืออักษรแสดงครั้งที่ผลิตหรือวิเคราะห์ยา

(ช) ชื่อผู้ผลิตยาและจังหวัดที่ตั้งสถานที่ผลิตยา

LIRT

(ข) เค็มน ปี ที่ผลิตยา

(ฉ) คำว่า "ยาอันตราย" "ยาควบคุมพิเศษ" "ยาใช้ภายนอก" หรือ "ยาใช้เฉพาะที่" แล้วแต่กรณี ด้วยอักษรสีแดง เห็นได้ชัด ในกรณีเป็นยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ ยาใช้ภายนอก หรือยาใช้เฉพาะที่

(ช) คำว่า "ยาสามัญประจำบ้าน" ในกรณีที่ เป็นยาสามัญประจำบ้าน

(ฅ) คำว่า "ยาสำหรับสัตว์" ในกรณีที่ เป็นยาสำหรับสัตว์

(ฉ) เค็มน ปี ที่ยาลิ้นอายุในกรณีเป็นยาที่รัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา ๓๖ (๓) หรือ (๔)

(๔) ไขฉลากและเอกสารกำกับยาตามที่ไ้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ และข้อความในฉลากและเอกสารกำกับยาต้องอ่านได้ชัดเจน เอกสารกำกับยว้เป็น ภาษาต่างประเทศต้องมีภาษาไทยด้วย

(๕) จักให้มีคำเตือนการใช้ยาไว้ในฉลากและที่เอกสารกำกับยา ในกรณีเป็นยาที่รัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา ๓๖ (๕)

(๖) ทำบัญชีวัตถุดิบที่ใช้ผลิตยา บัญชียาที่ผลิตและขาย และเก็บยาคิวอย่างผลิต ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณียาที่ผลิตไม่อาจแสดงคววมใน (๓) (ก) ถึง (ง) ที่ภาชนะบรรจุได้ อย่างน้อยให้แสดงคววมใน (๓) (ก) (ค) (จ) และ (ง)

ในกรณีเป็นยาที่ผลิตเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ข้อคววมในฉลากและเอกสารกำกับยาต้องระบุชื่อประเทศไทย ส่วนข้อความอื่นหากประสงค์จะขอยกเว้นต้องไ้ระบุอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันประสงค์จะแก้ไขฉลากเกี่ยวกับเค็มน

LIART

ปี ที่ยาสิ้นอายุตาม (๓) (๔) ต้องยื่นคำขอรับอนุญาตตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้าย ณ ที่เปิดขายยาที่ร้านขายยาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ขายยา

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัว ชื่อสกุล และวิทยฐานะของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติ

การและเวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ สี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษร และข้อความที่แสดง ในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง.

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บยาสำหรับสัตว์เป็นส่วนสักจากยาอื่น

(๓) จัดให้มีการแยกเก็บยาเป็นส่วนสักดังต่อไปนี้

(ก) ยาอันตราย

(ข) ยาควบคุมพิเศษ

(ค) ยาอื่น ๆ

(๔) จัดให้มีที่เป็นส่วนสักสำหรับปรุงยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพ เวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบเภสัชกรรมบำบัดโรคสัตว์ และ สำหรับเก็บยาที่จะใช้ในการนั้นด้วย

(๕) จัดให้ฉลากที่ภาชนะและหีบห่อบรรจุยาตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๒๕ (๓) ตั้งมือผู้ครบถ้วน

(๖) ห้ามผู้ขายที่ซื้อและขายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง.

LIRT

ความในวรรคหนึ่งให้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับใบอนุญาตขายยาตาม มาตรา ๒๕ (๑) และ (๔) โดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้ผู้รับอนุญาตนำหรือส่งยาแผนปัจจุบัน เข้ามาในราชอาณาจักรปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จักให้มีป้าย ณ ที่เปิดแผนหน้าสถานที่นำ หรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัว ชื่อสกุล และวิทยฐานะของผู้มีหน้าที่

ปฏิบัติการและเวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ สี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษร และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในเวลานำเข้า ต้องจักให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์ที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี ใบรับรองของผู้ผลิต ถ้าเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทยด้วย และมีฉลากตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ (๑)(ก)(ง)(จ) (ข)(ฉ) และ (ฎ) เป็นอย่างน้อยที่ภาชนะบรรจุยา เว้นแต่ความใน (ข) ให้ระบุชื่อเมืองและประเทศที่ตั้งสถานที่ผลิตยาแทนชื่อจังหวัด

(๓) ก่อนนำยาออกขาย ต้องจักให้ฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยามีลักษณะและข้อความครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ (๑) เว้นแต่ความใน (ข) ให้ระบุชื่อเมืองและประเทศที่ตั้งสถานที่ผลิตยาแทนชื่อจังหวัด และในกรณีเป็นยาที่ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรไม่อาจแสดงความในมาตรา ๒๕ (๑)(ก) ถึง (ฎ) ที่ภาชนะบรรจุได้ อย่างน้อยให้แสดงความในมาตรา ๒๕ (๑)(ก)(ง)(ฉ) และ (ฎ)

LIRT

(๔) ไซดากและเอกสารกำกับยาตามที่ได้อื่นทะเบียนตำรับยาไว้ และข้อความในจดากและเอกสารกำกับยาของอานไคซัทเจน เอกสารกำกับยาด้าเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทยด้วย

(๕) ทำบัญชียาที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรและที่ขาย และเก็บยาคิวอย่างที่น่าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนและของเภสัชกร ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ในสาขาทันตกรรม การศัลยกรรมหรือการพยาบาล หรือผู้ประกอบกรบ่าบักโรคสัตว์ คิวไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยาหรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา หรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราวไม่เกินหกสัปดาห์ ให้ผู้รับอนุญาตจักให้ผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่นั้น ๆ เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนได้ โดยให้ผู้รับอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาต และให้ถือว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตาม มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี"

การแจ้งเป็นหนังสือตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔

หน้าที่ของเภสัชกร ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันหนึ่ง
ในสาขาทันตกรรม การดูแลสุขภาพหรือการพยาบาล หรือผู้ประกอบกรบ้านักโรคสัตว์”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่ง
พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๐ ประจำอยู่ ณ สถานที่
ผลิตยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการผลิตยาให้เป็นไปโดยถูกต้องตามตำรับยาที่ได้ขึ้นทะเบียน
ไว้ตามมาตรา ๓๕

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและ เอกสารกำกับยาตามมาตรา ๒๕
(๓)(๔) และ (๕)

(๓) ควบคุมการแบ่งบรรจุยาและการปิดฉลากที่ภาชนะ และพิมพ์บรรจุ
ยาให้เป็นไปโดยถูกต้อง

(๔) ควบคุมการขายยาให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕

(๕) ควบคุมการทำบัญชียาและการเก็บยาตัวอย่างตามมาตรา ๒๕ (๖)

(๖) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๐ ประจำอยู่ ณ สถานที่-

ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการแลกเปลี่ยนยาตามมาตรา ๒๖ (๒) และ (๓)
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๖ (๕)
- (๓) ควบคุมการขายยาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ปฐักยาในที่ที่ผู้รับอนุญาตขายยาได้จัดไว้ตามมาตรา ๒๖ (๔)
- (๕) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะและหีบห่อยารักษาที่ปรุงตามใบสั่งยา ของผู้

ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบเภสัชกรรม บำบัดโรคสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) ควบคุมการส่งมอบยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ หรือยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบเภสัชกรรม บำบัดโรคสัตว์

(๗) ควบคุมการทำบัญชียาตามมาตรา ๒๖ (๖)

(๘) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่ง เภสัชกรชั้นสอง ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม การศัลยกรรมหรือการพยาบาลตามมาตรา ๒๖ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะขายยารักษาที่มิใช่ยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๖ (๕)
- (๒) ควบคุมมิให้มีการแบ่งขายยารักษาที่ส่งออกไปจากสภาพเดิมที่ผู้

ผลิตไว้

LIRT

- (๓) ความคุ้มครองห้ามจำหน่ายยาตามมาตรา ๒๖ (๖)
- (๔) การขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งหรือผู้ประกอบกิจการนำตัวโรคสัตว์ชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๖ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะขายบรรจุเสร็จสำหรับสัตว์ตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ความคุ้มครองแยกแยะยาตามมาตรา ๒๖ (๓)
- (๒) ความคุ้มครองปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๖ (๕)
- (๓) ความคุ้มครองให้มีการแบ่งขายขายบรรจุเสร็จสำหรับสัตว์ต่างไปจากสภาพเดิมที่ผู้ผลิตได้ผลิตไว้
- (๔) ความคุ้มครองส่งมอบขายบรรจุเสร็จสำหรับสัตว์ที่เป็นยาอันตราย หรือ ยาควบคุมพิเศษ
- (๕) ความคุ้มครองห้ามจำหน่ายยาตามมาตรา ๒๖ (๖)
- (๖) การขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๔ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๔ ประจำอยู่ ณ สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรหรือสถานที่เทียบท่า และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ความคุ้มครองนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรให้เป็นไปโดยถูกต้องตามคำรับยาที่ไต่สวนทะเบียนไว้ตามมาตรา ๓๕
- (๒) ความคุ้มครองปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๗ (๒) และ (๓)
- (๓) ความคุ้มครองปฏิบัติเกี่ยวกับใบรับรองของผู้ผลิตแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์ยาตามมาตรา ๒๗ (๒) และเอกสารกำกับยาตามมาตรา ๒๗ (๔)

- (๔) ควบคุมการขายยาให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔
- (๕) ควบคุมการทำบัญชียาและการเก็บยาตัวอย่างตามมาตรา ๒๗ (๕)
- (๖) ควบคุมการนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๗) ควบคุมการจกเก็บยาที่นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ณ สถานที่

ที่เก็บยา

(๘) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้เภสัชกร ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม การบดผงครรภหรือการพยายาม ผู้ประกอบเภสัชกรรมเภสัชกร ภูมิทันยาที่มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา หรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร โดยคนมิได้มีชื่อเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่นั้น"

มาตรา ๑๖ โหยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตใหม่ถึง ขาย หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยาแผนโบราณได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้ง และดำเนินกิจการได้

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๔) ไม่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท -

LIRT

กฎหมายว่าด้วยการขายยาหรือพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พบโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี ก่อนวันชอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

(๗) มีสถานที่ยกติดยา สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาใน -
ราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยา สะอาดและถูกต้องลักษณะ

(๘) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์ไม่ซ้ำ หรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ใน
การประกอบพาณิชย์ของผู้อื่นซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูก
เพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

(๙) มีผู้ที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๗๐

ในกรณีบุคคลเป็นผู้ชออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้
ทำเนนกิจการต้องมีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะของห้ามตาม (๔)
(๕) หรือ (๖)"

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ให้ใช้ใ้จนถึงวันที่ ๓๑
 ธันวาคมของปีทีออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะชอชออายุใบอนุญาต ให้ยื่น
 คำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อไ้ยื่นคำชอถึงแล้ว จะประดยกิจการ
 ต่อไปก็ไ้จนกว่าผู้ชออายุจะส่งไม่ชออายุใบอนุญาตนั้น
 การชอชออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เนนไปตามหลักเกณฑ์

วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอ
ต่อต้นฉบับพร้อมด้วยแสดง เหตุผลขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ แต่การยื่นคำขอต้นฉบับนี้ไม่
เป็นเหตุให้พ้นผิดสำหรับการประ กอบกิจการที่ใ้กระ ทำให้ไปก่อนขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่ง
ถือว่าเป็นการประ กอบกิจการโดยใบอนุญาตขาดอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ใบ-
อนุญาตสิ้นอายุจะกระ ทำให้มิได้"

มาตรา ๑๔ โยยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖
มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๔ ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนโบราณ ต้องมีผู้ประกบโรคศิลปะ
แผนโบราณ เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำการ
ผู้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งผลิตยาเกินห้าสิบตำรับขึ้นไป ให้มีจำนวนผู้
ประกบโรคศิลปะแผนโบราณเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ ตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนโบราณ ต้องมีผู้ประกบโรคศิลปะ
แผนโบราณ เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตนำหรือส่งยาแผนโบราณเข้ามาในราชอาณาจักร
ต้องมีผู้ประกบโรคศิลปะแผนโบราณเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๐ ประจำอยู่
ณ สถานที่นำหรือส่งยาแผนโบราณเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยา ตลอด
เวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๘ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาแผนโบราณปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จักให้มีป้าย ณ ที่เปิดเผยหน้าสถานที่ผลิตยาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยา

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ และ

เวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ สี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษร และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จักให้มีฉลากตามข้อที่ขึ้นทะเบียนตำรับยานักไว้ที่ภาชนะและหีบห่อบรรจุยาที่ผลิตขึ้นและในฉลากต้องแสดง

(ก) ชื่อยา

(ข) เลขที่หรือรหัสใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยา

(ค) เกษณ ปี ที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาสินอายุ

(ง) ปริมาณของยาที่บรรจุ

(จ) เลขที่หรืออักษรแสดงครั้งที่ผลิตยา

(ฉ) ชื่อผู้ผลิตและจังหวัดที่ตั้งสถานที่ผลิตยา

(ช) เกษณ ปี ที่ผลิตยา

(ช) คำว่า "ยาแผนโบราณ" ให้เห็นชัดเจน

(๓) คำว่า "ยาใช้ภายนอก" หรือ "ยาใช้เฉพาะที่" แล้วแต่กรณีตัวอักษรสีแดงเห็นชัดเจน ในกรณีเป็นยาใช้ภายนอกหรือยาใช้เฉพาะที่

(๔) คำว่า "ยาสามัญประจำบ้าน" ในกรณีเป็นยาสามัญ

ประจำบ้าน

(๕) คำว่า "ยาสำหรับสัตว์" ในกรณีเป็นยาสำหรับสัตว์

LIRT

(๓) ไรต์สากและเอกสารกำกับยาตามที่ไต่ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ และข้อความในฉลากและเอกสารกำกับยาของอานไคซ์เคเจน เอกสารกำกับยาด้าเป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาไทยด้วย

(๔) ห้ามฉีดยาที่ผลิตและขายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณียาที่ผลิตไม่อาจแสดงความใน (๒) (ก) ถึง (ง) ที่ภาระบรรจุได้ อย่างน้อยให้แสดงความใน (๒) (ก) (ง) และ (จ)

ในกรณีเป็นยาที่ผลิตเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ข้อความในฉลากและเอกสารกำกับยาของระบุชื่อประเทศไทยด้วย ส่วนข้อความอื่นหากประสงค์จะออกเว้นต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อน และมีหน้าความใน (๒) (ข) (ฅ) และ (ฉ) มาใช้บังคับ

มาตรา ๕๔ ให้ผู้อนุญาตขายยาแผนโบราณปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้าย ณ ที่เปิดเผยหน้าสถานที่ขายยาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ขายยา

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ และ

เวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ สี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษรและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้ฉลากที่ภาชนะและหีบห่อมีบรรจุกฎตามที่กำหนดในมาตรา ๕๓

(๒) คงมีอยู่ครบถ้วน

(๑) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIART

มาตรา ๕๔ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งยาแผนโบราณเข้ามาในราชอาณาจักรปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จักให้ป้าย ๗ ที่เปิดเผยหน้าสถานที่นำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร คือ

(ก) ป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร

(ข) ป้ายแสดงชื่อตัวและชื่อสกุลของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ และ

เวลาที่ปฏิบัติการ

ทั้งนี้ ลักษณะ สี ขนาดของป้าย ขนาดของตัวอักษร และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในเวลานำเข้า ต้องจักให้ฉลากตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓

(๒) (ก) (ง) (ข) และ (ข) เป็นอย่างน้อยที่ภาชนะและหีบห่อบรรจุยา เว้นแต่ความใน (ฉ) ให้ระบุชื่อเมืองและประเทศที่คลังสถานที่ผลิตยาแทนชื่อจังหวัด

(๑) ก่อนนำยาออกขาย ต้องจักให้ฉลากที่ภาชนะและหีบห่อบรรจุยา มีลักษณะและข้อความครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ (๒) เว้นแต่ความใน (ฉ) ให้ระบุชื่อเมืองและประเทศที่คลังสถานที่ผลิตยาแทนชื่อจังหวัด และในกรณีนำเข้าไม่อาจแสดงความในมาตรา ๕๓ (๒) (ก) ถึง (ง) ที่ภาชนะบรรจุได้ อย่างน้อยให้แสดงความในมาตรา ๕๓ (๒) (ก) (ง) และ (จ)

(๔) ใฉฉลากและเอกสารกำกับยาตามที่ได้อื่นทะเบียนตำรับยาไว้ และข้อความในฉฉลากและเอกสารกำกับยากองอำนาจโคศคเจน เอกสารกำกับยาถ้าเป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาไทยด้วย

(๕) ทำบัญชียาที่นำเข้าหรือตั้งเข้ามาในราชอาณาจักรและที่ขาย และเก็บยาตัวอย่างที่นำเข้าหรือตั้งเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

LIRT

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราช

บัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๒๓ ทวิ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ยกยา สถานที่ขายยา หรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราวไม่เกินหกสัปดาห์ ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีผู้แทนปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ยกยา เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนได้ โดยให้ผู้รับอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาต และให้ถือว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ให้ผู้ประกอบโรคศิลป์แผนโบราณตามมาตรา ๕๔ ประจำอยู่ ณ สถานที่ผลิตยาคงตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ความคุมการผลิตยาให้เป็นไปโดยถูกต้องตามคำรับยาที่ไต่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๓๕

(๒) ความคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับยาตามมาตรา ๕๓ (๒) และ (๓)

(๓) ความคุมการแบ่งบรรจุและมีฉลากที่ภาษาและพิมพ์บรรจุยาให้เป็นไปโดยถูกต้อง

(๔) ความคุมการขายยาให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕

(๕) ความคุมการห้ามฉ้อฉลตามมาตรา ๕๓ (๔)

(๖) การยื่นคำขอที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณตามมาตรา ๕๕ ประจำ
อยู่ ณ สถานที่ขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ความคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๕๔ (๒)
- (๒) ความคุมการขายยาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๐ ให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณตามมาตรา ๕๖ ประจำ
อยู่ ณ สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยาตลอดเวลาที่
เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ความคุมยานำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถูกต้องตามตำรับ
ยาที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๗๔

- (๒) ความคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๕๔ (๒)
- (๓) ความคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับเอกสารกำกับยาตามมาตรา ๕๔ (๔)
- (๔) ความคุมการขายยาให้เป็นไปตามมาตรา ๖๔
- (๕) ความคุมการห้ามฉ้อฉลยาตามมาตรา ๕๔ (๕)
- (๖) ความคุมการนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๗) ความคุมการจกเก็บยานำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ณ สถานที่

เก็บยา

- (๘) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณปฏิบัติหน้าที่ผู้จำหน่าย
ปฏิบัติการในสถานศึกษา สถานที่ขายยา หรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาใน
ราชอาณาจักร โดยคนมิใช่ชื่อเป็นผู้จำหน่ายที่ปฏิบัติการในสถานนั้น

LIRT

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร
จักร ซึ่งยาต่อไปนี้

- (๑) ยาปลอม
- (๒) ยาฉีกมาตรฐาน
- (๓) ยาเสื่อมคุณภาพ
- (๔) ยาที่มีโคจีนทะเลเบียนตำรับยา
- (๕) ยาที่ทะเลเบียนตำรับยาหมกอายุ สำหรับผู้รับอนุญาตผลิตยาและผู้รับ
อนุญาตให้นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือยาที่ทะเลเบียนตำรับยาหมกอายุ
เกินหกเดือน สำหรับผู้รับอนุญาตขายยา
- (๖) ยาที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเลเบียนตำรับยา
ความใน (๔) ไม่ใช่บังคับแก่กระทรวง พ่วง กรม ในหน้าที่ป้องกัน
หรือบำบัดโรคสภาการชาติไทย และองค์การเภสัชกรรม"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๗๒ แห่ง
พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) ยาที่แสดงว่าเป็นยาคามตำรับยาที่ทะเลเบียนไว้ ซึ่งมิใช่ความ
จริง

(๕) ยาที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดที่มีปริมาณหรือความแรง
ของสารออกฤทธิ์หลักหรือเกินกว่าร้อยละสิบจากเกณฑ์ค่าสูงหรือสูงสุด ซึ่งกำหนดไว้
ในตำรับยาที่ทะเลเบียนไว้ตามมาตรา ๗๔"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ยาต่อไปนี้ เป็นยาฉีกมาตรฐาน

LIRT

(๑) ยาที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานโดยปริมาณหรือความแรงของสารออกฤทธิ์ซ้ำหรือเกินจากเกณฑ์สูงสุดหรือสูงสุดที่กำหนดไว้ในตำรับยาที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๓๔ แต่ไม่ถึงขนาดถึงกล่าวในมาตรา ๓๖ (๕)

(๒) ยาที่ผลิตขึ้นโดยความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของยาผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในตำรับยาที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๓๔ หรือตำรับยาที่รัฐมนตรีสั่งแก้ไขทะเบียนตำรับยาแล้วตามมาตรา ๔๖ หรือ

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า

- (๑) ตำรายา
- (๒) วัตถุที่เป็นยา
- (๓) ยาที่เป็นยาอันตราย
- (๔) ยาที่เป็นยากุมภัณฑ์
- (๕) ยาที่เป็นยาสามัญประจำบ้าน
- (๖) ยาที่เป็นยาแผนโบราณ
- (๗) ยาที่ต้องแจ้งกำหนดขึ้นอายุไว้ในฉลาก
- (๘) อายุการใช้ของยาบางชนิด
- (๙) ยาที่ต้องแจ้งคำเตือนการใช้ยาไว้ในฉลาก และที่เอกสารกำกับยา

และข้อความของคำเตือน

ในกรณีที่รัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดอายุการใช้ของยาชนิดใดก็ตาม (๘) หากผู้รับอนุญาตรายใดสามารถพิสูจน์หรือทดสอบโดยมีหลักฐานแจ้งชัดจากกรณีวิจัยว่า ยานั้นของตนอาจมีอายุการใช้ได้เกินกว่าอายุการใช้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดก็ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจขยายอายุการใช้ของยานั้น

LIRT

ให้แก่ผู้รับอนุญาตที่นำพิสูจน์หรือทดสอบใต้น้ำเป็นการเฉพาะรายได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๗ ทวิ เพื่อยกเลิกแห่งการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดจำนวนสถานที่ขายยาที่จะอนุญาตให้ตั้งในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตผลิตยา หรือผู้รับอนุญาตให้นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยาแผนปัจจุบันหรือยาแผนโบราณ ก่องนำคำรับยานั้นมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาแล้ว จึงจะผลิตยา หรือนำหรือส่งยานั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้"

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๘ ทวิ บทบัญญัติมาตรา ๓๕ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ยาที่เป็นเภสัชเคมีภัณฑ์ หรือเภสัชเคมีภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป ซึ่งมีไซยาบราร์จูเสรีจ

(๒) ยาสมุนไพร

(๓) ยาตัวอย่างที่ผู้รับอนุญาตให้ผลิต หรือนำหรือส่งเข้ามาใน

LIART

ราชอาณาจักร เพื่อขอขึ้นทะเบียนตำรับยา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนตำรับยา เมื่อ คณะกรรมการเห็นว่า

(๑) เป็นยาที่ระบุในมาตรา ๓๒ (๑) หรือ (๒)

(๒) การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๐ และ

มาตรา ๔๒

(๓) ยาที่ขอขึ้นทะเบียนตามตำรับยานั้น ไม่สามารถเชื่อถือในสรรพคุณ ได้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้

(๔) เป็นยาที่ใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้ เข้าใจผิดจากความจริง

(๕) ยาที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย หรือสื่อไปใน ทางทำลายคุณความดีของภาษาไทย

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนตำรับยาของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่ยุติ"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่ง พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยา ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญการ ขึ้นทะเบียนตำรับยาจะคงยื่นคำขอก่อนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาสิ้นอายุ เมื่อ ได้ยื่นคำขอกังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้

LIART

ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยานั้น

การขอต่ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ยานที่ใดขึ้นทะเบียนคำรับยานี้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่ายานั้นไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือเป็นยานที่ระบุในมาตรา ๓๒ (๑) หรือยานี้ได้เปลี่ยนไปเป็นวัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นอาหาร หรือเป็นเครื่องสำอาง โดยได้รับใบอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารที่ควบคุม หรือได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งให้เพิกถอนทะเบียนคำรับยานั้นได้ การเพิกถอนให้ตราโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๔๖ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ใช้ยา ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสั่งแก่ทะเบียนคำรับยานี้ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ตามที่เห็นสมควรหรือความจำเป็น"

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๔๔ ทวิ การโฆษณาขายยาทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือทางฉายภาพหรือภาพยนตร์ จะต้อง

- (๑) ใ้ได้รับอนุมัติข้อความ เสียงหรือภาพที่ใช้ในการโฆษณาจากผู้อนุญาต
- (๒) ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด"

LIRT

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยา ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบควบคุมในการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำยาในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบยาและอาจยึดหรืออายัดยา และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนยานพาหนะหรือหีบห่อบรรจุยาและเอกสารที่เกี่ยวข้องยากังกล่าวได้

(๔) ประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพของยา ที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตาม (๒) ให้ประชาชนทราบ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ใช้ยา

(๕) ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ายาใดเป็นยาที่ไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ยาหรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ริยา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเก็บหรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิตยา ผู้รับอนุญาตขายยา หรือผู้รับอนุญาตนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บยากังกล่าวของตนคืนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และมีอำนาจทำลายยากังกล่าวเสียได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาต และบรรดาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยา การขายยา หรือการนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรในสถานที่ดังกล่าวอำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี"

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ และ

มาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา ๑๐๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ - มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๐๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดผลิตยาหรือขายยา หรือนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วโดยมิไต่ถามค่าชดเชยอายุใบอนุญาตต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตชดเชยอายุ"

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๐๗ ทวิ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่แจ้งการจกให้ผู้นับถือการแทนผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงห้าพันบาท"

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสามพันบาท

๓๑๖

มาตรา ๑๑๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ หรือ
มาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง"

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๔ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๑๔ ทวิ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่แจ้งการจึกใหม่ให้ผู้ปฏิบัติการแทนผู้มี
หน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๖๑ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท"

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑๖ ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ -
๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันห้าร้อยบาท"

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติยา
พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดโฆษณาขายยาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๕ มาตรา
๕๕ ทวิ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๕๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๕ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๒๕ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งให้ระงับการโฆษณาขายยาของ
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๐ ทวิ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ปรับเป็น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายวันอีกวันละหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว"

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๔๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๒๕ ทวิ ผู้รับอนุญาตผู้ใดดำเนินการผลิตยา ขายยา หรือนำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรระหว่างที่ใบอนุญาตให้ผลิตยา ขายยา หรือนำเข้าหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี ของคนถูกสั่งพักใช้ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๔๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๒๖ ทวิ บรรดาความบังคับตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาขอหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้"

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๕ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดา

LIRT

ที่มีชื่อหรือคำรับยาอยู่ในคำรายาที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ผู้รับอนุญาต
 ดำเนินการผลิต ขาย หรือนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรต่อไปได้ โดยให้ได้รับ
 ยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไข
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และมีให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๔) แห่ง
 พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในระหว่างระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ -
 บังคับ ในกรณีที่มีผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันหรือผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะ
 ยาบรรจุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ ซึ่งได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว
 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รายใดยังไม่อาจจัดทำบุคคลตามมาตรา ๒๑ หรือ
 มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
 แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ
 ได้ ให้ผู้รับอนุญาตขายยากังกล่าวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ให้จัดให้มีเภสัชกรตามที่
 กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัตินี้ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยานั้นละไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงติดต่อกันใน
 เวลาเปิดทำการ

(๒) สำหรับผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจุเสร็จที่ไม่ใช่ยา
 อันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ ให้ผู้รับอนุญาตขายยากังกล่าวเข้ารับการอบรม หรือ
 มอบหมายให้บุคคลอื่นเข้ารับการ อบรมจากกระทรวงสาธารณสุข และเมื่อได้รับการ
 อบรมเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้สำเร็จหลักสูตรการอบรมดังกล่าวเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตาม-
 มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
 และถือเสมือนเป็นบุคคลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไข
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ประจำอยู่เฉพาะสถานที่ขายยาของตนตลอดเวลา

ที่ปรึกษาการ

ผู้รับอนุญาตขายยาตาม (๒) ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอบรม ตาม
ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หลักสูตรการอบรม และคุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตาม -
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

ก. ประเภทวางแผนปัจจุบัน

(๑) ใบอนุญาตขอลดหย่อนภาษีเงินได้	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตขยายภาษีเงินได้	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตขยายภาษีเงินได้เฉพาะยา บรรจุน้ำมันหรือยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตขยายภาษีเงินได้เฉพาะยา บรรจุน้ำมันหรือยาอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งยาแผนปัจจุบันเข้ามาใน ราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๖) การพิสูจน์หรือวิเคราะห์ยาตามคำรับยาที่ขอขึ้น ทะเบียน	ครั้งละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาแผนปัจจุบัน	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๘) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๙) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยา แผนปัจจุบัน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ข. ประเภทวางแผนโบราณ

(๑) ใบอนุญาตขอลดหย่อนภาษีเงินได้	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตขยายภาษีเงินได้	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท

(๓) ใบอนุญาตนำหรือส่งยาแผนโบราณเข้ามา ในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) การพิสูจน์หรือวิเคราะห์ยาตามคำรับยา ที่ขอขึ้นทะเบียน	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๕) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาแผนโบราณ	ฉบับละ	๑,๕๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยา แผนโบราณ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ก. อื่น ๆ

- (๑) การค้ำอายุใบอนุญาตครั้งละ เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตประเภท
นั้น ๆ แต่ละฉบับ
- (๒) การค้ำอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาครั้งละ เท่ากับค่าธรรมเนียม -
สำหรับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนคำรับยาแต่ละประเภท

นายประพนธ์ ปิยะรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข)
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

- (๑) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการยา ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร การบังคับใช้ผู้มีใบอนุญาตจัดให้มีผู้จำหน่ายที่ปฏิบัติการประจำอยู่ ณ สถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำเข้าหรือส่งยามาในราชอาณาจักร
- (๒) เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนตำรับยา
- (๓) แก้ไขบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตลาด ลักษณะของยาห้ามขายหรือห้ามนำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ยาปลอมและยาปลอมมาตรฐาน และการโฆษณาขายยา

(๔) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี และวิธีการคณะกรรมการอาหารและยา และพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล โดยที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนผู้ใช้ยา ทั้งในค้ำมผู้มีใบอนุญาต อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของยา รวมถึงวิธีการควบคุมคุณภาพ และการโฆษณาขายยา ยังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ ในอันที่จะคุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้ใช้ยาอย่างพอเพียง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะ
ชักถามรายละเอียดจากรัฐมนตรีหรือไม่ครับ : เชิญคุณเสนาบดี
นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงการ

ปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ก็เป็น แต่อยากจะฝากข้อสังเกตให้ กระทรวงสาธารณสุข
 สักเล็กน้อย ก็คือไม่มีทางแก้ไขเลย อะไรที่มีคั้งเช่นการโฆษณาการตั้งชื่อยาทำให้ชักชวน
 วิถีหมก เช่นยาชอมปลอมใหม่อย่างนี้ ไม่มีในศัพท์ชอมปลอมใหม่ ยาทันใจ อย่างนี้
 ลักษณะก็กรุ่นหลังมาทันใจก็เป็นทันใจหมก ชอมปลอมก็ใหม่ชอมปลอมหมก เพราะฉะนั้น
 ในลักษณะอย่างนี้กระผมเห็นว่ากระทรวงสาธารณสุขควรที่จะกวดขัน ด้วยบางอย่าง
 ครอบจักรวาลเลยโฆษณากันเมื่อ ๒ - ๓ วันก็ขายว่าห้ามแล้วโฆษณายาไม่ถูกต้อง
 คน ออกสถานีไหนเปิดหมก ครอบจักรวาลหมกเลย และในตัวยารักษาจะมีอะไร
 สักอย่างหนึ่งที่มีสมยาสามัญใหม่รับเข้าไป โฆษณา คนกิน โยยกินเคี้ยวเคี้ยวสบาย
 เมื่อยโน่นปวดนี้หาย พอหมกฤทธิ์ยากี่ปวดอีก ลักษณะอย่างนี้ทำให้ประชาชนหลงมก
 ไม่ใช่ว่าออกกฎหมายไปแล้วอะไรก็อยู่ในกฎหมาย เจ้าหน้าที่ต้องกวดขันพยายามให้
 ถูกต้องตามลักษณะอันเป็นหรือความอันแท้จริง แล้วก็แยกตัวยาให้ประชาชนรู้ว่ายาไป
 หลงมกยาก แรกก่อนกว่าจะโฆษณาให้โฆษณาว่ารักษาโรคไตแล้วจะลำบาก เขามกกินยา
 รักษาโรคไตแล้วที่หลัง เป็นอีกและจะกินยาอื่นไม่หาย ก็ไปหลงมกยานแผนโบราณอยู่
 เคี้ยววันยาแผนโบราณกำลังแรงขึ้นหมายว่ารักษาโรคแล้ว กระผมอยากจะฝาก
 ข้อสังเกตไว้ และยาแผนโบราณก็มีสิ่งกระตุ้นลงไป อะไรลงไป เพื่อให้เกิดความ
 สบายชั่วขณะหนึ่ง ทั้งนี้ก็ขอกราบเรียนฝากกระทรวงสาธารณสุขไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใดจะ
 อภิปรายอีก เชิญครับ

นายธรรมบุญ ลัทธิตี : ขอมุขพระคุณศรีบ้านประธาตุที่เคารถ -
 กระผม ธรรมบุญ ลัทธิตี สารสำคัญขงร่างพระราชบัญญัติยาที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามา
 นี้เท่าที่กระผมพิจารณาอยู่ในเรื่องของ ๔ หมวดใหญ่ ๆ คือในเรื่องของการ
 ความคุมยา และในเรื่องตัวเภสัชกรและผู้ชาย ตลอดจนเจ้าหน้าที่คุมยา ส่วนกับ
 เรื่องยานั้นเท่าที่มีสมารถก็มีเก็บไว้โคอปราย กระผมขอสนับสนุน โดยเฉพาะ
 อย่างนี้ ในปัจจุบันนี้มีชื่อที่นักค้ายาเหล่านี้ในเมืองไทยยังทำไม่ได้ทีเดียว ที่ทำได้

มันก็มีเรื่องขององค์การ เกสซกรรมของกระทรวงสาธารณสุข กับของทหาร ที่เรียกว่าอยู่ใน
 ชัยมาตุระฐาน และเป็นที่เชื่อถือ แต่ก็ยังมีบุคคลหลายกลุ่มในประเทศไทยก็พยายามทำลาย
 ปลอมกิติ หรือพยายามทำลายเลียนแบบยาทางประเทศ โดยพยายามใช้ตราอื่นใหม่ ๆ
 ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง กระผมใคร่ฝากรัฐบาลว่าขอให้ควบคุมให้ดี
 เพราะตามที่ออกกฎหมายมานี้ เท่าที่อ่านก็มีหลายมาตราในรายละเอียด ซึ่งเห็นว่า
 อาจจะมีกลุ่มไม่ทำตามบ้าง เพราะเกี่ยวกับตัวบุคคลซึ่งปฏิบัติในเรื่องนี้ก็เป็นผู้ผลิตหรือ
 จำหน่าย แล้วพวกเจ้าหน้าที่ควบคุมของเราที่มีกำลังไม่พอ แล้วก็จับไม่ได้ไล่ไม่ทัน
 ติดตามไม่ได้ ส่วนสำหรับเกสซกรรมนั้นจำเป็นอย่างยิ่ง ปกติมันควรจะมีทุกกรมชายยา
 เท่าที่จำเป็น แต่เนื่องจากว่าจำนวนมีไม่พอ เท่าที่รัฐบาลได้พยายามควบคุมโดยให้ไป
 หนึ่งประจำอยู่อย่างน้อยวันละ ๓ ชั่วโมงก็น่าจะดีขึ้นมาก แต่อย่างไรก็ดีที่ขึ้นกระผม
 อยากกราบเรียนฝากไว้ว่า ทางปฏิบัติเท่าที่พบไม่ค่อยได้ด้วยกัน ๓ ชั่วโมง เพียงแต่มี
 ป้ายไปแขวน แล้วก็วิ่งอย่างถวิลวิ่งแบบคนที่เสิร์หน้าชา หรือป้อนอาหารอยู่ตามร้าน
 อาหาร ก็วิ่งชั่วโมงมีป้ายอยู่หลาย ๆ แห่ง แล้วก็วิ่งแห่งละนิดแห่งละหน่อย อาจจะ
 ภายใน ๓ ชั่วโมง อยู่ถึง ๑๐ แห่งก็ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็อยากจะฝากไว้ว่า ขอให้
 ควบคุม ๓ ชั่วโมง ก็ ๓ ชั่วโมงจริง ๆ ไม่ใช่ว่า ๓ ชั่วโมง แล้วอยู่ใกล้ก็แล้วเท่ากัน
 รวม ๓๐๐ ชั่วโมง อะไรแบบนั้น เหมือนอย่างเช่นบัตรใบเขียวหมุนเปลี่ยนเมื่อ ๑๐๐ มื่อ
 เท่ากับบัตร ๑๐๐ ใบ อันนี้เงินเพื่อที่ควบคุมยาก นี่ก็เช่นเดียวกันเราจะควบคุม
 ประสิทธิภาพในค่านี้นยาก แล้วสำหรับประชาชนนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัจจุบัน
 นี้กระทรวงมหาดไทยเป็นที่เดือดร้อนกันเต็มที่รู้จักของคนทุกหัวระแหง ทุกกลุ่มทุกระดับ
 ทุกอายุ แล้วก็โดยมากเวลานี้ศรัทธาของคนป่วยส่วนใหญ่ไปพึ่งอยู่กับหมอตำมาก กระผม
 อยากจะฝากไว้ว่าแพทย์ของเราที่ผลิตซึ่งก็พยายามป้องกันไม่ให้ออกไปเมืองนอก แล้ว
 ก็พยายามให้มีจรรยาบรรณมีความรับผิดชอบตัวเองที่จะปฏิบัติงานให้ดีที่สุดนั้น กระผมอยาก
 จะฝากว่า ขอความกรุณาให้ประสานงานกับเกสซกรรม ขอให้ยาที่ออกมานั้นเป็นยา

ที่จริง ๆ คนจะโศกเศร้าแล้วคำแนะนำ การรักษาใหม่ประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้
 โศกเศร้าเป็นภาระของรัฐบาลต่อการควบคุมหมอกี้ แล้วเป็นการระงับเทศบาลหรือตามวัด
 ที่จะต้องรับผิดชอบในงานงานปกครองที่หมอกี้เหล่านี้ ซึ่งอาจจะตายเพราะรู้เท่าไม่
 ถึงการณ์ มีหนึ่งเวลานี้ก็เป็นหมื่น ไม่ใช่เป็นพัน สำหรับในรายการอันหนึ่งที่กระผมเห็น
 ว่าจำเป็นอย่างยิ่ง แล้วมีสาระสำคัญในเรื่องผู้ชายที่เกี่ยวกับหมอกี้ และเจ้าหน้าที่
 ควบคุม หรือเภสัชกร เพราะกระผมอ่านในหน้า ๒๓ ซึ่งถูกเขียน ๆ แล้วอาจจะดูเป็น
 รายละเอียดปลีกย่อย แต่กระผมเห็นว่ามีสาระสำคัญมาก คือหน้า ๒๓ มาตรา ๔๖ (๒)
 ซึ่งบอกว่า "ใหม่การอบรมโดยให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันนี้ไปรับการอบรม" แต่
 ในนี้เองได้เขียนไว้บอกว่า "ให้ผู้รับอนุญาตขายยากังกล่าวเข้ารับการอบรม หรือ
 มอบหมายให้บุคคลอื่นเข้ารับการอบรมจากกระทรวงสาธารณสุข" อันนี้เป็นอันตราย
 เพราะในวรรคนี้เอง ได้เขียนต่อไปบอกว่า "เมื่อได้รับการอบรมเสร็จสิ้นแล้ว ให้
 สำเร็จหลักสูตรการอบรมดังกล่าวเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๐ แห่ง
 พระราชบัญญัติยา ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือเป็น
 บุคคลตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติยา" นี้ก็คล้ายกับเป็นหอคอย ๆ ไป ทำให้
 หมอกี้ได้เข้ามาเป็นบทบาทสำคัญ และรับรองโดยกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นบุคคลที่มีหน้าที่
 ปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมายไปเลย หมายความว่าอย่างไร คือผู้รับอนุญาตขายยานั้น
 มอบคนอื่นไป คนอื่นไม่มีข้อกำหนดไว้เลยว่าจะเป็นใคร เพราะฉะนั้นเป็นหมอกี้
 โศกเศร้า ๆ เมื่อเป็นหมอกี้เข้าไปแล้ว ได้รับการอบรมแล้ว หมอกี้เสร็จการอบรมแล้ว
 เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ตามมาตรา ๔๐ ตามมาตรา ๒๒ ด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้เห็นอันตราย
 กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาลว่า จะกรุณาให้คณะกรรมการได้รวบรวม
 ในชั้นแปรญัตติว่าอันนี้ควรจะให้แปรญัตติได้ในทางที่รักษาละเอียด โดยอย่าได้ถือเป็น
 เรื่องที่ฉุกเฉิน หรือถ้าเป็นไปไม่ได้ รัฐบาลเองรับไปแก้ไขให้ถูกต้อง ให้ควบคุมได้ใกล้ชิด
 ในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วก็จะเห็นพระคุณอย่างยิ่ง

สุดท้ายที่กระผมอยากฝากไว้ก็คือ เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมที่หน้าที่เกี่ยวข้อง— โดยตรงในค่านี้นี้ไม่ว่าจะเป็นนายแพทย์ก็ เกสซกรรก็ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขององค์การอาหารและยา ก็ ของกรมเภสัชกรรมก็ หรือแม้กระทั่งสำนักงาน ปลัดกระทรวง หรือของรัฐมนตรีก็ที่มีอำนาจหน้าที่ค่านี้นี้ ใ้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรี ผู้รักษาการค่านี้นี้ กระผมขอฝากว่าให้ทางรัฐบาลไทยดูว่า สมควรไหมปฏิบัติหน้าที่ ค่านี้นี้โดยเคร่งครัด เพราะว่าสถิติคนที่เสียชีวิตโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และ ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ที่รัฐบาลคุณไม่ถึงนั้น มีหนึ่ง ๆ มีเพิ่มขึ้นมารวมทั้ง เขาวงกตด้วย ซึ่งจะ เป็นกำลังของชาติในอนาคต ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่แค่ยารักษาโรค แต่ต้องการยาบำรุง ประเทวีตามิน ประเทวีบำรุงกำลังประเทวีอื่น อันนี้ซึ่งถูกใจเขาไปมาก โดยการ โขงมาทางตลาดของนักการค้าที่เห็นแก่ได้ เขาซึ่งแปดแปดมดสิ่งทีหลอกลวงเข้ามา โขงมาอาจ เป็นยาบำรุงกำลังบางอย่าง บาง ยาแกลงนอนสำหรับนักศึกษาคุณหนังสือก็ ๆ บาง หรือว่าพวกขมรดพวกอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็ขอฝากว่า ควรจะควบคุมให้รัดกุมให้รัดกุมและเป็นยาอันตรายอย่างแรง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มา วางขายในตลาด แล้วก็ปล่อยให้คนหลงใหลโดยเอาอื่นมาแทน แต่ว่าก็ หลีกเลี่ยงกฎหมายเหล่านี้ไป ขอพรระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการและ เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ ท่านที่รัฐบาลเสนอมานั้นเป็นสิ่งที่ควรแก่การที่สภาแห่งนี้จะ ให้การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง คือว่าสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับนี้และค่อนข้างจะ — เป็นวิวัฒนาการก็คือ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๔ ซึ่งเชื่อมโยงกัน มาตรา ๒๑ นั้น กำหนดไว้ว่า "ผู้บริษัทยาขายยาแผนปัจจุบันต้องเภสัชกรชั้นหนึ่ง หรือเภสัชกรชั้นสอง เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐ ประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิด ทำการ" แต่ในเวลาเดียวกันมาตรา ๓๔ ก็ได้กำหนดไว้ว่า "ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตาม มาตรา ๒๑ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มี

หน้าที่จะกำหนดไว้ในรายละเอียดในมาตรา ๑๕๖ การที่รัฐจะออกกฎหมายในลักษณะที่
 ลักษณะที่รัฐจะออกกฎหมายในลักษณะที่ รัฐเองก็อยู่ในฐานะที่จะกำหนดถึงว่าเมื่อเรากำหนดให้ร้านขายยา
 ห้างร้านจะต้องมีเภสัชกรประจำ ปัญหาที่อยู่ที่ว่าจำนวนร้านขายยาขณะนี้ที่อยู่ในขาย
 ของมาตรา ๑๕๖ มีจำนวนเท่าไรร้าน และในเวลาเดียวกันขณะนี้ในบ้านเรานั้น เรา
 มีเภสัชกรที่สถิตยสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยอัตโนมัติมีจำนวนเท่าไร ถ้าเราออก
 กฎหมายออกไปคือ (๑๕๖) ในลักษณะที่ว่าทุกร้านขายยาแต่ปัจจุบันต้องมี
 เภสัชกรประจำ แต่ว่าในความเป็นจริงแล้วจำนวนเภสัชกรไม่สัมพันธ์กับจำนวนร้านขาย
 ยา กฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่ฟ้องตัวเองขึ้นมา กระผมจึงอยากจะกราบเรียน
 ถวายท่านประธานมาไปยังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ขณะนี้ท่านมี
 สถิติร้านขายยาที่ท่านได้อนุญาตให้เปิดเป็นร้านขายยาตามข้อกำหนดตามมาตรา ๑๕๖
 ที่จะต้องมีเภสัชกรประจำตลอดเวลาเปิดทำการนี้ท่านมีจำนวนเท่าไร แล้วในเวลา
 เดียวกันสถิติเภสัชกรที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยมหิดลได้ผลิตเภสัชกร
 ขึ้นมาจำนวนเท่าไร และเขาเหล่านั้นคิดว่าจะมีอายุอยู่และสามารถปฏิบัติงานได้ใน
 ขณะนี้เป็นจำนวนเท่าไร หักคนที่ควรจะตายไปแล้วหรือเภสัชกรที่ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำ
 งานได้ มีละนั้นปัญหาจะเกิดขึ้น กฎหมายที่ออกไปแล้วทำไม่ได้ และในเวลาเดียวกัน
 กระผมอยากจะกราบเรียนว่าจำนวนร้านขายยาที่รัฐมาอนุญาตให้เปิดไปนี้ ท่าน
 ประธานหรือสมาชิกในสภาแห่งนี้อาจจะต้องมองเห็นว่า ณ ที่ใดก็ตามที่ติดตั้งแล้วสร้าง
 ขึ้นใหม่จะต้องมีร้านขายยาเปิดหัวปิดท้าย ถวสร้างสัก ๒๐ คูหาจะต้องมีร้านขายยา ๒-
 ๓ ร้าน ถวสร้าง ๑๐ คูหาจะต้องมีร้านขายยา ๑ ร้าน ความคู่กับร้านขายยา ขณะนี้เกิด
 ขึ้นกับติดตั้งใหม่ ๆ นั้นความคู่กันไปกับร้านขอของเก่า จะเห็นเลยว่า ๒ ชั้นนี้เป็นสิ่ง
 ประกอบกัน แฟคเตอร์ (Factor) ที่ ๑ ที่จะมาก่อนหนึ่งคือร้านขอมรดยยนต์
 ขอมรดยยนต์ที่ติดตั้งแล้วนั้น กระผมจึงอยากจะเรียนถวายท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 สาธารณสุขว่า ท่านได้คำนึงถึงสิ่งนี้บ้างหรือไม่ และในเวลาเดียวกันการกระทำ

ใด ๆ ก็ตามถ้าจะเริ่มต้นกัน ณ บัดนี้กระผมเห็นด้วย แต่ในเวลาเดียวกันสิ่งที่ไปปล่อย
 และให้ปฏิบัติ กันมาเดิมนั้นเป็นเรื่องที่หย่อนยานกันมานาน และถ้าเราถือมาตรการที่
 เกรงครีตกตามกฎหมายฉบับนี้ผลจะเป็นอย่างไรบ้าง เท่าที่กระผมทราบมาร้านขายยา
 ต่าง ๆ ก็มีสมาคมมีอะไรกันขึ้นมาแล้วก็มีปฏิกริยาตอบโต้กับทางรัฐบาลในบางช่วงบาง
 ตอนมาแล้วพอสมควร กฎหมายฉบับนี้จะเกิดปฏิกริยาในลักษณะนี้บ้างหรือไม่ จึงเรียน
 ตามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข และเมื่อพูดถึงกฎหมายฉบับนี้แล้ว
 เมื่อเราพูดถึงเภสัชกรก็ควรจะต้องพูดถึงยาด้วย เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ยาซึ่งขายกันอยู่ใน
 ประเทศนี้ ยากี่จะเกิดขึ้นจาก ๓ ทางด้วยกัน คือการอิมพอร์ต (Import) เข้ามา
 จากต่างประเทศ แล้วก็ผลิตโดยโรงงานในประเทศ และผลิตโดยส่วนราชการของรัฐ
 เท่าที่กระผมทราบยาที่ส่งมาจากต่างประเทศนั้นเป็นราคาขายที่ค่อนข้างจะสูงมาก ยาที่
 ผลิตในประเทศก็เป็นราคาที่รองลงมา แต่ก็ไม่แตกต่างจากที่ส่งเข้ามาจากต่าง
 ประเทศในทางที่ถูกต้องมากนัก แต่ในเวลาเดียวกันยาซึ่งผลิตโดยส่วนราชการของรัฐ
 นั้น ต้นทุนราคาที่จะผลิตค่อนข้างจะต่ำอยู่มาก จนกระทั่งบางครั้งหน่วยงานของรัฐ
 เชนองค์การเภสัชกรรมนั้นเมื่อผลิตยาบางประเภทขึ้นมาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถกถ่วงแล้วครับ
 นายชนะ รุ่งแสง : ต้องขอร้องราคาให้สูงขึ้นไป เพราะถ้าขึ้น
 ขายแล้วจะทำให้เอกชน หรือโรงงานเอกชนนั้นขายไม่ได้ กระผมคิดว่าเป็นความ
 จำเป็นที่ประชาชนของเราคนยากคนจนก็มีมาก ทำอย่างไร เราจะทำให้โรงงานเภสัชกรรม
 ผลิตยาออกมาให้มากเพื่อให้เคาน์เตอร์ (Counter) ราคาขายซึ่งส่งมาจาก
 ต่างประเทศ และราคาขายซึ่งผลิตโดยโรงงานเอกชน กระผมไม่แน่ใจว่า ส่วน
 ราชการของรัฐเองขณะนี้มีมาตรการตรวจสอบราคาขายที่ขายอยู่ในท้องตลาดว่าเป็นราคาขาย
 ที่เหมาะสมหรือไม่ และในเวลาเดียวกันคุณภาพของยาที่ขายอยู่ในท้องตลาดโดยร้านขาย
 ยาประเภทไม่มีความรู้ทั้งหลาย เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อยู่ในฐานะที่จะควบคุมคุณภาพและ
 มาตรฐานของยาเท่าที่ควรจะเป็นได้ สิ่งเหล่านี้รัฐก็ค้ำนึ่งถึงสิ่งนี้บ้างหรือไม่ กระผม

อยากจะทราบเรียนว่า คำว่า "ยา" ในเมืองไทยนั้นความหมายกว้างเหลือเกินอะไรก็ยา ๆ บางสิ่งบางอย่างนั้นไม่ใช่ยา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : กกกกจึงแล้วครับ
 นายชนะ รุ่งแสง : สิ่งเหล่านี้กระผมจึงอยากจะทราบเรียนไปยังรัฐบาลว่า สิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยทั้งหลายไทยใช้ยานำหน้าหรือการค้าทั้งหลายที่ใช้นำหน้าจนกระทั่งเป็นพิษเป็นภัยต่อเยาวชนหรือประชาชนนั้น รัฐบาลก็คิดคำนึงถึงบ้างแล้วแต่ไหนเพียงไร และได้มีมาตรการแก้ไขสิ่งเหล่านี้ไปอย่างไรบ้าง ขอเรียนถามขอพรระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เชิญท่านรัฐมนตรีมืออะไรจะแดงเข้มแข็งหรือไม่ครับ

นายประพนธ์ ปิยะรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลรู้สึกขอพรระคุณที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อคิดเห็นและมีคำถามเกี่ยวกับเรื่องของยา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งและจะให้ความสนใจให้กระจ่างแจ้งต่อไปในเรื่องนี้กระผมขอเรียนเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

สำหรับเรื่องการใช้โฆษณาขายยาซึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ และมีท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตไว้แล้วนั้น เรื่องนี้ทางรัฐบาลมีความเป็นห่วงอย่างยิ่ง เนื่องจากกฎหมายฉบับเดิมมีช่องโหว่อยู่ที่จะไม่ระบุให้เหล่านั้นทำได้ ในกฎหมายฉบับใหม่จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงควบคุมใช้เรื่องการใช้โฆษณาเสียใหม่โดยให้มีการขออนุญาตก่อนที่จะโฆษณา และถ้าหากมีการโฆษณาไปแล้วก็อาจจะมีการยกเลิกให้ระงับการโฆษณานั้นได้ด้วย และนอกจากนั้นได้เพิ่มโทษของการโฆษณาผิดซึ่งที่กล่าวมาแล้วนั้นด้วย ดังนั้นหวังว่าการโฆษณาคงจะมีสภาพที่เข้มและเป็นที่ประโยชน์แห่งรัฐแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น

สำหรับเรื่องการผลิตยาและทำยาปลอมนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ได้มีการ

LIRT

เปลี่ยนมาตรฐานซึ่งจะถือว่ายาบปลอม หรือยาต่ำกว่ามาตรฐานเสียใหม่ เพื่อให้
 เหมะสมกับทางหลักวิชาการ คือเดิมกำหนดไว้ว่า ถ้ามีตัวยาต่ำกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ถือว่าเป็นยาซึ่งมีมาตรฐาน แต่ในครั้งใหม่เราถือว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ค่อนข้างจะ
 น้อยไปเลยทางกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้หลักวิชาการว่าควรจะเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 มากกว่า เพื่อจะได้ไม่เกิดความลำบากแก่ผู้ผลิตด้วย

สำหรับเรื่อง เกสซ์กรมนั้นเป็นเรื่องที่พูดกันมานานแล้ว ทางรัฐบาลรู้สึก
 เป็นกังวลเหมือนกันในเรื่องนี้ ในการปฏิบัติงานก็จะให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับใหม่
 นี้ เราได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนเกสซ์กรและจำนวนร้านขาย
 ยาที่มีอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ตามรายงานที่ปรากฏว่า เรามีเกสซ์กรที่สำรวจแล้ว
 เมื่อปี ๒๕๑๕ ประมาณ ๓,๐๐๐ คน ซึ่งอยู่ในประเทศไทยนี้แล้วก็มีร้านขายเฉพาะที่เป็น
 แยกปัจจุบันซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประมาณ ๓,๒๕๓ ร้าน และ
 ปรากฏว่าในส่วนกลางมีเกสซ์กรอยู่ประมาณพันคนเศษที่รับราชการอยู่ และมีอีก
 จำนวนหนึ่งซึ่งไม่รับราชการ ก็หวังว่าจำนวนที่กล่าวนี้จะเพียงพอสำหรับที่จะเป็น
 เกสซ์กรคุมร้านขายยาคงแถว และควรที่จะควบคุมร้านขายยาคงแถวนี้เราก็ได้คิดว่า
 ในขณะนี้ควรจะมีมาตรการ เพื่อจะไม่ให้การขยายของร้านขายยานี้มากขึ้น คือมีการ
 คุมกำเนิดร้านขายยาเหมือนกัน ไทยรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะกำหนดจำนวนร้านขายยาใน
 ทองถิ่นได้ว่าควรมีเท่าไร เพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนเกสซ์กรที่มีอยู่ และอีกประการ
 หนึ่งในขณะที่เดียวกันก็มีมาตรการที่จะเพิ่มการผลิตเกสซ์กรใหม่มากขึ้นโดยอาศัยทาง
 วิทยาลัยซึ่งมีคณะเภสัชศาสตร์อยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นหวังว่าโดยการกระทำเป็น
 ชั้นตอนดังกล่าวนี้จะหาใหม่ปัญหาเรื่องเกี่ยวกับเกสซ์กรกับร้านขายยาซึ่งไม่สอดคล้องกันนั้น
 ได้สู่ระดับที่ลดลง

สำหรับปัญหา เรื่องของเกสซ์กรที่ว่างชั่วโมงตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 บางคนได้กล่าวไว้ คำว่า "ว่างชั่วโมง" กระแสมูลึกซึ้งกลมเหมือนกัน ซึ่งจริงคำที่ใช้

LIRT

ในการค้าพิเศษแบบหนึ่ง กระผมว่าเป็นเรื่องที่เราเป็นห่วงอยู่ว่า จะพอเหมือนกัน
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องมีกฎเกณฑ์เป็นการภายในหรือเป็นกฎของกระทรวงว่าใน
การอนุญาตให้เกสสิกรทุกร้านนี้ เราเพียงอนุญาตให้คนได้ร้านเดียวเท่านั้น ไม่ให้คน
ทุกร้าน เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องจะวิ่งขว้างมองอย่างหักถวานักคงจะหนักไป

สำหรับเรื่องหม้อต้ม เป็นเรื่องที่ถูกตั้งกันอยู่ทั่ว ๆ ไปนั้น เรื่องนี้ทาง
กระทรวงสาธารณสุขก็เป็นห่วงว่าอันตรายถึง เกิดจากชายยา โดยผู้ไม่รูเรื่องยานก็มี
มากอยู่และหาทางที่จะแก้ไข ก็มีทางที่เรากำลังอยู่ในปัจจุบันนี้ ตามกฎหมายฉบับนี้คือการ
หาเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติกรในร้านขายยานนี้ เติมนั้นเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติในร้านขายยา
ดังกล่าวนี้เป็นร้านขายยาบรรจุเสร็จเท่านั้น เวทาร์ร้านขายยาบรรจุเสร็จเท่านั้นซึ่ง
จะให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเราอบรมขึ้นมาใหม่เป็นผู้ปฏิบัติกรได้ ซึ่งร้านขายยาบรรจุเสร็จนี้
ก็เป็นร้านซึ่งไม่ใช่ขายยาควบคุมพิเศษหรือยาอันตราย และในการขายยาบรรจุเสร็จ
นั้นไม่สามารถจะแบ่งขายจากขวดซึ่งห้ามแล้วนั้นออกขายได้ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น
ก็เป็นการขายยาที่ค่อนข้างจะง่าย ทั้งนี้จึงให้มีการกรใหม่กรอบรมเจ้าหน้าที่ซึ่ง
นี้แทนผู้ควบคุมร้านซึ่ง เติมนั้นจะเป็นพยาบาล แต่ในขณะพยาบาลเองก็ขาดแคลน
เพราะฉะนั้นของขาดคนมาทดแทน และเรานี้มาตรการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เข้ารับกร
อบรมดังกล่าวนี้ โดยคนที่คิดไว้ อย่างน้อยก็สำเร็จ ม. ๖ เมื่อก่อนนี้ แล้วก็มีกร
ตั้งหลักสูตรที่เหมาะสมกรใหม่กรวิชาทางด้าน เกสสิกรและทางด้าน สิริวะ และกายวิภาค
เป็นเวลา ๑ ปี เมื่อสำเร็จแล้วเราก็ไม่ได้ขึ้นทะเบียนให้ แต่ว่าให้ไปประจำร้านที่
ตัวส่งมาเรียนเท่านั้นเอง เป็นการชั่วคราวคือว่า เมื่อก่อนจำนวนหนึ่งแล้วเราก็หยุดผลิต
เพราะฉะนั้นก็หวังว่าปัญหา เรื่องหม้อต้มนี้คงจะได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น และความ
ปลอดภัยของการขายยาในร้านบรรจุเสร็จก็จะมีมากขึ้น

สำหรับเรื่องยาซึ่งผลิตภายในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งของกรของรัฐ
คือกรเภสัชกรรมนี้ ขณะนี้ของกรเภสัชกรรมไทยหาพื้นที่ตั้งที่หาสามารถขึ้น

เกียรติของการอยู่ คือมีการตั้งราคาขายไม่ให้แพงขึ้นโดยทำให้มีราคาถูก และยาราคาถูกที่เราส่งไปจำหน่ายหรือว่าส่งไปให้ใช้ในสถานที่ของราชการ เป็นส่วนใหญ่และประชาชนขณะนั้นยังซื้อหาได้เหมือนกันแต่ไม่มากนัก เพราะเนื่องจากบทบาทขององค์การเภสัชกรรมมุ่งไปในแง่ของรัฐ และในแง่ของยาดีปกติกว่าที่แข่งขันกับประชาชนหรือว่าผลิตภัณฑ์อย่างอื่น แต่ในขณะที่เดียวกัน ถ้ามียาซึ่งเหมาะสมทางองค์การเภสัชกรรมจะได้นำออกมาแล้วขายในราคาซึ่งเหมาะสมไม่ให้นำมาจำหน่ายที่อื่นซึ่งทำได้ในปัจจุบันนี้

สำหรับปฏิกริยาซึ่งเกิดขึ้นจากร้านขายยาในการที่จะให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติก็ได้ทำความเข้าใจกันเป็นระยะ ๆ มาโดยตลอดทุกสมาคมที่เกี่ยวข้องก็ได้เชิญมาพบปะเพื่อหารือในเรื่องนี้ และทุกสมาคมก็ค่อนข้างจะมีความเห็นโน้มเอียงหรือเห็นด้วยกับในหลักการอันใหญ่ที่จะให้ราษฎรปลอดภัยและได้มีผู้ปฏิบัติการให้ร้านขายยาซึ่งมีความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสม เพราะฉะนั้นกระผมว่าเรื่องนี้คงไม่เป็นปัญหามากนัก

ส่วนเรื่องการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ทางกระทรวงสาธารณสุขได้พยายามเร่งรัดและเคร่งครัดในเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลาและคงจะทำการไปอย่างเข้มแข็ง หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะวางใจได้ในเรื่องนี้ในอนาคต ขอพระคุณศรีบริษัทยาบรรณณู ลัทธิตี : ขอพระคุณศรีบริษัทยาบรรณณู ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณ ขอขอบคุณรัฐบาลท่านประธานสภาที่เคารพ ที่ได้กรุณาถามไต่ละเอียดโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับที่กระผมเป็นห่วงอย่างมาก คือหน้า ๒๓ มาตรา ๘ (๒) แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ท่านก็บอกว่าจะไม่ต้องเป็นห่วงอะไรมาก เพราะว่าเป็นเรื่องเฉพาะผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันที่บรรจุเสร็จ ที่ไม่ใช่ยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ ที่มีปัญหาอันหนึ่งที่กระผมใคร่กราบเรียน คือกระผมเข้าใจว่าตามรูปเรื่องน่าจะเป็นเช่นนั้น แต่เนื่องจากตามมาตรานั้นเอง (๒) ได้บอก

ไว้ว่าให้ผู้สำเร็จหลักสูตรการอบรมซึ่งเป็นผู้แทนไปก็ได้ยกย่องที่กระแหม่งหมอคี้ที่ไป—
 และเมื่อสำเร็จหลักสูตรการอบรมแล้วในกฎหมายนี้เองได้เขียนบอกว่า ให้ถือว่าผู้ที่
 สำเร็จดังกล่าวนี้เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ และถือเสมือนเป็นบุคคลตาม
 มาตรา ๒๒ บุคคลตามมาตรา ๒๒ นี้ถ้าเราอ่านดูแล้วจะปรากฏกลายเป็นว่ามาตรา —
 ๒๒ นี้ก็คือเกสัชกรชั้น ๑ เกสัชกรชั้น ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลป์
 แผนปัจจุบันชั้น ๑ ในสาขาทันตกรรมการดูแลครรภ์หรือการพยาบาล นี้ก็รับไปเทียบ
 พวกนั้นเลย แล้วก็ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติไปตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๑ ก็คือที่เขา
 เขียนไว้ให้เกสัชกรชั้น ๑ เกสัชกรชั้น ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบ
 โรคศิลป์แผนปัจจุบันชั้น ๑ ในสาขาทันตกรรมการดูแลครรภ์หรือการพยาบาลตามมาตรา
 ๒๒ ที่ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันหรือผู้รับบริการอบรมเสร็จเทียบเท่าพวกนี้
 นั้นเองให้มีหน้าที่อย่างไร มีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลาก ควบคุมมิให้มีการ
 แฉงขายยาบรรจุเสร็จค้างหากไปจากสภาพเดิมที่ผู้ผลิตได้ผลิตไว้ ควบคุมการทำบัญชี
 ยาและการอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นี้จะเห็นได้เลยว่าเมื่อให้หมอคี้รับการ
 อบรมแล้วก็มาคุมตัวเอง และที่ท่านบอกว่าไม่เป็นอะไรเพราะว่า เขาคงไม่แฉงยาที่
 บรรจุเสร็จจะอะไรต่าง ๆ ในเมื่อเขาคุมเองเขาอาจจะแฉงก็ได้ แล้วก็อย่างที่ถ้าถ้า
 มาตราฐานแค่นั้นหมอคี้เราจะไปเชื่ออะไรได้ เพราะอย่างเกสัชกรท่านก็บอกแล้วว่าเกี่ยว
 นี้ต้องคุมกันถึงขนาดให้ประจำเพียงร้านเดียวและไม่เกิน ๑ ชั่วโมงแสดงว่าเมื่อก่อนนี้
 เขาวิ่งชั่วโมงไหน ๆ นั้นเกสัชกรที่จบมาโดยมีศักดิ์ศรีพอสมควร แค่นั้นหมอคี้จะเอา
 อย่างไร ถึงจะไค้แท้ ๆ แล้วอีกอย่างหนึ่งที่กระแหม่งหมอคี้จะฝากไว้ก็คือ ในเรื่องยา
 เมื่อก่อนพอที่เวลาหมด คือยาปัจจุบันนี้มีจำนวนมากหลายสิบ เปอร เช่นคิทแพรร อยู่ในตลาด
 แล้วคนไม่รู้ไปซื้อมาคิดว่า เป็นยาที่เขาทำแล้วทดสอบแล้วถูกต้องแล้ว คือคนของเขา
 เคยตายไปแล้ว เพราะยานั้นแล้วเราแก้ไขมาแล้วคิดว่าอย่างนั้นแล้วไปใช้กัน แต่ความ
 จริงไม่ใช่ครับเป็นยาซึ่งบางครั้ง เขาปล่อยออกมาเพื่อมาทดสอบทางตะวันออกทาง —

สาธารณสุขท่านใดที่คิดถึงตัวเลขร้านขายยาในส่วนกลางซึ่งมี ๑,๒๓๒ ร้าน จำนวน
 เกือบประมาณ ๓,๐๐๐ คน แคนาดาท่านจะคำนึงถึงให้ลึกซึ้งลงไปแล้ว ท่านจะเห็นว่า
 เกือบกรณนั้นส่วนหนึ่งเป็นเภสัชกรซึ่งรับราชการอยู่ในหน่วยงานของรัฐ อีกส่วนหนึ่งเป็น
 เภสัชกรที่ทำหน้าที่เป็นคิเทล (Detail) ยา คือทำหน้าที่เหมือนเซลส์แมน
 (Salesman) ขายยาของบริษัทผลิตยาหรือส่งยาเขาจากต่างประเทศทั้งหลาย
 อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านน่าจะไม่ได้ลืมเสียก็คือ เภสัชกรทั้งหลายนั้นท่านไม่
 พร้อมที่จะไปปฏิบัติงานในภูมิภาค เพราะฉะนั้นร้านขายยาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับ
 นี้จะมีผลถึงร้านขายยาในภูมิภาคด้วย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านคำนึงถึงประเด็นทั้ง ๓
 ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว

กระผมอยากจะกราบเรียนถึงคำถามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง -
 สาธารณสุข ท่านใดแสดงว่าร้านขายยาประเภทที่ใช้เจ้าหน้าที่คือคนขายยาแล้วก็มีรับ
 การอบรมจากกระทรวงสาธารณสุขแล้วคือว่าอยู่ในฐานะที่จะทำหน้าที่ขายยาสำหรับ -
 ร้านขายยาประเภทขายบรรจุห่อเสร็จ กระผมเข้าใจว่าความค่อนข้างดี (Concept)
 ของท่านรัฐมนตรีอาจจะลืมไปว่าในการปฏิบัติในบ้านเมืองเรานั้น คนไทยทั้งหลายที่จะ
 ไปกันยาที่จะซื้อยาที่ร้านขายยา คนที่ขายยานั้นจะทำหน้าที่เหมือนหมอแล้วเป็น
 แอดไวเซอร์ (Adviser) ให้กับคนที่ไปซื้อยามวกกับลักษณะของคนไทยที่จะไปซื้อยา
 ความร้านขายยาไทยไม่ไปหาหมอถึงนั้นจะเป็นพิษเป็นภัย เพราะฉะนั้นความเชื่อของ
 ท่านที่ว่าท่านใดอบรมคนที่ขายยาความร้านขายยาต่าง ๆ ไม่ควรจะเรียกอย่างไรก็ตาม
 หมอหรือหมออะไรอย่างนั้นหรือคนที่ไม่มีความรู้ หรือคนที่จบ ม.ศ. ๑ หรือ ม. ๖
 เท่านั้น ท่านมีความเชื่อมั่นว่าผ่านการอบรมมาแล้ว เราจะทำได้แล้วเราจะขายยา
 เจาะยาที่ห่อหรือว่ายาบรรจุเสร็จแล้วนั้น กระผมขอให้ท่านคำนึงถึงประเด็นที่ว่า
 คนไทยเราจะกินยานั้นเราไม่คอยไปหาหมอ แต่เราจะตรงไปร้านขายยาแล้วก็ทำเอา
 ความที่เราเคยคิดหรือมีคนของท่านในการอบรมเขา ประเภทหมอก็คือไรนั้นเป็นอยู่ที่ให้

นายประกอบ ชูจินดา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกบางท่านได้อภิปรายแล้วบางข้อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขไม่ได้ชี้แจงนั้น ในฐานะที่กระผมทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องยานุกรรมวิธีใครขอชี้แจงอะไรเพิ่มเติมสักเล็กน้อยเพื่อความกระจ่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของขบวนการไทย คุณธรรมบุญชูพูดถึงว่าในบ้านเรานี้มียาเป็นจำนวนมากมายที่เขาส่งเข้ามาโดยมิได้มีการจดทะเบียนหรือว่าเขาคนไทยเป็นเหตุอะไรทำนองนั้น กระผมใครขอเรียนว่า ในขณะที่ทำเช่นนั้นไม่ได้แล้ว เพราะวាយาศักดิ์ที่รับที่จะนำเข้ามาในประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องมีการจดทะเบียน และการขึ้นทะเบียนนั้นก็ไม่ใช่เป็นการทำไถ่จ่าย ๆ จำเป็นที่ต้องมีหลักฐานมีสูตรและมีสรรพคุณของการรักษามีเอกสารทุกอย่างพร้อม แล้วเรามีอนุกรรมการที่จะพิจารณาซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายรวมทั้งพวกศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยด้วย เพราะฉะนั้นแต่ละคำรับที่จะเข้ามานั้นก็อาจจะออกมาได้ บางทีอาจจะไม่ทันใจของผู้ซื้อขึ้นทะเบียนด้วยซ้ำ แต่ถ้อยอย่างไรก็ตามที่แอบหลงเข้ามาหรือว่าซุกซ่อนเข้ามาเพื่อจะใช้โดยไม่ได้รับทะเบียนนั้นก็อาจจะทำได้

อีกข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณสานนท์ขอประธานไทยต้องกล่าวคือคือเกี่ยวกับเรื่องใช้ภาษาโฆษณาว่าไม่เหมาะหรือบางทีที่เรียกว่าภาษาวิบัติอะไรทำนองนั้น ในกฎหมายเดิมไม่ได้มีเขียนบังคับไว้ มีเขียนแต่ว่าห้ามไม่ให้ใช้ชื่อท่านเองโอ้อวดไม่สุภาพอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราไม่ให้เขา เขาก็เลยใช้คำที่ไม่มี ความหมายเสียเลย ก็เลยปรากฏเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกทุกท่านได้ทราบ แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่มีใครมาเคาะว่า ยาที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย หรือสื่อในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งอันนี้เป็นข้อหนึ่งที่สามารถจะควบคุมไม่ให้มีการใช้ชื่อยาแปลก ๆ อย่างนั้นได้ กระผมขอขอบคุณครั้นท่านประธานปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ ความเห็นของ

ท่านสมาชิก ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีคงจะรีบไปพิจารณา ข้อทักท้วงต่าง ๆ ก็คงจะได้
นำไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ฉะนั้นเมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปราย ผมจะขอมติจากที่
ประชุมในวาระที่ ๑ นี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็น
ว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นอันว่าที่
ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการและการแปรญัตติ
ครบ ท่านรัฐมนตรี

นายประพนธ์ ปิยะรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณา ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๘
ท่าน ฝ่ายสภา ๔ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณา รัฐบาลเสนอ ๘ ท่าน สภาเสนอ
๔ ท่าน มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เชิญท่าน
รัฐมนตรีเสนอรายชื่อ

นายประพนธ์ ปิยะรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลเสนอชื่อคณะกรรมการวิสามัญฝ่ายรัฐบาล ๘ ท่าน
ดังต่อไปนี้ ๑. นายประจวบ กุญจินดา ๒. นายประเสริฐ นาสกุล ๓. นาง

LIRT

กวางกมล นิธิอุทัย ๔. พันตำรวจเอก ถวัลย์ อาคนะเสน ๕. นายพร คานประทีป

๖. นายศรี แสงขงทอง ๗. นายสิริวัฒน์ วิเศษศิริ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ต่อไปเชิญ
สมาชิกเสนอชื่อ เชิญคุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ขอเสนอนายแพทย์วิจิตร วีรานุกต์
ท่านผู้ใดเห็นด้วยไปครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ขอนเสนอ
เสนอ นายแพทย์เสริม พริ้งพวงแก้ว ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลอากาศเอก บัญชา เมธวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอเสนอ นายแสง ทูทสถิตย์ ขอเชิญ ท่านสมาชิกไปครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลโท จิตรพล ณ ลำปาง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
พลโท ยง วัชรคุปต์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายถวัลย์ รมะเน็ทน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
พลเอก เขวง ยิ่งเจริญ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายชรรวมบุญ ลักขี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
คุณอารี วัลยะเสวี ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลเอก เขวง ยิ่งเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ

พันเอก ประสาน กุศลธรรมาภิรมย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายประกอบ กุจินทา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ

นายเกษม นาชัยเวียง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใดจะ

เสนอเพิ่มเติมอีกหรือไม่ครับ ครับ ๔ ท่านแล้ว

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เจริญ

เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรมการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะ

กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

จำนวน ๑๕ คน ๑. นายประกอบ กุจินทา ๒. นายประเสริฐ นาสกุล ๓.

นางดวงกมล นิธิอุทัย ๔. พันตำรวจเอก ถวัลย์ อากนะเสน ๕. นายพร ตานประทีป

๖. นายศรี แสงธงทอง ๗. นายสิริวัฒน์ วิเศษศิริ ๘. นายวิจิตร วีรานุกัตติ

๙. นายเสมอ พริ้งพวงแก้ว ๑๐. นายแสง พุทธสถิตย์ ๑๑. พลโท ยง วัชรคุปต์

๑๒. พลเอก เขวง ยังเจริญ ๑๓. นายอารี วัลยะเสวี ๑๔. พันเอก ประสาน

กุศลธรรมาภิรมย์ ๑๕. นายเกษม นาชัยเวียง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : กำหนดการ

แปรญัตติครับ ท่านรัฐมนตรี

นายประพนธ์ ปิยะรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข)

กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฉบับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลกำหนด

การแปรญัตติตามข้อบังคับ มีพยานผู้ใดหรือหรือไม่

(ไม่มีสมาชิตรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็ให้เป็นไป

ตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ การพิจารณาร่างพระราช

บัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๒๕๖๒
ความถูกต้อง

ที่ สบ ๐๐๐๑/น ๔๔๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.

เรียน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือที่ สบ ๐๐๐๑/น ๔๔๐ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ซึ่งต้องมาด้วย บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.

ตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีคำสั่งให้บรรจุร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๒๑ วันศุกร์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และพาส่งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาพร้อมกับหนังสือฉบับที่ประชุมที่อ้างถึงดังกล่าวข้างต้นแล้ว นั้น เนื่องจากคณะรัฐมนตรี ให้ความสำคัญต่อบันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างปร การให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงมีคำสั่งให้ส่งบันทึกหลักการและเหตุผลที่คณะรัฐมนตรีได้โปรดพิจารณาเพิ่มเติมมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สงวน คำวงษา

(พิมพ์เอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ความพิสู
ที่ ๑) ๑๒๐๓/๒๕๓๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.

เรียน เลขาธิการรัฐสภา

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๑๒๐๓/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.

ตามที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. มาเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาที่รัฐสภา ประชุมปรึกษาหารือ นั้น เนื่องจากได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวบางประการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงขอส่งบันทึกหลักการและเหตุผลที่แก้ไขแล้วมาเพื่อขอได้โปรดดำเนินการ เปรียบเทียบที่ส่งมาเดิมต่อไปด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม.

โทร. ๓๕๑๐๐๐๓

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา และกฎหมายว่าด้วย
เรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แทนกรรมการกฤษฎีกาตาม
กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา และรวมหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ
ทั้งสองเข้าด้วยกัน

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๗๒ บทบัญญัติทาง ๆ จึงอาศัยมิใช่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ และรัฐบาล
มีนโยบายจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้น จึง
มีความจำเป็นต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องราว
ร้องทุกข์เป็นที่มาของคดีปกครอง ส่วนงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องทราบ
เหตุผลของการร้องทุกข์มาตั้งแต่เบื้องต้น และสามารถวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ได้
ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และจะช่วยให้กรรมการ
เรื่องราวร้องทุกข์มีความชำนาญงานต่อเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็น
ในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรรวมสำนักงานคณะกรรมการ

เรื่องราวร้องทุกข์เรากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติ
 ของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ กับคุณสมบัติของกรรมการ
 กฤษฎีกาให้มีความสอดคล้องต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนี้โดยที่ระบอบประชาธิปไตย
 ย่อมร้องทุกข์ต่อรัฐบาลได้สองทาง คือ ทางสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์-
 และทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควร
 รวมไว้แห่งเดียวกันคือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอเปลี่ยนมติที่คณะกรรมการ และเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ซึ่งตามเรื่องมีข้อ ๓๘ กำหนดว่า การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับร่างนี้ จะต้องมีเสียงการประชุม แล้วจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความเห็นชอบของทั้งประชุม ฉะนั้นมติจึงไม่ควรจะเปลี่ยนแปลง ในที่นี้ว่า มีค่าสมาชิกวุฒิสภาหรือมีค่าสมาชิกวุฒิสภาหรือไม่ มีค่าสมาชิกวุฒิสภา ไปรบกวนด้วย

(ไม่มีสมาชิกวุฒิสภา)

ญัตติที่สภาที่แทนประชาชนสมัยสามัญแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอขอมา ข้อว่าที่ประชุมมีมติให้เปลี่ยนได้แล้ว ขอเชิญท่านรัฐมนตรี เสนอเหตุผล เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีกับ

นายสมภพ ไทกระตึกย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภา ก็น่าจะ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ประสงค์กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกฎหมายว่าด้วยเรื่องรางวัลของตุลาการ โดยให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แทนกรรมการกฤษฎีกาตาม กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและประมวลกฎหมายธุรการของคณะกรรมการทั้งสองเข้าด้วยกัน

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๖ มาโดยตลอด กิจการอันมีไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ และรัฐบาล มีนโยบายจัดตั้งศาลปกครองขึ้นที่กระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นจะต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นข้าราชการโดยสรุปส่วนวันเสนอขอความเห็นต่อศาล ปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องรางวัลของตุลาการเป็นที่ยอมรับของสังคม สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องรับเรื่องรางวัลของตุลาการตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้น

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ และสามารถทำหน้าที่เป็นผู้รายงานคดีดังกล่าวได้ และเพื่อให้กรมการเรื่องราวร้องทุกข์มีความชำนาญงานต่อเนืองกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงสมควรร่วมสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร้องทุกข์เข้ากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรมการเรื่องราวร้องทุกข์กับคุณสมบัติของกรมการกฤษฎีกา ในมีความสอดคล้องกันต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนี้โดยที่ขณะนี้ ประชาชนอาจยื่นร้องทุกข์ต่อรัฐบาลได้สองทาง คือ ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และทางสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควรรวมไว้แต่เพียงอย่างเดียวคือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติแห่งบทประธาณสถานบัญญัติแห่งชาติ : มีที่นายผู้เจรจา
อภิปรายหรือไม่ด้วย

นายโฮสโก โกติน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอพรประทานกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรที่สภาจะรับหลักการ เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นการทำกฎหมายให้เข้าสู่ข้อเท็จจริงที่ควรปฏิบัติ เพราะพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งใช้มาเป็นเวลา ๘๖ ปีนี้ ไม่มีคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นอยู่สองประเภท คือ กรรมการร่างกฎหมายกับกรรมการกฤษฎีกา กรรมการกฤษฎีกาก็ทำหน้าที่ผ่านของเสวกกับผู้พิพากษาศาลปกครอง นับตั้งแต่ใช้กฎหมายฉบับนี้มาเป็นเวลา ๘๖ ปี ไม่เคยมีการตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้เลย โดยเหตุนี้ที่รัฐบาลเสนอให้มีการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ จึงเข้าตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเก่าซึ่งได้ใช้มาเป็นเวลา ๘๖ ปีแล้ว แต่กระผมมีข้อสงสัยที่ใครจะขอกราบเรียนถามทางรัฐบาลอยู่ว่าตราเกี่ยวกับความตรา ๔ ซึ่งมีบัญญัติว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการร่างกฎหมายแล้ว จะแต่งตั้งให้ดำรง

ตามความเข้าใจของเราก็เห็นว่าศาลปกครองนั้นจะไม่ใช่เป็นเรื่องของกระทรวงยุติธรรม
 อย่างเดียว คงจะเป็นเรื่องร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย เพราะเราจะ
 เห็นได้ว่าปัญหาเรื่องมีศาลปกครองนี้ไม่ใช่เรื่องศาลยุติธรรมธรรมดา ผมไม่ได้
 ละเลยละวางเข้าไปในนโยบายของรัฐบาล จะเอาอย่างไรก็ได้ แต่ที่น่าจะบอกกันได้
 ว่าจะเอาอย่างไร เพราะที่จริงถ้าจะเอากันอย่างเด็ดขาดแล้ว นโยบายในการจัดตั้ง
 ศาลปกครองนี้แยกต่างหากออกมา เป็นวิธีการ เป็นระเบียบวิธีต่างหากจากกฎหมาย -
 ธรรมดาที่จะขึ้นไปสู่ศาลยุติธรรมธรรมดา ต้องแยกออกมาอีกต่างหาก แต่เท่าที่ผม
 ดึงสติก็รู้สึกว่าเขาไม่ได้มีการเตรียมตัวอะไรในเรื่องเหล่านี้เลย แม้แต่จำนวน
 คดีพิพาทและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เพราะว่าการตั้งศาลปกครองขึ้นนั้น จริงตามร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้รู้สึกว่าเขาจะมีการเตรียม แล้วแต่ผมชอบเหลือเกิน เพราะ
 ฉะนั้นถ้าถึงเวลานั้น เราจะมีคนเพียงพอหรือ ผมยังรู้สึกว่าอาจจะตั้งศาลปกครองนี้เป็น
 เรื่องกฎหมายมหาชน จริงต้องอาศัยความรู้ในทางกฎหมายมหาชนมาก แต่เราไม่ได้
 เตรียมในเรื่องกฎหมายมหาชนเพียงพอ เจ้าหน้าที่ก็ไม่พอ เท่าที่ผมสังเกต แล้วอีก
 อย่างหนึ่งแม้แต่เจ้าหน้าที่ชั้นเด็ก ๆ เราก็ไม่ได้มีการเตรียมกันไว้ ทางศูนย์รับข้อ
 ทานอยู่ที่ไหนก็ยังไม่เห็นว่าจะยอมรับรองได้ว่าการตั้งศาลปกครองนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 ต่างหาก แต่ความโยกย้ายในเรื่องนี้ก็จะพูดกันมาเสียในรูปร่างว่าจะเอากันอย่างไร เรา
 จะเอาอย่างบางประเทศที่เขาให้ศาลยุติธรรมเป็นผู้พิจารณาคดีศาลปกครองแยกจากศาล
 ปกครองธรรมดา แต่ว่าขอแปลมาให้ไปรวมอยู่ที่ศาลฎีกา อย่างเช่นที่อิตาลี เขาทำหรือ
 อย่างเช่นที่เบลเยียม เขาคำนี้ที่น่าจะใคร่กันไว้ หรือจะแยกออกไปเป็น ๒ แขนง
 เลยทีเดียว ในเรื่องนี้ถ้าเขียนตามกฎหมายเดิมมีความจะแยกออกเป็น ๒ แขนง ที่
 ธรรมดาเช่นนี้ไม่ใช่บอกว่าจะไหนรวมกัน หรือว่าจะไหนแยกกัน ก็ดูแล้วแต่นโยบายของ
 รัฐบาล แต่ที่น่าจะบอกเราให้รูปร่างว่าเป็นอย่างไร เพราะถ้ามีศาลปกครองแล้วโดย
 ปกติแยกออกไปต่างหากจากกัน นี้แหละครับโพลิตี (Policy) ของเราจะจะเป็น

อย่างไร เพราะเท่าที่ผมเห็นนี้รู้สึกว่าเป็นทางกฎหมายมหาชนที่เราไม่มีการเตรียม
 เพียงพอเลย ในการที่จะมีศาลปกครองขึ้น ไม่ใช่เรื่องวิธีพิจารณาเรื่องกฎหมาย
 เอกชน หรือกฎหมายมหาชนไม่ใช่เพียงแต่กฎหมายอาญาหรือวิธีพิจารณาคดีต่าง ๆ เท่า
 นั้นยังรวมกฎหมายปกครอง กฎหมายในทางการเงิน และกฎหมายรัฐธรรมนูญเข้าไม่
 ค่าย ซึ่งจะต้องมีการเตรียมกันเป็นพิเศษ และจะต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปศึกษาใน
 ต่างประเทศหรืออบรมขึ้นใหม่ในประเทศไทย ในเวลานี้การศึกษาในมหาวิทยาลัยทุกแห่ง
 เท่าที่ผมรู้แล้ว การศึกษาในทางกฎหมายมหาชนนั้นเราเกือบจะไม่มีเลย เราค่อนข้าง
 จะมีอยู่บ้าง เช่นอย่างทางคณะรัฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบางแห่ง แต่ก็หนักไปในทาง
 รัฐศาสตร์ยิ่งกว่าจะเค้นตามทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นแม้จะขอเรียนถาม แต่ที่ทุกวันนี้
 ไม่ใช่เป็นการศึกษา สนับสนุนความรู้ แต่อยากจะทำรัฐสภาว่าจะเป็นอย่างใดอีกอย่างหนึ่ง
 เมื่อเรามีเรื่องการร้องทุกข์อะไรต่าง ๆ ขึ้นทางคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ข้างหน้า
 อาจจะมีไม่ได้เมื่อมีสภาแพนรามาฎรซึ่งรามาฎรเลือกตั้งเข้ามาแล้ว อาจจะมีการ
 บดบังกันให้มีการร้องทุกข์ได้ทางรัฐสภา ซึ่งหลายประเทศเขาก็ได้ทำอยู่ในขณะนี้
 มี ในฝรั่งเศสแม้ศาลปกครอง ก็มีการร้องทุกข์ทางรัฐสภาได้ เรื่องนี้เราจะเอาไว้
 หรือไม่ ถ้าไม่เอาดีกว่าจะให้รัฐกันไว้ก็จะดี เพราะว่าทำได้อีกทางหนึ่งจะเกิดเป็น
 ปัญหาขึ้นต่อไปข้างหน้า แม้ที่มีเรื่องในชั้นนี้ก็อยากจะทำเรียนถามเท่านั้น แต่เอาไม่ได้
 จัดของในนโยบายอะไรที่จะรวมกัน หรือที่จะแยกกันอย่างไร แต่อยากจะทำรัฐสภา
 เราจะไปกันอย่างไร ที่จริงกฎหมายเรื่องนี้มันเป็นกฎหมายที่สมาชิกที่เห็นว แม้ขอ
 สนับสนุนทุกอย่าง แต่ที่ถามนี้ก็เพื่ออยากจะทำรัฐสภาว่าจะไปอย่างไรต่อไปข้างหน้า

ขอพร คณะกรรมา

นายสมิทธิพันธ์ ขาดิจนทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
 ในหลักการที่รัฐสภาไทยปรับปรุงคณะกรรมการกฤษฎีกาใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 และกระผมใคร่เรียนถามรายละเอียดบางอย่าง ซึ่งรู้สึกว่าจะกระทบในเหตุผลซึ่งกระทบใน

รายละเอียดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวรรคสุดท้ายของเหตุอุทธรณ์ได้เขียนว่า "นอกจากนี้ โดยที่คณะนี้ประธานอาจเป็นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อรัฐบาลทั้งสองทาง คือ ทางสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ และทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควรรวมไว้แต่เพียงอย่างเดียว" คือในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย" เขียนแบบนี้ทำให้เข้าใจว่ารัฐบาลมีความประสงค์ที่จะรวมงานของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ และงานเกี่ยวกับกองรับเรื่องราวร้องทุกข์ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เข้าไปในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย เมื่อกระผมได้ตรวจดูในหมวด ๓ เกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์แล้ว ก็เห็นว่าอำนาจหน้าที่ของกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์นั้นคือ งานของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์นั่นเอง ไม่ใช่ในงานของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องทุกข์เราไปด้วย นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่ของกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์ใหม่ก็เกินกว่างานของ กรรมการวินิจฉัย เรื่องราวร้องทุกข์ในปัจจุบันนี้ไปหลายอย่าง เช่นในมาตรา ๑๔ (๑) นั้น เรื่องที่จะร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องทุกกรณีใหม่อยู่ ๓ ข้อ คือเป็นเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าตนได้รับความเดือดร้อน ที่จะร้องทุกข์ได้ และความเดือดร้อนของผู้ร้องทุกข์นั้นสืบเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันนี้เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ธรรมดาแล้วรู้สึกว่ามันกว้างมาก เพราะว่ากฎหมายในปัจจุบันนี้ผู้ร้องทุกข์นั้นนอกจากเป็นตัวผู้ร้องทุกข์เองแล้ว ถ้าเพื่อสาธารณชนได้รับความเดือดร้อนก็อาจจะร้องทุกข์ได้เช่นเดียวกัน คือหมายความว่าผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเดือดร้อนโดยตรง แลวพหุบุคคล (Public) ได้รับความเดือดร้อนก็ร้องทุกข์ได้ แต่ว่าในกฎหมายใหม่นี้ไม่ได้ นอกจากนี้ความเสียหายต่าง ๆ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นรู้สึกว่าจะเขียนไว้กว้างเกินไป น่าจะบอกให้มีรายละเอียดถึงกฎหมายเก่า สำหรับเรื่องที่ต้องห้ามไม่รับพิจารณาที่เขียนมาใหม่อยู่ ๖ - ๙ ข้อ รู้สึกจะซ้ำกับ

เช่นในของเดิมคนที่ได้รับความเดือดร้อนในการอุทกภัยทางวินัยตามกฎหมายจะร้องทุกข์ไม่ได้ แต่ในกรณีนี้จะร้องทุกข์ได้ เพราะฉะนั้นกรมเห็นว่าควรทำให้การวินิจฉัยของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นี้จะมากมาย เพราะเขาจะต้องพิจารณาในเรื่องที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวงใดวินิจฉัยไปแล้วคงมาจับคำร้องทุกข์กันอีกกรมไม่ทราบจะเป็นเจตจำนงของรัฐบาลหรือเปล่า

อีกประเด็นหนึ่ง ที่กระผมใคร่จะขอเรียนถามก็คือว่า ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นในมาตรา ๑๑ บ่งว่าจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาด้วย อันนี้ก็ทำให้ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานี้เป็นตำแหน่งการเมืองไปโดยปริยาย เพราะถ้ารัฐสภาไม่ให้ความเห็นชอบแล้วละ ในกรณีต่อไปถ้ามีการพิจารณา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่เป็นคนที่พรรคการเมืองที่มีอำนาจอยู่ในขณะนั้นเห็นชอบแล้วก็จะไม่ได้รับความเห็นชอบได้ ซึ่งกรมอยากจะได้เรียนถามทางรัฐบาลว่า มีเหตุผลอย่างไรที่ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานี้มาได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาด้วย เพราะกรมเข้าใจว่าตำแหน่งนี้จะเป็นข้าราชการประจำและอยู่เพื่อกองเมือง ขอบคุยกัณ

นายชม จันทรมุขมนตรี : ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ กรมในฐานะสมาชิก กรมขอกราบเรียนผ่านท่านประธานและขอบคุณรัฐบาลที่ได้มองเห็นปัญหาในเรื่องการบริหารของประเทศ ปัญหาในเรื่องการบริหารของประเทศนั้นเรารู้อยู่แล้วว่าขณะนี้มีข้อสงสัยหรือมีความเชื่อมโยงกันอยู่เป็นอันมาก และรัฐบาลเองก็พยายามตั้งหน่วยงานใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตัวบุคคลหรือว่าสร้างระบบการควบคุมการประพฤติมิชอบต่าง ๆ แต่ว่าการแก้ไขเหล่านั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ทำอย่างไรราชการ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากและปรารถนาดีที่จะทำงานนั้น จะวางระเบียบแบบแผนปฏิบัติราชการได้อย่างไร สถาบันที่จะวางระเบียบแบบแผนเหล่านั้นอยู่ที่ไหน การที่ราชการบางคนนั้นอาจจะเพียงกระทำการ เพื่อผลประโยชน์

สามารถ แต่ขณะเดียวกันก็เสี่ยงต่อการจะถูกฟ้องและถูกลงโทษในภายหลัง กระ
 หมายจะยกตัวอย่างเช่นนี้ว่าราชการต่าง ๆ นั้นไม่ทราบและไม่สามารถที่จะรู้ว่า
 คนเองทำถูกหรือผิด กระหมายจะยกตัวอย่างข้อเท็จจริงซึ่งกระหมายจะเอาคดีเรื่อง
 สำคัญ ๆ เท่านั้น ยกตัวอย่างว่าปลัดกระทรวงมหาดไทย ในกรณีที่ทำหน้าที่เลขาธิการ
 ของกรม ๆ หนึ่งนั้นก่อนที่จะสั่งการใด ๆ ก็เรียกผู้มีส่วนได้เสียมาสอบถาม และสอบถามโดย
 ใฝ่ใจเรื่องเรียนขึ้นภายหลัง คณะกรรมการสอบสวนประจักษ์พยานปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ต่าง ๆ ถึง ๓ ปลัดกระทรวง ๓ ปลัดกระทรวงนั้นลงความเห็นว่าการเรียกผู้มีส่วน
 ได้เสียมาสอบถามนั้นช่วยให้เห็นว่าไม่มีการแสวงหาความช่วยเหลือ หลีกเลี่ยงข้อ
 เป็นระเบียบแบบแผนใดหรือไม่ กระหมายจะกราบทูลเรียนว่า ถ้าหากข้าราชการ
 คนใดใช้อำนาจโดยไม่รู้ข้อเสียหลายไม่ไปสอบถามข้อเท็จจริงแล้ว กระหมายจะ
 สั่งให้ท่านเองเองจะเสียหลายได้ แต่เพราะเหตุใดความที่วางขึ้นโดย
 คณะกรรมการสอบสวนที่ประจักษ์พยานปลัดกระทรวงถึง ๓ ท่านนั้นจึงวางมาตรฐานขึ้น
 มา และถ้าหากข้าราชการระดับบริหารทุกท่านต้องถือว่าถ้าทุกคนกล่าวว่าจะถูกสอบสวน
 หรือกล่าวไว้ว่าจะหาว่าตนเองนั้นช่วยเหลือผู้มีส่วนได้เสียแล้วไม่ทำการสอบสวนแล้ว
 กระหมายจะคิดว่าการบริหารราชการนั้นจะเป็นอย่างไร มาตรฐานเหล่านี้
 ปัจจุบันนี้หาได้ยากไหม กระหมายจะใจข้าราชการทั้งหลายที่อยู่ภายใต้ความกดดันรัฐ
 ข้าราชการของดำรงเรื่องเรียน กระหมายจะยกตัวอย่างข้อเท็จจริงอีกอันหนึ่งซึ่งท่าน
 รองนายกรัฐมนตรีท่านผู้ว่ารัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งได้ขอมติคณะรัฐมนตรี เพื่อยกข้อห้าม
 เพื่อที่จะป้องกันความเสียหายแก่ตนเอง การขออนุญาตนั้นมติ คณะรัฐมนตรีข้อใดถูกกว่า
 ที่เคยขอและสำนักงานแห่งหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ในการรวบรวมการทุจริตนั้นไปเข้าทำการ
 สอบสวนว่าการขออนุญาตนั้นสงสัยว่าจะทุจริต ถ้าหากว่าตนหน่วยงานที่ท่านมาทราบ
 หรือทำหน้าที่ในการวางมาตรฐานในการปฏิบัติราชการทำงานอย่างนั้นแล้ว กระหมาย
 จะว่าราชการ เวลานี้จะปฏิบัติหน้าที่ไปอย่างไรทั้ง ๆ ที่ขออนุญาตถูกถามมติ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านกอนที่ใดถามกันว่าต่อไปรัฐบาลข้างหน้าต่อไปท่านจะใหม่ -
 ศาสด์สูงอยู่แต่ศาลฎีกาหรือไม่ งบประมาณที่จะเรียนท่านว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุณา
 อวยาคักกับฝ่ายอื่นที่ไปรวมไว้ที่นักกฎหมายหรือว่าที่สำนักงานแห่งใด คราวใดที่เรา
 ตั้งโรงพยาบาลขึ้นมาแล้ว เราอาจจะตั้งโรงพยาบาลมาตึกหรือโรงพยาบาลทันสมัย
 ในขณะที่เดียวกันตัวบุคคลที่อยู่ในโรงพยาบาลที่รวมมาบอกว่าทันสมัยนั้นเป็นแพทย์แผน-
 โบราณ โรงพยาบาลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นการที่ท่านจะถามรัฐบาลว่า
 รัฐบาลจะมีจุดมุ่งหมายอย่างไรนั้น งบประมาณจะทราบเรียนว่า รัฐบาลนั้นจะกำหนด
 นโยบายเหล่านี้ไว้จะต้องดูคุณสมบัติหรือความสามารถหรือประสบการณ์ของบุคคลที่ตั้งอยู่
 ภายหลังบัลลังก์เหล่านั้น ซึ่งเหล่านี้กระผมขอชมทูลรัฐบาลที่ได้เสนอร่างกฎหมาย
 คณะกรรมการกฤษฎีกาขึ้นมา เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาจะไต่เป็นแนวทางวาง -
 บทกฤษฎีกาสำหรับตัวบุคคลที่จะนั่งอยู่หลังบัลลังก์ไม่ว่าบัลลังก์นั้นจะ เรียกว่าอย่างไร
 และตัวบุคคลนั้นจะเหมาะสมควรสภาพของปัญหาหรือของข้อพิพาทที่จะวินิจฉัย งบประมาณ
 อยากจะทราบเรียนว่า ในร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ได้ ยกระหว่าง
 คำตัดสินกับตัวบุคคลที่นั่งอยู่บัลลังก์ซึ่งจะเป็นคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย เรื่องราว
 ร้องทุกข์กับตัวสำนักงาน ระหว่างหน่วยงานราชการกับระหว่างตัวสำนักงานนั้นไม่
 เหมือนกัน ค่ายเหล่านี้กระผมจึงอยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านผู้ทาบหนึ่ง-
 ลงไปว่าปัญหาระหว่างการร้องทุกข์ของสำนักงานราชการกับรัฐบาลกับปัญหา -
 ระหว่างหน่วยงานของกรมการวินิจฉัย เรื่องราวร้องทุกข์นั้นเป็นคนละปัญหา คณะ
 กรรมการวินิจฉัย เรื่องราวร้องทุกข์เหล่านี้เป็นผู้ที่วินิจฉัยปัญหาในข้อกฎหมาย ส่วน
 การรับเรื่องราวร้องทุกข์โดยทั่วไปนั้นจะเป็นหน่วยงานราชการคือสำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกา ถ้าเรื่องใดเป็นปัญหากฎหมายที่จะต้องวินิจฉัย ในลักษณะที่เป็นจุดชี้ขาดใน
 ปัญหากฎหมายเหล่านั้น เรื่องนั้นจะถูกส่งไปยังคณะกรรมการวินิจฉัย เรื่องราวร้องทุกข์แต่
 ดูหากว่าเรื่องใดที่ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นแต่เพียงการเร่งรัด

การปฏิบัติงาน เป็นเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่องเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องถึง
สถาบัน เพราะฉะนั้นอาจจะส่งกลับไปยังสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือ
หน่วยงานใดตรงกลาง ๆ เพื่อเรื่องเร่งรัดการปฏิบัติงานก็ได้ในชั้นนี้ กระผมอยากจะ
กราบเรียนเพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบคุณ

นางแนม พรหมโมต บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่
รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา เพราะทางรัฐบาลเองก็ให้น้ำ
แฉว่ากฎหมายฉบับนั้น เป็นกฎหมายลำดับ คณิตไตรชนยระทานกรวยเรียนว่า
กฎหมายเดิมของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ รวมเป็นระยะ
เวลา ๔๕ ปีเศษแล้ว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ทางฝ่ายรัฐบาลควรจะได้แก้ไขเสีย
ใหม่ และประเด็นสำคัญซึ่งเป็นสาระของกฎหมายฉบับนี้คือ ได้เพิ่มเติมหน่วยงาน
เรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งมีอยู่เดิมในสำนักงานนายกรัฐมนตรีมารวมไว้ในคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงเป็นการวิวัฒนาการให้ทั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาและทั้งคณะกรรมการ เรื่องราวร้อง
ทุกข์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณิตจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณิตจะไม่กล่าว
ถึงฝ่ายคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติงานตามกฎหมาย ซึ่งได้
ปฏิบัติมาแล้ว แต่คณิตใครจะขอกล่าวถึงคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ กล่าวคือ
คณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์นั้นเดิมเป็นหน่วยงานซึ่งมีกรรมการชั้นรองคตอสำนัก -
นายกรัฐมนตรี แต่เป็นหน่วยงานซึ่งไม่อยู่ในฐานะนิติบุคคล ทั้ง ๆ ที่เป็นงานที่มีลักษณะ
สำคัญเป็นอย่างยิ่ง เช่นเป็นเรื่องที่จะต้องวินิจฉัยปลดคนผิดของทุกข์ขึ้นจำเป็นต้องให้
รัฐบาลช่วยเหลือ หรือเป็นเรื่องงานสาธารณะซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการปฏิบัติ
นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของฝ่ายราชการ ฉะนั้นถ้าหากว่าไ้หน้าเรื่องราวร้องทุกข์
เข้ามาอยู่ในหน่วยงานเดียวกันกับคณะกรรมการกฤษฎีกา ถ้าเป็นปัญหา เรื่องของ
กฎหมายก็จะได้รับการพิจารณาเร็วยิ่งขึ้น ทางสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง เพิ่งได้ฟังดังกล
ก็สนใจแล้วว่าจะได้แบ่งแยกประเภทของการ ร้องทุกข์ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องซึ่ง

เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญจะได้อ้างไปยังตามหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของ
 กฎหมายก็จะ คำนึงถึงในเรื่องคณะกรรมการร้องทุกข์ เพราะฉะนั้นเมื่อให้นำเอา
 กรรมการร้องทุกข์เข้ามารวมอยู่ในงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ก็จะทำงาน
 เรื่องราวร้องทุกข์ได้รับการพิจารณาเร็วและตรงต่อหลักการ เพราะถึงอย่างไร
 ก็ตามหน่วยงานนี้ก็ขึ้นกับนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว คิดในขอบเขตงานที่เกี่ยวเนื่อง
 สำหรับในกรณีเช่นนี้ย่อมจะเป็นการวิวัฒนาการทางการร้องทุกข์มากขึ้น เพราะแต่เดิม
 ในมาตรา ๒๐ ของกฎหมายเดิมก็ได้เขียนไว้เพียงแต่ว่า เมื่อกรรมการเรื่องราวร้อง
 ทุกข์ได้พิจารณาแล้วก็ให้แจ้งไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับแจ้งคำ
 วินิจฉัยแล้วก็จะได้ออกคำสั่งให้เจ้าคณะกรรมการทนายภายใน ๖๐ วัน ถ้าไม่จัดการก็ไม่
 ต้องแจ้ง เพราะฉะนั้นงานเหล่านี้เป็นงานซึ่งจะทำให้มีลักษณะเป็นการขาดตอน แต่ถึง
 อย่างไรก็ตามทั้ง ๆ ที่คิดจะให้การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ และเห็นสมควรที่จะมี
 หลักการ ก็ใครจะขอประธานกรรมาธิการเรียนขอตั้งชื่อเช่นเดียวกับท่านสมาชิก ขอ
 ประธานของเขื่อนขันธ์ คือคุณศิริพัฒน์ ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๔ นั้นเป็นการลบล้างหรือผู้
 ซึ่งจะนำเรื่องราวร้องทุกข์ตามกฎหมายเดิม คือถ้ากรณีซึ่งเป็นที่ยุติด้วยสาธารณะ
 ทำไมจึงไม่มีโอกาสที่จะให้ผู้ใดหนึ่งยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ได้ เพราะฉะนั้นในชั้นคดีนี้
 ก็ใครจะขอประธานกรรมาธิการเรียนให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้โปรดคอยช่วย ขอพระคุณ
 นายแสง พุทธิศรัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความคิด
 เห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่ได้อธิบายไปแล้วในการที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการกฤษฎีกาที่รัฐบาลได้เสนอนี้ แต่เมื่อได้พิจารณารายละเอียดและ
 เหตุผลที่ทางรัฐบาลได้นำมา ปรากฏว่ารัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลปกครอง ซึ่ง
 กระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นจะต้องเตรียมรับการ
 จัดตั้งศาลปกครองโดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็น
 รายงานคดีโดยสรุปสำนวน เสนอความเห็นคัดค้านคัดค้านคัดค้าน ขอทูลขอโดยให้เจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นผู้รายงานคดี โดยสรุปส่วนวนเสนอความ เห็นต่อศาลปกครอง เนื่องจากศาลปกครองยังไม่เคยมีมาในประเทศไทย และก็จะตั้ง ในแบบหรือรูปใด อยู่ในลักษณะใด จะตั้งอยู่ในกระทรวงยุติธรรมหรือไม่ ก็ทำให้เกิด เป็นปัญหาสงสัยในข้อที่ว่าศาลปกครองนี้จะอยู่ที่ไหน เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะตั้ง เป็นผู้รายงานคดี รูปส่วนวนเสนอความเห็นต่อศาลปกครอง - แล้วศาลปกครองจะต้องคัดส่งไปตามรายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา หรืออย่างไร กระผมไม่แน่ใจ และศาลปกครองนี้จะมีกระบวนการพิจารณาอย่างไรเกี่ยวกับศาลที่ดำเนิน - กระบวนการพิจารณาอย่างไรปกติหรือไม่ ทำให้เกิดข้อสงสัยในการพิจารณาของศาล ปกครองนี้จะเป็นอย่างไรที่กระทรวงยุติธรรม ศาลปกครองศาลใดกระทำกันหรือว่าจะมี ชั้น ๆ พิเศษแยกออกไปจากกระทรวงยุติธรรม กระผมใครขอเรียนถามในชั้นนี้ แต่เมื่อได้ดูมาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ในการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า ข้อความใน (๒) "หากปรากฏว่ากรณีเป็นที่สงสัยว่า มีการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีมูลความผิดทางอาญา หรือความผิด ทางวินัย ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แจ้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการ - ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พนักงานสอบสวน หรือบังคับบัญชาของบุคคลที่ ต้องสงสัยทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป แล้วแต่กรณี" อย่างนั้นถ้าหากว่าเป็นกรณีแจ้ง ไปแล้ว ป.ป.ป. หรือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ เห็นสมควรจะดำเนินคดี จะส่งไปที่ศาลปกครองอย่างนั้นหรืออย่างไร กระผมไม่เข้าใจ กระผมขอเรียนถามในชั้นนี้ และอีกข้อหนึ่งซึ่งเป็น เรื่องชรรถาใน มาตรา ๔๔ (๒) คือว่าในเรื่องเกี่ยวกับวาระจากตำแหน่งของกรรมการวง - กฤษฎีกาตามที่ท่านตั้งเมื่อ (๑) (๒) (๓) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก กระผมเห็นทางรัฐบาลร่างมาทุก ๆ ฉบับเท่าที่ผ่านมากกระผมเห็นว่าไม่พ้องกับว่า "คำสั่งถึงที่สุด" เคยซึ่งเป็นคำสั่งนายกรัฐมนตรี ทุก ๆ ฉบับที่ผ่านมาก็เห็น

กรรมการอำนวยการบริการ บางฉบับก็เต็ม บางฉบับก็ไม่เต็ม รู้สึกว่าไม่เป็นแบบฉบับที่เหมือนกัน ยังมีพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับซึ่งจะผ่านสภานี้ บางฉบับก็หลุดหายไปโดยไม่มีว่า "ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชดเชยด้วยกฎหมายให้จำคุก" อันนี้ผ่านไปหลายคน เพราะฉบับกระแฉกเสียครึ่งข้อซึ่งเกรงชดเชย ขอขอบคุณกับนายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่ท่านสามารถมีเกียรติสงสัยในเรื่องเกี่ยวกับการโยนงานของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และบังเอิญกระแฉกเป็นผู้รับผิดชอบในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องงานเรื่องราร้องทุกข์ คือกองบริการประชาชนกับกองนโยบายภายในประเทศ กระแฉกจะกราบเรียนว่า ตลอดเวลา ๑ ปีเศษที่ผ่านมา งานที่ได้รับมาจากประชาชนเกี่ยวกับเรื่องราร้องทุกข์ต่าง ๆ นั้นพอแยกออกได้เป็น ๓ ประเภทใหญ่ ๆ ประเภทที่ ๑ คือเรื่องความเดือดร้อนใจเป็นการส่วนตัวโดยแท้จริง เช่น ไม่มีงานทำ ไม่มีเงินใช้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ประเภทที่ ๒ คือเรื่องความเดือดร้อนในระหว่างราษฎรด้วยกัน คือราษฎรด้วยกันเองทำให้ราษฎรด้วยกันเองเดือดร้อน และประเภทที่ ๓ คือเรื่องที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทำให้ราษฎรเดือดร้อน สำหรับประเภทที่ ๑ กับประเภทที่ ๓ นั้นคงไม่สามารถที่จะโอนไปอยู่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติประสานงานกันในระหว่างหน่วยราชการด้วยกันเอง เรื่องที่จะโอนไปได้เห็นจะมีแต่เรื่องที่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเดือดร้อนเท่านั้น ซึ่งตลอดเวลาที่กระแฉกกับหน้าทนายกระแฉกเพิ่งรู้ไม่ถนัดเลยว่ารราษฎรจะมีความเดือดร้อนมากมายถึงขนาดนี้ แล้วเป็นเรื่องเดือดร้อนซึ่งเมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีรับมาแล้วก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรให้ได้ก็ไปกล่าวการส่งกลับไปให้เจ้าสังกัดเขาไปสอซ้อเท็จจริงว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร ซึ่งเมื่อเจ้าสังกัดกลับมาไปสอซ้อเท็จจริงแล้วส่วนมากก็จะตอบกลับมาว่าทุกอย่างไปปฏิบัติไปถูกต้องตามระเบียบขงบังคับทั้งหมดประมาณไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์จึงจะตอบกลับมาว่า เจ้าหน้าที่ประพฤติปฏิบัติไม่ชอบ เมื่อได้รับ

รายงานอย่างนั้น ทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหารด้วย
กันจึงไม่สามารถที่จะแก้ไขอะไรได้ แต่รายงานส่วนนี้โอนไปอยู่ที่สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งจะมีหน้าที่ในเรื่องการวินิจฉัยร้องทุกข์อยู่ด้วย งานส่วนนี้คง
จะสามารถแก้ไขบ้างหรือบรรเทาออกไปได้

กระผมอยากจะกราบเรียนเพื่อทราบภาระงานของท่านสมาชิกในประเด็น
ที่ว่า ทำไมงานเรื่องร้องทุกข์จึงต้องมาอยู่กับงานร่างกฎหมายในสำนักงานคณะ -
กรรมการกฤษฎีกา กระผมอยากจะขอยกฉบับในรูปทรงที่งานเรื่องร้องทุกข์นั้นที่
สำคัญพอจะสรุปได้เป็นหลักใหญ่ ๆ ๒ ประการ ประการที่ ๑ คือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น
ทำไมถูกของตามกฎหมายระเบียบบริษัท และประการที่ ๒ การที่กฎหมาย ระเบียบ
บริษัทที่ออกไปนั้นไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมกันในสังคม หรือก่อให้เกิดความ
เดือดร้อนแก่ราษฎร ความปกติทุกวันนี้งานร่างกฎหมายนั้นเราต้องขมขมอยู่อย่างหนึ่งว่า
ถึงแม้คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งทำหน้าที่ในการร่างกฎหมายจะประกอบไปด้วย
คุณวุฒิ ซึ่งบางท่านบริหารราชการแผ่นดินมาอย่างมากมาย และมีอิสระในทางความคิด
แต่การที่จะพึงข้อเท็จจริงในการพิจารณาร่างกฎหมายนั้น เป็นการฟังความฝ่ายเดียวคือ
ฟังความจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่เราเข้าใจว่ามีความ
จำเป็นในการที่จะต้องออกกฎหมายอย่างนั้นออกกฎหมายอย่างนี้ แม้จะเข้าใจว่าเป็น
ทางฝ่ายบริหาร คณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งทำหน้าที่ร่างกฎหมายก็ออกกฎหมายให้ไปตาม
นั้น เมื่อกฎหมายนั้นออกไปในบังคับประชาชน ถ้ากฎหมายนั้นคือข้าราชการและ
คหบดีประชาชนก็คงไม่มีปัญหา แต่ถ้าคือประชาชนแต่ไม่คือข้าราชการ ข้าราชการซึ่งเป็น
หน่วยที่รับผิดชอบในกฎหมายฉบับนั้นก็พยายามกันแรกใจกฎหมายให้เกิดความกีดกันของ
คนจนแก่ใจด้วย แต่ถ้าเป็นผลคือข้าราชการ แต่ไม่เป็นผลคือประชาชน กฎหมายจะ
หยุดเงินอยู่แค่นั้น จะไม่มีใครเสนอขอแก้ไข กรรมการร่างกฎหมายโดยหน้าที่ของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่มีอำนาจในการที่จะไปเรียกขอให้ กระทรวง

พวก กรมต่าง ๆ แก้ไขกฎหมายซึ่งเขายืนยันว่าเขาทำได้จนและปฏิบัติได้ดียอยู่แล้ว ทั้งนี้
 เมืองนี้ร้องทุกข์ในการวินิจฉัยคำร้องทุกข์มาอยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการ
 กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะมีอำนาจในการร่างกฎหมายตามนั้น งานทั้งสองอย่างก็จะ
 มาสอดคล้องกัน เมื่อได้รับคำร้องทุกข์และรู้ว่ากฎหมายระเบียบหรือบังคับต่าง ๆ ที่
 ออกไปนั้นไม่ถูก ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคมหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่
 ราษฎร โดยผลประโยชน์ที่รัฐได้นั้นไม่คุ้มกับความเดือดร้อนที่ราษฎรได้รับ คณะ
 กรรมการวินิจฉัยเรื่องราวจึงสามารถจะแก้ไขเสนอให้คณะรัฐมนตรีแก้ไข
 กฎหมายนั้น ๆ หรือระเบียบหรือบังคับนั้น ๆ ได้ กระนั้นจะบอกตัวอย่างอันหนึ่ง
 เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง กระทรวงสาธารณสุขออกระเบียบซึ่งบังคับมาว่า ใครก็ตามที่จะตั้ง
 ร้านขายยาได้ จะต้องปรับปรุงร้านสถานที่ตั้งใหญ่ของทุกอย่าง แล้วจึงจะมาขึ้นคำขอ
 อนุญาต เมื่อมีบุคคลประสงค์ที่จะตั้งร้านขายยาสามารถขึ้นคำขอ เจ้าหน้าที่ก็แนะนำให้ไป
 ปรับปรุงร้านเสียก่อน เขาก็ไปลงทุนเป็นแสนเป็นล้านบาท แล้วจึงมาเริ่มต้นในการ
 ขึ้นคำขออนุญาตใหม่ เจ้าหน้าที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ และเมื่อเขาไม่อนุญาต
 การที่จะลงทุนไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตามระเบียบนั้นก็เป็นการเสียหายไปโดย
 ที่ไม่มีใครสามารถที่จะแก้ไขได้ แล้วจะไม่บอกว่าเจ้าหน้าที่ทุจริตหรือไม่ได้ เพราะ
 ระเบียบออกมาอย่างนั้น ระเบียบอย่างนั้นจำเป็นคงแก้ไข แต่ใครจะเป็นผู้วินิจฉัยว่า
 ระเบียบนั้นชอบหรือไม่ชอบ ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องให้องค์กรใดมารับเรื่องราວความ
 ทุกข์ของราษฎรนั้นเองมาเป็นผู้วินิจฉัย ของพระคุณครับ

บัญญัติหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร ๑ : ก่อนที่คณะ
 คำเนิการจะออกมติ คณะสภาจะเรียนถามคานรอนนายกรัฐมนตรีว่า มีอะไรที่จะชี้แจง
 หรือไม่ครับ เชิญครับ

นายสมภพ ไทระภิกข์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 โดยที่ตามสมาชิกผู้มีเกียรติได้ส่งข้อสงสัยทั้งในคานรอนนโยบายเกี่ยวกับคานรอนและ

ในคำบรรยายละเอียดของคำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อความเข้าใจกระจ่างแจ้ง
 กรมธรรม์ประธานสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเรื่องศาลปกครองสถึกเล็ก-
 น้อย ในเบื้องต้นรัฐบาลในสมัยเมื่อ ๔๔ ปีก่อนนั้นก็ได้นำนโยบายที่อยากจะให้ให้มีศาล
 ปกครองเพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาว่า "คดีปกครอง" นั้นก็คือคดีที่เป็นข้อ
 พิพาทระหว่างประชาชนกับข้าราชการ และก็ได้กำหนดให้คณะกรรมการกฤษฎีกาทำ
 หน้าที่เป็นศาลปกครองด้วยอีกส่วนหนึ่ง แนวความคิดของรัฐบาลสมัยเมื่อ ๔๔ ปีนั้น
 เป็นแนวความคิดที่เอามาจากประเทศยุโรปซึ่งนิยมจัดตั้งศาลปกครอง เป็นองค์กร หรือ
 สถานหนึ่งของฝ่ายบริหารที่จะทำหน้าที่รับข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับข้าราชการ แต่รูป
 ของศาลปกครองนั้นมีอยู่มากกว่าหนึ่งรูป มิใช่มีแค่เฉพาะอย่างที่ปรากฏอยู่ในยุโรปหรือ
 ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้บัญญัติไว้ในร่างกฎหมายปัจจุบัน ในประเทศ
 แองโกลแซกซอนนั้นศาลปกครองจะทำหน้าที่ศาล เฉพาะเรื่องศาลเฉพาะพระราชบัญญัติ
 อาจจะมีศาลเกี่ยวกับข้อพิพาทระหว่างประชาชนกับข้าราชการในเรื่องที่ดิน เรื่อง
 ขนส่ง เรื่องถึงแนวถนน เรื่องบ้านเช่า เรื่องอะไรต่าง ๆ อีกกว่า ๒๐ เรื่อง ก็เป็น
 ศาล แต่ศาลของประเภทที่ ๒ นี้ ในระบบของแองโกลแซกซอนนั้นหรือประเทศ
 แองโกลแซกซอนนั้นเป็นรูปของคณะกรรมการพิจารณาการพิจารณาการพิจารณาของคณะ
 กรรมการให้ละเอียดออกไปผ่านองค์กรของศาล ส่วนแนวโน้มนั้นในปัจจุบันอีกประเภทหนึ่ง
 ที่เริ่มเกิดขึ้นก็คือ แปลงรูปศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กรและสถานของฝ่ายบริหารนั้นให้
 เข้าไปอยู่ในฝ่ายของศาลยุติธรรมเป็นบางส่วน และมอบให้ศาลยุติธรรมสูงสุดเป็นผู้
 พิจารณาในชั้นสุดท้าย นี้ว่าตมการมีเช่นนี้ ในแนวความคิดของรัฐบาลของประเทศไทย
 ที่อยากจะให้ให้มีศาลปกครองเพื่อยามที่ทุกชั้นนำร่องของประชาชนที่ถูกรัฐราชการการค้ำเนิน
 การไม่ถูกต้องนั้นมีมา ๔๔ ปี แต่ก็ไม่ได้รับการปฏิบัติ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุที่ว่าในศาล
 ปกครองนั้นเมื่อได้เสนอรัฐบาลไปแล้วก็เห็นมีประชุมหนึ่งมี ๒ คนหรืออาจ ๒ คน
 เพราะผู้ที่จะถูกกล่าวหาเป็นจำเลยนั้นก็ข้าราชการ ข้าราชการนั้นไม่ใช่ข้าราชการ

ชั้นผู้น้อยเท่านั้นอาจจะไม่ถึงระดับรัฐมนตรี ถ้าหากว่ากระทรวงการที่ไม่ช่วยกันที่
 หรือดำเนินการประการหนึ่งประการใดให้ราษฎรเราเสียหาย เมื่อรัฐบาลรู้ตัวเองว่า
 จะคงถูกฟ้องร้องคดี ก็ว่าเครื่องมีชดเชยของคนที่ควราราชการจะถูกฟ้องร้อง ความ
 หวั่นเกรงที่จะให้ศาลปกครองนั้นก็ทำให้เกิดไม่ชอบใจ ให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้น
 แต่ก่อนนั้นก็มีรัฐบาลสมัยก่อน พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้จัดตั้งศาลปกครองและในที่สุดก็มีการ
 ดำเนินการในเรื่องนี้เป็นกิจจะลักษณะปรากฏอย่างแจ่มชัดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐบาลได้
 ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาและก็ได้ดำเนินการจัดตั้งศาลปกครอง แต่ก็ได้เปลี่ยนแปลงใหม่ให้
 ศาลปกครองนั้นไปสังกัดอยู่กับกระทรวงยุติธรรมเห็นว่าไม่ควรสังกัดอยู่ในคณะกรรมการ-
 กฤษฎีกา อันนั้นก็เห็นเหตุผลของรัฐบาลที่มองเห็นว่าเมื่อแยกคำว่า "ศาล" แล้วยัง
 อยู่ฝ่ายบริหารประชาชนย่อมจะไม่ศรัทธาจะไม่ไว้วางใจ ถึงแม้ว่าการพิจารณาของ
 ศาลนั้นเองจะเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม แต่อย่างไรก็ตามยังตั้งอยู่บนฝ่ายบริหาร
 เหมือนกันใบบางประเทศแล้ว เชื่อว่าในสังคมเมืองไทยคงจะไม่ยอมรับผลของการ -
 พิจารณานั้น จึงเห็นว่าเมื่อจะต้องใช้คำว่า "ศาล" ก็ควรจะอยู่ในสังกัดในกระทรวง
 ยุติธรรม ถึงแม้ว่าจะประเทศเริ่มดำเนินการอยู่แล้ว แต่สุดท้ายในแนวความคิดและ
 นโยบายนั้นก็ดูจะยังไม่อีกเหมือนกัน เปลี่ยนรัฐบาล คราวนั้นกระทรวงมาในรัฐบาล
 ปัจจุบันนี้ ธรรมชาติของงานเห็นว่า ในการแถลงนโยบายของรัฐบาลนี้รัฐบาลก็ได้แถลง
 ออกอย่างแจ่มชัดแล้วว่ารัฐบาลจะสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นในรัฐบาลชุดนี้
 เพราะเหตุที่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน อย่างเช่นพระราชบัญญัติระเบียบ
 ราชการการพลเรือนคดี พระราชบัญญัติการแพ่งแพ่งคดี และพระราชบัญญัติอื่น ๆ
 อีกเกี่ยวกับเรื่องฟ้องร้อง ใ้กำหนดให้ว่าเมื่อพิพากษาว่าเรื่องนั้นให้ศาลปกครองเป็นผู้
 วินิจฉัย แต่ศาลปกครองยังไม่ได้ตั้งมาเป็นเวลา ๑ ปี นับแต่พระราชบัญญัติเหล่านี้ได้
 ประกาศใช้แล้ว รัฐบาลชุดนี้จึงได้ดำเนินการให้ศาลปกครองตั้งได้ตั้งไว้ในนโยบาย
 และได้ได้มอบหมายให้ทางกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้พิจารณา ซึ่งขณะนี้กำลังพิจารณาอยู่

แต่ในการพิจารณาศาลปกครองของกระทรวงยุติธรรมในขณะนั้นยังมีปัญหาที่โต้แย้งกัน
 เกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของตัวพิพากษาว่าตัวพิพากษาศาลปกครองนั้นควรจะมีมาจาก
 ผู้ใดหรือประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง อาจารย์จะเอาสมรรถของศาลคดีเค่งและเขาวชน หรือ
 อาจารย์จะเป็นศาลแรงงาน มีพิพากษาสมทบหรือจะเป็นผู้พิพากษาอื่น ๆ ของกระทรวง
 ยุติธรรม หรืออาจารย์จะเชิญผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมาทำหน้าที่เป็นพิพากษาศาลปกครอง
 โดยเฉพาะ เหล่านี้กำลังพิจารณากันอยู่ และนอกจากนั้นปัญหาเรื่องขอชั่งอะไรคือ
 คดีปกครองอันนี้กำลังพิจารณาอยู่เช่นเดียวกัน ความสำคัญของคดีปกครองนั้นที่
 สอนโดยมากคือการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตของข้าราชการอย่างพหุสมรรถผู้เก็บรัศมี
 บางท่านโดยคดีหรือยกตัวอย่างออกมาให้เห็นว่าการใช้ดุลพินิจของข้าราชการนั้นเอง
 ก็เป็นไปโดยไม่สุจริตแล้ว ราษฎรจะเสียหายเดือดร้อน แต่ในการจะควบคุมการใช้
 ดุลพินิจของข้าราชการระดับสูงของผู้มีอำนาจผูกพันก่อนข้างจะกำหนดอีกเกณฑ์ -
 กำหนดโดยยาก สุกแล้วแต่เรื่องแต่ละเรื่องไป เพื่อความแน่นอนในเรื่ององค์ประกอบ
 ของศาลปกครองที่กำลังพิจารณาอยู่ในกระทรวงยุติธรรมก็ ขอบเขตจำกัดของคดี
 ปกครองก็ยังไม่แน่นอน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเห็นว่าในเรื่องนี้มีความ
 สำคัญอยู่ประการหนึ่ง ก็คือว่าถ้าหากจะมีส่วนราชการใดส่วนราชการหนึ่งทำหน้าที่เตรียม
 เรื่องศาลปกครองเอาไว้ให้ทั้งในคำของคดีปกครองว่าให้มันอย่างไรและตัวบุคคลที่
 ทำหน้าที่คดีปกครองนั้นในรูปที่ยังไม่ใช่เป็นศาลปกครองก็คือ ในรูปที่เสนอมาในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในคำของตัวบุคคลผู้พิพากษาอย่างน้อยที่สุด
 คณะกรรมการกฤษฎีกาจะเป็นผู้เตรียมผู้พิพากษาสมทบเอาไว้ให้แก่ศาลปกครอง ถ้า
 หากต้องการผู้พิพากษาสมทบในคำของคดีปกครองอย่างที่อยู่ในมาตรา ๔ อันนี้เอง
 ถ้าหากคณะกรรมการเรื่องราวยุติธรรมได้ดำเนินการไปเรื่อย ๆ วินิจฉัยคำร้องทุกข์
 จากประชาชนที่มา ก็อาจจะมองเห็นเหตุของการร้องทุกข์ไว้ที่ราษฎรเดือดร้อนนั้น
 เพราะอะไร ขอบเขตของรองกฎหมาย การใช้ดุลพินิจของข้าราชการไม่ถูกต้อง

ไม่สุจริต หรือผิดของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจมากเกินไม่ ไม่เห็นกฎหมาย ไม่ขัด
 กฎหมายอื่น เหล่านี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจะทำหน้าที่ขอแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ มติ
 ของคณะรัฐมนตรี รมการ เสนอหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้ดุลยพินิจให้ออกข้ออีก อัน
 นี้จะเป็นการออกคำสั่งรองลงไปโดยปริยาย การออกคำสั่งรองลงไปนั้นคือการที่ทำให้
 ราษฎรเดือดร้อนน้อยลง และราชการการจะไม่ต้องถูกฟ้อง นี่เป็นความมุ่งหมายของ
 การเตรียมที่จะรับงานศาลปกครอง ถ้าหากว่าจะอยู่ในกระทรวงยุติธรรม และไม่ว่า
 กระทรวงยุติธรรมอื่นอย่างไร คิดว่าอาจจะทำให้เกิดประโยชน์ได้ เป็นการ
 ประสานงานกันระหว่างฝ่ายกระทรวงยุติธรรมกับฝ่ายคณะกรรมการกฤษฎีกา อันนี้เป็น
 นโยบายที่กรมจะขอปรารถนากราบเรียนในเบื้องต้น

ส่วนในเรื่องรายละเอียดที่สมาชิกมีข้อสงสัย ในประเด็นแรกว่า
 กรรมการร่างกฎหมายกับกรรมการเรื่องราวจองทุกอัน ทำไมจึงห้ามมิให้ดำรง
 ตำแหน่งในขณะเดียวกัน ทั้งที่กรรมการเรื่องราวจองทุกอันคุณสมบัติสูงกว่า ทำไมมา
 แต่งตั้งเป็นกรรมการร่างกฎหมายที่มีคุณสมบัติต่ำกว่า อันนี้ขอปรารถนา
 กราบเรียนว่า หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือการแยกกรรมการร่างกฎหมาย
 กับกรรมการเรื่องราวจองออกต่างหากจากกัน คือบุคคลหนึ่งเขาจะดำรงตำแหน่ง
 กรรมการร่างกฎหมายและกรรมการเรื่องราวจองทุกอันในขณะเดียวกันไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อ
 เป็นการให้กรรมการแต่ละคนแต่ละประเภทได้มีโอกาสทำงานได้อย่างเต็มที่เพราะ
 งานประชุมของทั้งในด้านการร่างกฎหมายและการร้องทุกอันจะมีอยู่ทุกสัปดาห์ ๑ และ
 ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ถ้าให้ตนเดียวเป็นทั้งสองฝ่ายก็อาจทำงานไม่ทันสะดวก อันนี้ก็
 เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวางเป็นข้อกำหนดเขาไว้

สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการเรื่องราวจองทุกอันมาจาก
 สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาชี้แจงไปแล้ว และเห็นว่า
 ประธานจะส่งมายังสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแล้วแต่เดชะอิทธิพลของนายกรัฐมนตรีก็อาจ

LIRT

จะส่งฉบับไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้พิจารณาในฐานะเป็นกรรมการ เรื่องราว
ร้องทุกข์ที่อยู่ในขอบข่ายการพิจารณาได้

ส่วนในเรื่องของการอุทธรณ์โทษทางวินัยในปัจจุบัน เราห้ามไม่ให้ร้องทุกข์
ถ้าหากว่าเป็นคดีอุทธรณ์โทษทางวินัย ในกฎหมายปัจจุบันใหม่หลักการที่เห็นว่า เรื่องของ
การที่ข้าราชการไปอุทธรณ์โทษทางวินัยไปแล้ว ถึงแม้จะเป็นคดีศึกษาแล้ว แต่เท่าที่
ไปปรากฏมาแล้ว มีข้าราชการบังอร้องใจแล้วโทษคง เหตุผลถึงความไม่ถูกต้องของความ
ไม่เป็นธรรม เริ่มตั้งแต่ระบบการสอบสวน ข้าราชการที่ถูกสอบสวน โดยหลักการ
สอบสวนที่ไม่ถูกต้องตามทันท้องคลองธรรม หรือบางอย่างไม่เข้าใจผิด อย่างที่ท่าน
สมรรถานหนึ่งไปกล่าวอย่างถึงการสอบสวนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในเมื่อรับการ
สอบสวนไม่ถูกต้องเริ่มต้นแล้ว แม้แต่การพิจารณาของโทษโดย อ.ก.ต. กระทรวง
ยุติธรรมแล้วทุกอย่าง ทำให้เห็นว่าข้าราชการรู้สึกยังไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็มีเรื่อง
ที่ร้องมาอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงพิจารณาเห็นว่าในเรื่องการ
วินิจฉัยอุทธรณ์หรืออะไรต่าง ๆ ที่ไม่ประโยชน์ต่อผู้ร้องทุกข์ ถ้าหากว่าจะกระทำกัน
จะกระทำได้ ก็จะเห็นได้ว่าในเรื่องที่ได้กำหนดไว้ในมาตราหนึ่ง ให้สำนักงานคณะ
กรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ เรื่องอุทธรณ์ของกรรมการต่าง ๆ ได้
ในเมื่อรัฐบาลเห็นสมควรจะมอบหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาในรูปของกรรมการ
เรื่องราวร้องทุกข์ วินิจฉัย อุทธรณ์ของคณะกรรมการต่าง ๆ ได้ ถ้าหากว่าเป็นผู้ทำ
อุทธรณ์มา คอยเหตุนี้เองซึ่งใคร่ขอยุติหลักการออกไป เพื่อจะให้เกิดความเป็นธรรม
แก่บุคคลหรือข้าราชการในมากยิ่งขึ้น

ส่วนข้อข้องใจอีกประการหนึ่งว่า เราจัดการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น
ทำไมจึงต้องขอรับความเห็นชอบจากสภาด้วย ในเมื่อเป็นข้าราชการพลเรือนอยู่ทาง
ฝ่ายบริหาร ระบบที่เราจัดการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับความเห็นชอบในการแต่งตั้ง
จากรัฐสภานั้นก็มาถึง ๔๕ ปีแล้ว เป็นหลักการที่จะถือว่าโดยเฉพาะในด้านของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถือว่าเป็นผู้ทำหน้าที่ร่างกฎหมายเป็นเครื่องมือของ -
 คณะรัฐมนตรีในการร่างกฎหมาย ร่างกฎหมายเพื่อใคร เพื่อส่งสภา งานของคณะ
 กรรมการกฤษฎีกามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานของรัฐบาลอยู่ด้วย ถ้าร่างกฎหมายมาที่
 การพิจารณาของสภาก็จะรวดเร็วขึ้น เพราะฉะนั้นบุคคลจะทำหน้าที่ควบคุมงานราชการ
 เหล่านี้สภาควรจะให้ความไว้วางใจหรือพอใจ กฎหมายปัจจุบัน ๔๕ มีมาแล้วถึงได้
 บัญญัติว่าในการแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่ง เจริญกร ๖ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
 รัฐบาล เพราะฉะนั้นหลักการไม่ใช่หลักการใหม่ เป็นหลักการที่คงเก็บอยู่ที่เคยคิดไว้
 เมื่อสภาทรงงานยังมีความเกี่ยวพันเกี่ยวเนื่องกับตัวรัฐบาลก็ตามควรจะเป็นหลักการเก็บ
 เอาไว้

ส่วนรายละเอียดอีกข้อหนึ่งของพยานสมรสิทธิ์ท่านหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องราวร้อง
 ทูลกรณีสืบหาญเกิดจากสาธารณชนนั้น กระผมอยากจะขอประพจน์กราบเรียนเรื่องร้อง
 ทูลกรณีสืบหาญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องราวร้องทูลกรณีสืบหาญ เป็นคดีปกครอง
 แคล้ว เรื่องร้องทูลกรณีสืบหาญเกิดจากความเสียหายที่ไม่เป็นลักษณะปกครองนั้น ในทางปฏิบัติ
 โดยเฉพาะที่ท่านกล่าวว่าเกิดจากความเสียหายจากสาธารณชน หรือสาธารณชนได้รับความ
 ความเสียหายนั้น ในทางปฏิบัติทั่ว ๆ ไปของประเทศต่าง ๆ เราวางระบบร้องทูลกร
 ณัฐสภาของสมาชิกรัฐสภา ท่านจะเห็นได้ว่าถ้าหากไปในสภาต่างประเทศแล้วจะเห็น
 ได้ว่าเรามีห้องต่าง ๆ สำหรับสมาชิกที่จะคอยรับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน
 เสียหายอะไรต่าง ๆ นี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทางฝ่ายอำนาจนิติบัญญัติมีส่วนที่จะช่วยแก้
 ความเดือดร้อนของประชาชน แต่ในคำร้องฝ่ายบริหาร เองก็เช่นเดียวกัน ในปัจจุบัน
 นี้เรายังไม่ได้แยกลักษณะเรื่องราวร้องทูลกรณีสืบหาญที่เกิดจากสาธารณชนได้รับความเสียหาย
 ออกมาเป็นรูปคดีปกครอง หรือรูปที่แก้ไขโดยระหว่างข้าราชการด้วยกันเองหรือ
 ระหว่างราษฎรด้วยกันเอง ฉะนั้นในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่ฝ่ายบริหารกระทรวง ทบวง
 กรมที่จะคอยวินิจฉัยเอาเอง ถ้าหากว่าสาธารณชนได้รับความเสียหาย ถ้าไม่มีลักษณะ

LIART

เป็นคดีปกครองแล้ว ก็ไม่อยู่ในขอบข่ายของคณะกรรมการกฤษฎีกา จะพิจารณาเป็น
หน้าที่ของกระทรวงที่จะดำเนินการแก้ไข

ส่วนตามสมาริภคสุดท้ายที่กล่าวถึง เรื่องผู้รายงานคดีนั้น กระผมขอ
ประพจน์ขอขานไปฮานเหตุผลของร่าง เอกสารที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ขอเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในร่างเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้คือว่า -
"ผู้รายงานคดี" อะไรต่าง ๆ นั้น ขอประพจน์กราบเรียนที่จำเป็นต้องเมื่อเสนอเหตุผล
ออกไปเล็กน้อย ก็เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นได้เตรียมการ
ปรับปรุงมาเป็นเวลาเกือบปี ทั้งนี้โดยเข้ามาของความเคลื่อนไหวการพิจารณา
ปกครองของกระทรวงยุติธรรม เมื่อก็คว่าอาจจะมาในรูปแบบที่เตรียมมาอย่าง
เรียบร้อย แต่เมื่อเห็นว่าขาดมาอีกอย่างหนึ่ง การที่โครงสร้างบางอย่างรายละเอียด
บางอย่างของคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงต้องแก้ไขเพิ่มเติม แต่เมื่อสุดท้ายทางบ้านรัฐบาล
จึงจำเป็นต้องต้องขอแก้ไขเหตุผล เพราะเหตุว่าโครงสร้างของศาลปกครองที่กล่าวถึง -
พิจารณาอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เป็นอย่างดีที่คาดคิดเอาไว้ เพราะฉะนั้นจำเป็น
ต้องเปลี่ยนแปลงไปในเรื่องรายงานคดีจึงไม่มีปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึง
ขอประพจน์กราบเรียนรายละเอียดเท่าที่คิดว่าคงจะครบถ้วนตามที่ท่านสมาริภคสงสัย -
แล้ว กระผมขอขานพระคุณท่านสมาริภคที่ใคร่ครวญถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ก่อไปนั้นจะขอ
จากที่ประชุมในวาระที่ ๑ ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมองค์การบริหารแห่งราชอาณาจักร ฯ คณะกรรมการควม
ทานรองนายก ฯ

นายสมภพ ไทประกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๑ คนพิจารณา รัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ที่จะ
รักองค์การขอเสนอของรัฐบาลหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอร้อง)

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เชิญ
ทานรองนายก ฯ เสนอฝ่ายรัฐบาล

นายสมภพ ไทประกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
กรรมการฝ่ายรัฐบาลดังนี้ ๑. นายทองคำ จารุเทติ ๒. นายโฮสดี โกศล
๓. นายปรีชา โกศลพันธุ์ ๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ ๕. นายอมร จันทรมงคล

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนแห่งชาติ ฯ : เชิญท่าน
สมาชิกเสนอขอร้องครับ

นายธรรมบุญ ดัดดี : ขอขอร้องที่เคารพ
กระผมขอเสนอ คุณอัครราทร รุฬารัตน์ ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกขอร้องรับรอง)

นายประทีป ชุมวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
คุณหญิงนันทกา สุปร ภาคะนันท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกขอร้องรับรอง)

พลตรี ธีรวัฒน์ จารุจินดา : กระผมขอเสนอคุณมัชฌิณี อรุณรัตน์ ขอ
รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกเมื่อรับรอง)

พลเรือตรี ดุจสุข สุนทรนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอเสนอประธานสภา สายสว่าง ขอความกรุณาช่วยรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกเมื่อรับรอง)

พลอากาศเอก นิรุชา เมธีวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอเสนอ คุณรัตน์ ศรีไกรวัน ขอเชิญท่านสมาชิกไปรับรองครับ

(มีสมาชิกเมื่อรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอไปสนสุดท้าย
ขอเชิญคุณรัตน์เสนอครับ

นายรัตน์ ศรีไกรวัน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
พลตรี เมธีกัน จารุจินดา ขอรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกเมื่อรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ครบ ๖ ท่านแล้ว
มีท่านผู้ใดจะเสนออีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ขอเชิญ
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.
จำนวน ๑๑ คน ๑. นายทองคำ จารุเทติ ๒. นายไอลง โภคิน ๓. นายปรีชา
โกศลพันธุ์ ๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์อนันต์ ๕. นายสมร จันทร์สมบูรณ์ ๖.
นายอักษรพร จุรรักษ์ ๗. คุณหญิงเนศกา สุประภาตะเนถน ๘. นายมีชัย ฤชุพันธุ์
๙. นายसानนท์ สายสว่าง ๑๐. นายรัตน์ ศรีไกรวัน ๑๑. พลตรี เมธีกัน จารุจินดา

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ ฯ : กำหนด
การแปรญัตติกัม

นายสมภพ ไทระกัญ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กำหนดการแปรญัตติตามธรรมเนียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ ฯ : กำหนดการ
แปรญัตติตามธรรมเนียม มีผู้ใคร่ครวญหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกใคร่ครวญ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้บัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็เป็น
ไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ ใน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงาน
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการคณฤฎา สำนักนายกรัฐมนตรี
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้อง
ทุกข์ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนายกรัฐมนตรี
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือในเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ต่อสมัชชาปฏิรูปสังคม
 จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมท้ายบันทึกหลักการ
 และเหตุผลมาเพื่อขอใ้โปรดเกล้าฯ เสนอสมัชชาปฏิรูปสังคมฯ ท้าหน้าที่รัฐสภา ประชุม
 ปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สมภท ไทกระต๊อบ

(นายสมภท ไทกระต๊อบ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกฎหมายว่าด้วยเรื่อง
รางวัลรองทูต โดยให้มีกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แทนกรรมการกฤษฎีกาตามกฎหมายว่า
ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา และรวมหน่วยงานตุลาการของคณะกรรมการทั้งสองเข้า
ด้วยกัน

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๗๖ บทบัญญัติต่าง ๆ จึงต่าสมัยไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ และรัฐบาลมี
นโยบายจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้นจึงมี
ความจำเป็นจะต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นผู้รายงานคดีโดยสรุปสำนวนเสนอความเห็นต่อศาล
ปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องรางวัลรองทูตเป็นที่มาของคดีปกครอง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องรับเรื่องรางวัลรองทูตมาตั้งแต่เบื้องต้น ทั้งนี้
เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วิเคราะห์เหตุผลแห่งการร้องทุกข์
และสามารถทำหน้าที่เป็นผู้รายงานคดีดังกล่าวได้ และเพื่อให้กรรมการเรื่องรางวัลรอง

ทุกขมีความชำนาญงานต่อเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมาย
 ของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรร่วมสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์-
 เข้ากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับ -
 แต่งตั้งเป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์กับคุณสมบัติของกรรมการกฤษฎีกา ให้ความ
 สอดคล้องต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนี้โดยที่ขณะนี้ ประชาชนอาจยื่นร้องทุกข์ต่อรัฐบาล
 ได้สองทาง คือ ทางสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์และทางสำนักเลขาธิการ
 นายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควรรวมไว้แห่งเดียวกันคือ
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและ
กฎหมายว่าด้วยเรื่องรางวัลของบุคคล เพื่อให้คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจพิจารณา
วินิจฉัยเรื่องรางวัลของบุคคลที่เกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายปกครอง
เพิ่มขึ้นจากอำนาจหน้าที่ในการร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมายแก่ส่วน
ราชการต่าง ๆ ตามที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในยกเล็ก

- (๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๙๖
- (๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๐

- (๓) พระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒
- (๔) พระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และใ้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

"หน่วยราชการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามมาตรา ๖๒ หรือสำนักงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคตามมาตรา ๖๖ แลว้แต่กรณี

"พนักงานผู้รับผิดชอบส่วนวน" หมายความว่า พนักงานผู้รับผิดชอบส่วนวนประจำคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือพนักงานผู้รับผิดชอบส่วนวนประจำคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค แลว้แต่กรณี

มาตรา ๕ ใ้หมายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และใ้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อบัญญัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ใ้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการกฤษฎีกามีกรรมการสองประเภท คือกรรมการร่างกฎหมาย ซึ่งจะโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งจะโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๔

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา และนอกจากการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมอบอำนาจการปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัติให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ การมอบอำนาจดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กรรมการร่างกฎหมาย

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับพิธีการประกาศตามคำสั่งของคณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ คณะรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการ

LIRT

แก้ไขปรับปรุงกฎหมายตามที่เห็นสมควร

(๑) ธรรมนูญวินิจฉัยร้องทุกข์

(๑) วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมายวินิจฉัยร้องทุกข์

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับ

ราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๗

(๑) พิจารณาว่าวินิจฉัยร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัย
ชั้นตามกฎหมายอื่นในรัฐสภาของกฎหมาย ตามที่จะใช้ให้พระราชกฤษฎีกา สนับสนุนให้
ผู้ร้องทุกข์ วินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวของคณะกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ได้

(๑) รายงานผลการสั่งการ ของนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติ
นี้ พระองค์ เสนอวิธีการที่นายกรัฐมนตรีควรสั่งการต่อไปในกรณีที่การปฏิบัติงานยังไม่
เป็นผล

(๑) เสนอแนะคณะกรรมการ เพื่อยุติการกำหนดระเบียบปฏิบัติ

ราชการตามมาตรา ๕๖

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการร่างกฎหมายตามมาตรา ๕๖

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการร่างกฎหมาย

มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการร่างกฎหมายแล้ว
จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ในขณะเดียวกันมิได้

มาตรา ๕ ให้กรรมการกฤษฎีกาได้รับคำสั่งมอบหมายหน้าที่กำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์กรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค พนักงานผู้รับผิดชอบส่วน และเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑

(๓) เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

กรรมการร่างกฎหมาย

มาตรา ๑๑ กรรมการร่างกฎหมายนี้ จะโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการร่างกฎหมายโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๒ กรรมการร่างกฎหมายซึ่งวาระครบกำหนดคราวใดจะสามปี นับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

ถ้ามีการแต่งตั้งกรรมการร่างกฎหมายอื่นอีกในระหว่างที่กรรมการร่างกฎหมายซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่ขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการร่างกฎหมายซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการร่างกฎหมายต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์หรือการบริหารราชการแผ่นดิน และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชั้นอธิบดีหรือเทียบเท่า
- (๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายในมหาวิทยาลัยของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๔) มีภูมิรู้ในการร่างกฎหมายและเคยทำงานในการร่างกฎหมายมาแล้ว

ไม่น้อยกว่าสิบปี และมีความชำนาญและความสามารถเป็นประโยชน์แก่งานของ
กรรมการร่างกฎหมาย

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการร่าง
กฎหมายพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด
ที่กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการร่าง
กฎหมายประชุมปรึกษาหารือกันเป็นคณะ ซึ่งคณะหนึ่ง ๆ ต้องมีกรรมการร่างกฎหมาย
ไม่น้อยกว่าสามคน และในกรณีที่มีปัญหาสำคัญให้กรรมการร่างกฎหมายประชุมปรึกษา
หารือกันโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย ซึ่งต้องมีกรรมการร่างกฎหมายมา
ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการร่างกฎหมายทั้งหมด

การประชุมของกรรมการร่างกฎหมายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปโดยระเบียบ
ที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

การลงมติวันหนึ่งครั้งปรึกษาหารือ ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการร่างกฎหมาย
คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจกำหนดระเบียบ
ว่าด้วยการจัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ และระเบียบ

ว่าความการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย ทั้งนี้ ไทย
ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ กรรมการร่างกฎหมายผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวใน
เรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมปรึกษาหารือในเรื่องนั้น

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวางระเบียบให้กรรมการร่าง -
กฎหมายที่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอื่นเป็นการระงับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ
ร่างกฎหมาย งดการเข้าร่วมปรึกษาหารือในกิจการของกรรมการร่างกฎหมายเป็นการ
ชั่วคราวตลอดระยะเวลาที่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นอยู่ได้

หมวด ๓

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๑๒ บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ร้อง
ทุกข์ได้ตามแบบบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการคัดสิทธิร้องทุกข์อันจะมีได้
ตามกฎหมายอื่น

ผู้ที่เป็นทหารหรือตำรวจ ถ้าจะร้องทุกข์ขึ้นเกี่ยวกับราชการทหาร หรือ
ตำรวจของปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎระเบียบซึ่งควบคุมว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๓ เรื่องร้องทุกข์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะรับไว้ -
พิจารณาคำร้องต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเรื่องที่ยุกร้องทุกข์ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจ

LIRT

จะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ และ

(๒) ความเดือดร้อนหรือความเสียหายตาม (๑) นั้นเนื่องมาจาก
เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยค่อนหาที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือกระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือชี้ทหรือไม่
ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้
สำหรับการนั้น หรือใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตหรือโดยไม่เป็นเหตุสมควร

มาตรา ๒๐ เรื่องร้องทุกข์จึงต่อไปนี้ไม่ได้รับไว้พิจารณา

- (๑) เรื่องร้องทุกข์ที่มีลักษณะเป็นไปทางนโยบายโดยตรง ซึ่งรัฐบาล
ต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภา
- (๒) เรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีมติ
เด็ดขาดแล้ว
- (๓) เรื่องที่มีการฟ้องร้อง เป็นคดีอยู่ในศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมี
คำสั่งเด็ดขาดแล้ว
- (๔) เรื่องที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว
เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการทบทวนหลักฐานใหม่ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๑
- (๕) เรื่องที่ผู้ร้องทุกข์ละทิ้งการร้องทุกข์ตามมาตรา ๔๗
- (๖) เรื่องที่ปรากฏอายุความร้องทุกข์ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไข

ตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๑ คำร้องทุกข์ต้อง

- (๑) มีชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) มีชื่อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควร เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์
- (๓) ใส่ออบคำอุปาท

(๔) องค์เลขาธิการของรัฐหรือผู้ร้องทุกข์ ถ้าเป็นการยื่นร้องทุกข์แทนผู้อื่น จะ
ของแบบใบขอขานินทะไหรือร้องทุกข์มาด้วย

มาตรา ๓๒ คำร้องทุกข์ให้ยื่น ณ หน่วยธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ หรือยื่นต่อกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค
คนหนึ่งคนใด หรือผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าหน้าที่
ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๓๔ (๓) เพื่อให้ส่งต่อไปยังหน่วย
ธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ก็ได้ การส่งคำร้องทุกข์ต่อไปยังหน่วยธุรการ
ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์

คำร้องทุกข์อาจส่งไปยังหน่วยธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์-
โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาอายุความร้องทุกข์ตาม
มาตรา ๓๓ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำร้องทุกข์แก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์ เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์
ส่วนราชการใดที่ไ้ได้รับเรื่องร้องทุกข์ ถ้าเห็นว่าเรื่องร้องทุกข์นั้นอยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จะส่งเรื่องร้องทุกข์นั้นให้คณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๓๓ การยื่นคำร้องทุกข์ต้องกระทำภายในกำหนดเก้าสิบวันนับ-
แต่วันที่ได้รับหรือควรถึงเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือนับแต่วันที่ยื่นร้องทุกข์โดยมีหนังสือร้องขอ
ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนด และไม่
ได้รับหนังสือชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมีเหตุผลอันสมควร แล้วแต่กรณี

คำร้องทุกข์ที่ไ้ยื่นเมื่อพ้นกำหนดอายุความตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะ
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นสมควร เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจดำเนินการวินิจฉัย และเสนอความเห็นต่อนายก

รัฐมนตรี เพื่อสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นสมควร

มาตรา ๒๔ คำร้องทุกข์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับ ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาวินิจฉัย จะส่งไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคที่มีเขตอำนาจ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๒๕ คำร้องทุกข์ที่โดยนิตยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และมีใบคำร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะรับไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แจ้งใหญ่ของทุกข์จะส่งต่อไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องการนั้นทราบก็ได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกาให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ใดจัดตั้งขึ้นตามกฏหมายใด ให้ตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับเกี่ยวกับการยื่นอุทธรณ์ในกรณีนี้โดยอนุโลม

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๒๗ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พิจารณาเรื่องใดเพื่อให้นายกรัฐมนตรีสั่งการตามมาตรา ๔๔ ได้

วิธีการร้องขอ และวิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เพื่อทำรายงานเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

การแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๒๔ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะไต่ทวงพระกรุณาไปรตเกล้า ฯ
แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรี เลือกขึ้นและได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภา
ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ โดย
ตำแหน่ง

มาตรา ๒๕ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ -
สามปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาไปรตเกล้า ฯ แต่งตั้ง ผู้พ้นจากตำแหน่งแล้วจะ
ทรงพระกรุณาไปรตเกล้า ฯ แต่งตั้งอีกก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๑ วรคสองแล้ว ให้นำ
มาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องเป็น
ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการ
บริหารราชการแผ่นดิน และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการร่างกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติ
เรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
- (๓) รัับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่าผู้-
พิพากษาศาลฎีกาหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
- (๔) รัับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือ
เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๕) เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครองหรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในมหาวิทยาลัยของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี

(๖) มีประสบการณ์ในการบริหารราชการไม่น้อยกว่าสิบปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๑ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือประกอบอาชีพหรือวิชาหรือบางข้อที่ระบุดังกล่าวในฐานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามระเบียบที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะได้ออกให้

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คนหนึ่งและรองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ - ตามจำนวนที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นสมควร

ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และรองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เลือกตั้งจากกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ด้วยกันเอง และให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันได้รับเลือกตั้ง ผู้พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้ แต่สำหรับตำแหน่งประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลาดำเนินการเกินหกปี

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจกำหนดระเบียบว่าด้วยวิธีการส่งคำร้องทุกข์ และกรพิจารณา

และวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

การประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เพื่อวางระเบียบตามวรรค
หนึ่ง ต้องมีกรรมการมาประชุมเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็น
องค์คณะ

ให้ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่
ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่
ประชุมเลือกกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คนหนึ่งให้
มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ระเบียบที่เกี่ยวกับวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ การส่งหนังสือหรือเอกสาร
ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์บุคคลภายนอก และการอื่น ๆ ที่กำหนดสิทธิหรือ
หน้าที่ของผู้ร้องทุกข์ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้กรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์มีอิสระในความคิดเห็นของตน

ในการนั่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มี
อำนาจทำการพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ร่วม
กันวินิจฉัยเป็นองค์คณะในนามของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ โดยในองค์คณะหนึ่ง
ต้องมีกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อย่างน้อยห้าคน และมีประธานกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์หรือรองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เป็นหัวหน้าองค์คณะ

การจับองค์คณะเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ทำนึ่งถึง

ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แต่ละคนที่ประกอบกันเข้า -
เป็นองค์คณะเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนั้น ๆ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำข้อกฎหมายสำคัญหรือผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์อาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสีย-
หายแก่ประโยชน์สาธารณะ หรือแก่ระบบบริหารราชการ เป็นส่วนรวม ประธาน
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้มีการพิจารณา
วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ องค์คณะของที่ประชุมใหญ่
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ต้องประกอบด้วยกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ทั้งหมด

มาตรา ๓๕ คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามความเห็นของ
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ฝ่ายข้างมาก

ถ้ากรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิเขียนความ
เห็นแย้งของตนหย่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่
เป็นการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือกรณีที่เป็นการวินิจฉัย
ด้วยรณคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่นตามมาตรา ๗ (๒) (๓)

มาตรา ๓๖ ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้มีเจ้าพนักงานของรัฐ
คนหนึ่ง เรียกว่า "พนักงานผู้รับนิवेศชนส่วนวน" เป็นผู้รับนิเวศชนขอการสขยสวนแต่ละ
เรื่อง และมีหน้าที่สรุปรขอเท็จจริง และออกกฎหมายเสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์

ให้พนักงานผู้รับนิเวศชนส่วนวนแจ้งการแสดงความคักเห็นของตนเองโดย
อิสระต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ทุกครั้งก่อนที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะมีมติ
วินิจฉัยในกรณีร้องทุกข์นั้น

การแถลงการณ์ของพนักงานผู้รับผิดชอบส่วนว่าให้กระทำเป็นหนังสือและ
จะแถลงความวราจอีกต่อก็คือ

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือขอขบวนหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน
ของรัฐหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องส่งวัตถุ เอกสาร หรือยาน
หลักฐานต่อที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐนั้นมา
แจ้งหรือในถ้อยคำประกอบการพิจารณาได้

(๓) เรียกใ้ผู้ร้องทุกข์นำพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๔) เรียกใ้บุคคลที่ทำการกระทำของตนถูกร้องทุกข์ มาให้ถ้อยคำหรือ

ให้ส่งพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๕) เรียกใ้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๘ ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า

(๑) เรื่องที่พิจารณาอยู่นั้นไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยร้อง-
ทุกข์ตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๓๐ ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตั้งจำหน่าย
เรื่องร้องทุกข์นั้น แต่ในกรณีที่ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือเลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรแก่การพิจารณาวินิจฉัย โดยที่ประชุม
ใหญ่กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จะสั่งใ้มีการวินิจฉัย โดยที่ประชุมกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ตามมาตรา ๓๘ วรรคหลัง ก็คือ

(๒) หากปรากฏว่ากรณีเป็นที่สงสัยว่าการทุจริตและประพฤติมิชอบใน

วงราชการหรือมีผลความผิดทางอาญาหรือความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการวินัย
ร้องทุกข์แจ้งให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต และบรรษัทภิบาลใน
วงราชการ พนักงานสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลที่ตองสงสัยทราบ เพื่อ
ดำเนินการต่อไป แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ นอกจากหน้าที่อื่นที่บัญญัติไว้แล้ว ให้ประธานกรรมการ
วินัยร้องทุกข์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมดูแลงานของกรรมการวินัยร้องทุกข์ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
การพิจารณาวินัยเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเรียบร้อย
- (๒) สั่งให้กรรมการร้องทุกข์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติงานช่วยราชการ ใน
คณะกรรมการวินัยร้องทุกข์กรณีภาคเป็นการชั่วคราวได้ แต่ทั้งนี้ ต้องสอบถามความ
สมัครใจของกรรมการวินัยร้องทุกข์ผู้นั้นก่อน และกรรมการวินัยร้องทุกข์ผู้นั้นไม่
ขัดข้อง

(๓) แต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้เป็นเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ -
วินัยร้องทุกข์เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในเขตท้องที่ที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนา
ตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบของ
คณะกรรมการวินัยร้องทุกข์

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการร่างกฎหมาย
ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการวินัยร้องทุกข์ -
อาจวางระเบียบให้กรรมการวินัยร้องทุกข์ไปทำหน้าที่ตามมาตรา ๓ (ก) ร่วมกับ
กรรมการร่างกฎหมายในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้กรรมการวินัย
ร้องทุกข์ในการประชุมปรึกษาหารือของกรรมการร่างกฎหมายคณะหนึ่ง คณะหนึ่งในส่วน
ของจำนวนกรรมการร่างกฎหมายคณะนั้น แต่ต้องไม่เกินสองคน

LIRT

มาตรา ๔๑ รองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจหน้าที่ตามที่
ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะไต่ถามขณหมาย และมีหน้าที่อื่นตามระเบียบของ
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ทั้งนี้ รวมตลอดถึงการปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ในกรณีที่ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ไม่อยู่หรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๔๒ การนั่งพิจารณารื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัย -
ร้องทุกข์โดยปกติให้กระทำ ณ สถานที่พิจารณารื่องร้องทุกข์ตามวันเวลาทำการ เว้นแต่ใน
กรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกของราษฎร ในเขตท้องที่ที่มีการร้อง
ทุกข์เป็นจำนวนมาก ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะสั่งให้มีการพิจารณาในสถาน
ที่อื่นหรือในวันเวลาใดเป็นการเฉพาะคราวก็ได้

ให้ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้กำหนดสถานที่พิจารณารื่องร้องทุกข์ -
และวันเวลาทำการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ การพิจารณารื่องร้องทุกข์ต้องกระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่
ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการดำเนินกระบวนการ -
หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สำคัญของรัฐ หรือเมื่อผู้ร้องทุกข์ร้องขอให้พิจารณาโดย
ไม่เปิดเผย โดยมีเหตุอันสมควร ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะสั่งให้ดำเนิน
กระบวนการโดยไม่เปิดเผยก็ได้ และในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ประธานกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์จะสั่งจำกัดบุคคลที่อนุญาตให้เข้าฟังการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๔๔ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์อาจอุทกคัดค้านในการพิจารณา -
วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ เพราะเหตุที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่อง
ร้องทุกข์นั้น

การยื่นคำคัดค้าน โฉนดของประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ก่อนที่จะมี-

การวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น หรือเมื่อในโอกาสแรกที่จะพึงทำได้

ถ้าประธานกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เห็นว่า ค่าคัดค้านนั้นมีเหตุผลอันสมควรก็ให้ส่งกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน แต่การกระทำใด ๆ ของกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่ไต่กระทำไปก่อนจะมีการตั้ง เช่นว่านี้ ย่อมเป็นอันสมบูรณ์

มาตรา ๔๕ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องทุกข์ เจาหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีโอกาสชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

มาตรา ๔๖ ในขณะพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ร้องทุกข์เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัย ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากผู้ร้องทุกข์หรือจากหน่วยงานของรัฐหรือไม่ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสนอความเห็นในการดำเนินการพร้อมด้วยเหตุผลไปยังประธานกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เพื่อพิจารณาเสนอไปยังนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลโดยเร็ว และถ้านายกรัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้ นายกรัฐมนตรีสั่งการ เพื่อบรรเทาทุกข์นั้นตามอำนาจของนายกรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและตามกฎหมายอื่นใดตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ประธานกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เห็นว่า มาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของมุ้งคัมภีร์หรือบัณฑิตยสถานของส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ก็จะสั่งการไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือตามกฎหมายอื่น ประธานกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะแจ้งไปยังบุคคลดังกล่าวนั้นเพื่อพิจารณาสั่งการ เพื่อบรรเทาทุกข์นั้นก่อนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับการสั่งการตามมาตรการหรือวิธีการของ

LIRT

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ก็ให้มีอำนาจสั่งการใดก็ตามที่เห็นสมควรภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย และเมื่อได้สั่งการไปประการใดแล้ว ต้องแจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากฝ่ายประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๔๓ ถ้าผู้ร้องทุกข์ได้รับหนังสือจากคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้มาติดต่อขอคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามหนังสือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจสั่งจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์นั้นเสียจากสารบบบัญชี

เรื่องร้องทุกข์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้สั่งจำหน่ายจากสารบบบัญชีตามมาตรานี้แล้ว ผู้ร้องทุกข์นั้นจะขอให้พิจารณาใหม่หรือยื่นคำร้องทุกข์ในเรื่องนั้นอีกไม่ได้ เว้นแต่จะแสดงให้เป็นที่พอใจแก่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ว่าการที่ตนไม่สามารถปฏิบัติตามหนังสือของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้นั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุอันสมควร

มาตรา ๔๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องระบุ

- (๑) ชื่อผู้ยื่นคำร้องทุกข์
- (๒) เหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) เหตุผลแห่งการวินิจฉัย

(๕) ข้อเสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพื่อสั่งการแก่ไรชตามมาตรา ๔๔ ซึ่งในข้อเสนอแนะนั้นต้องระบุให้ชัดเจนว่านายกรัฐมนตรีควรจะสั่งการในเรื่องใดว่าอย่างไร พร้อมทั้งให้เหตุผลและหลักฐานสนับสนุนข้อเสนอแนะอย่างรัดกุม

(๖) ข้อสังเกตอย่างอื่นเกี่ยวกับการวางระเบียบปฏิบัติราชการตาม -

มาตรา ๔๖ ถ้ามี่

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ของลงสายมือชื่อของกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์ที่วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น

มาตรา ๔๘ เมื่อมีข้อเสนอนะของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ -
นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจสั่งการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกิน
ควรมีคำสั่งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใน
สังกัดปฏิบัติหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือ
กระทำการผิดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือกระทำการไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือ
วิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับกรณีนั้น หรือเป็นการไร้คุณประโยชน์โดยไม่
สุจริตหรือโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมีคำสั่งให้เพิกถอนการกระทำนั้นหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่
สั่งเพิกถอนการกระทำนั้น

(๓) ในกรณีที่มีความรีบด่วนและจำเป็น ไม่ว่าจะ เป็นกรณีตาม (๑) หรือ
(๒) มีคำสั่งใหม่หรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในการเสนอข้อเสนอนะเพื่อให้นายกรัฐมนตรีสั่งการตามวรรคหนึ่ง -
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะขอให้เหตุผลและหลักฐานสนับสนุนข้อเสนอนะอย่าง
ชัดเจน ถ้าเป็นกรณีเสนอให้นายกรัฐมนตรีสั่งการตามวรรคหนึ่ง (๒) จะต้องมีคำ
ว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่เพียงใด หรือมีเงื่อนไขอย่างไร และถ้าเป็นกรณีเสนอให้
นายกรัฐมนตรีสั่งการตามวรรคหนึ่ง (๓) จะต้องมีคำสั่งให้นายกรัฐมนตรีเห็นชอบ
ว่า การมีคำสั่งใหม่หรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมี
ความรีบด่วนและจำเป็นอย่างไร และสมควรให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
ใด หรือมีเงื่อนไขอย่างไร นอกจากนี้ ในกรณีเสนอให้นายกรัฐมนตรีสั่งการตาม

วรรคหนึ่ง (๑) นี้ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์จะยกคำนี้ด้วยว่า การมีคำสั่งใหม่หรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยนายกรัฐมนตรีจะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความรับผิดชอบโดยตรงของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นผลเสียหายแก่ระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือไม่เพียงใด

มาตรา ๕๐ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องใดแล้วให้ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แจ้งคำวินิจฉัยไปยังนายกรัฐมนตรีโดยเร็วที่สุด แต่ต้องไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีคำวินิจฉัยเช่นนั้น

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แล้วให้นายกรัฐมนตรีสั่งการโดยเร็ว ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนนายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการไปตามที่เห็นสมควร - พร้อมทวงแสดงเหตุผลแห่งการนั้นไว้ท้ายคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ด้วย

มาตรา ๕๑ เรื่องร้องทุกข์ที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว ผู้ร้องทุกข์อาจเสนอเรื่องนั้นเพื่อพิจารณาใหม่ได้ภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีคำวินิจฉัย แต่ต้องพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจแก่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ว่าได้มีการพบพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วนั้นเปลี่ยนไป

มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อบริหารระเบียบปฏิบัติราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดวิธีการและวิธีพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนออกคำสั่ง คำอนุญาต คำวินิจฉัยหรือคำสั่งราชการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ
- (๒) กำหนดให้คำสั่ง คำอนุญาต คำวินิจฉัยหรือคำสั่งราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลหรือที่มความสำคัญในการปฏิบัติ -

ราชการ ต้องมีข้อความและเหตุผลตามสมควรในการสนับสนุนการออกคำสั่ง คำ
อนุญาต คำวินิจฉัย หรือคำสั่งเช่นนั้น

(๓) กำหนดโทษ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่มี
ลักษณะบังคับเป็นการทั่วไปของประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนมีผลใช้บังคับ

ในการเสนอแนะดังกล่าว ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์คำนึงถึง
ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่รัฐ
ในการดำเนินการบริหารสาธารณะอันเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สิทธิหน้าที่ของ
เอกชนที่เกี่ยวข้องกับราชการและความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ผู้
ปฏิบัติงานให้แก่รัฐ

ส่วนที่ ๓

การแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค

มาตรา ๕๑ ในเขตท้องที่ใดที่มีการร้องทุกข์มากและเป็นการสมควรให้
มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขึ้นในท้องที่นั้นเป็นการประจำ ประธานกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์อาจเสนอความเห็นต่อประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อดำเนินการจัดตั้งคณะ
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคได้

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค จะจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด และมีห้องที่
อยู่ในเขตอำนาจเพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ -
ภูมิภาคตามคำแนะนำของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับ
แต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ วรรคสองแล้ว

ให้

LIRT

มาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค - โดยอนุโลม และสำหรับกรณีที่ถูกได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค เพราะเหตุดำรงตำแหน่งราชการใดที่อยู่ในเขตท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจ ก็ให้ผู้นั้นพ้น จากตำแหน่งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค เมื่อพ้นจากตำแหน่งนั้นด้วย

มาตรา ๕๔ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคต้อง เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือ การบริหารราชการแผ่นดิน และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญ มาตรา ๓๐
- (๒) เคยเป็นนายกเทศมนตรี เทศมนตรี สมาชิกสภาจังหวัด หรือเคย เป็นพนักงานท้องถิ่นในตำแหน่งที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมกันแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๓) รัับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่าผู้- พินักษาหัวหน้าศาลหรือเทียบเท่า
- (๔) รัับราชการหรือเคยรับราชการเป็นพนักงานผู้รับผิดชอบส่วนงาน - ประจำคณะกรรมาการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือเลขานุการกรรมาการร่างกฎหมาย
- (๕) รัับราชการหรือเคยรับราชการเป็นหัวหน้าส่วนราชการในส่วนภูมิ ภาคในตำแหน่งที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมกันแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ปกครอง หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในมหาวิทยาลัยของรัฐมาแล้ว- ไม่น้อยกว่าสี่ปี
- (๗) มีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินไม่น้อยกว่าหกปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม-

ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๖ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ในเขตอำนาจ
- (๒) ปฏิบัติการแทนคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ในเรื่องใด ๆ ตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มอบหมาย
- (๓) หน้าที่ตามที่บัญญัติแห่งกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๗ ให้กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ส่วนภูมิภาคเก็บค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๔ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจวางระเบียบกำหนดเขตอำนาจการรับเรื่องร้องทุกข์ วิธีส่งคำร้องทุกข์ การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์สถานที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ วันเวลาทำการ และการปฏิบัติหน้าที่อื่นของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคใดตามที่เห็นสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค ให้มีประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคคนหนึ่งและรองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ให้ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลงานของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ในเขตอำนาจให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเร็วรอบ และให้รองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

LIRT

จะไต่ถามหมายและมีหน้าที่อันตามที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๕๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง วรรคสาม และ วรรคสี่ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๘ มาใช้ บังคับแก่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคมีคำวินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์ใดแล้ว และมีข้อเสนอแนะต่อคณบดีรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล เพื่อ ส่งการตามมาตรา ๔๔ หรือในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคเห็นควรใช้ มาตราการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือเมื่อมีข้อเสนอแนะต่อคณบดีรัฐมนตรีเพื่อมีมติตามมาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค เสนอเรื่องดังกล่าวพร้อมด้วยคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๑ ถ้ามี ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ร้องทุกข์เพื่อพิจารณาและดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๑ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคได้พิจารณาวินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์ใดแล้ว ผู้ร้องทุกข์ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องใน เรื่องร้องทุกข์นั้นอาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค

หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบ - ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ภาค ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่รับผิดชอบใน

LIRT

งานราชการของคณะกรรมการกฤษฎีกา และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกา และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๒) ติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือเมื่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้สั่งการไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค - ความมาตรา ๒๒ และปฎิบัติกรมเจ้าหน้าที่ธุรการและวางระเบียบการปฏิบัติราชการของสำนักงานดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการ

(๔) วิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ ตลอดจนหลักกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่จะนำมาใช้กับกรณีร้องทุกข์

(๕) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่กระทรวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ

(๖) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) จัดพิมพ์คำวินิจฉัยที่สำคัญของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคซึ่งเป็นบรรทัดฐานในหลักการบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อเผยแพร่เป็นประจำ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับอันเกี่ยวกับความปลอดภัยของประเทศหรือประโยชน์ส่วนรวมอันไม่ควรเปิดเผย

มาตรา ๒๓ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รับผิดชอบชั้นตรงต่อประธาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ -
กฤษฎีกา

ให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ
ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีเลือกขึ้นและได้รับความเห็นชอบ
จากรัฐสภา

มาตรา ๒๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งพนักงานผู้รับ-
ผิดชอบส่วนงานจากข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการทำสำนวนสอบสวนเรื่องร้องทุกข์ และการปฏิบัติ
ราชการอื่นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีอำนาจตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗ ในการนี้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจ
มอบอำนาจเป็นหนังสือให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่วนงาน หรือเลขาธิการ
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ปฏิบัติแทนได้

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน แลกเปลี่ยน
ประสบการณ์และทัศนคติข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับกา-
รปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดต้นและเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
จะขอให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน -
แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวงทบวงกรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งในสำนักงานคณะ-
กรรมการกฤษฎีกา โดยได้รับเงินเดือนจากกระทรวงทบวงกรมเดิมแต่มีฐานะเสมือน
ข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้

การแต่งตั้งให้นำดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องมีระยะเวลาครั้งหนึ่ง-
ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและไม่เกินสามปี

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งข้าราชการ
ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปดำรงตำแหน่ง ในกระทรวงทบวงกรมอื่น
ด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๖๖ เมื่อใดที่พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้อง
ทุกข์ภูมิภาคขึ้นในท้องที่ใด ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้กำหนดหน่วยงานของรัฐที่จะเป็น
หน่วยธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นหน่วย
ธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นนั้นยังมี
งบประมาณไม่เพียงพอให้รัฐจัดสรร เงินอุดหนุนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อกำรนี้

มาตรา ๖๗ หน่วยธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค
มีหน้าที่ในการจัดหาสถานที่ พนักงานผู้รับผิดชอบส่วนวน เจ้าหน้าที่ ตลอดจนปฏิบัติงาน
ธุรการต่าง ๆ ให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคโดยจัดตั้งขึ้นเป็น "สำนักงาน
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค"

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้สำนักงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค -
ประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้มีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค
มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค

การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง
การเลื่อนขั้นเงินเดือน วินัยและการรักษาวินัยและการออกจากราชการของเจ้าหน้าที่
ในหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิกานั้น นอกจากจะต้องปฏิบัติ
ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ แล้ว จะต้องปรึกษาประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
ภูมิภาคก่อน

การแต่งตั้งพนักงานส่วนผู้รับนิคมส่วนประจำคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค จากข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นของหน่วยราชการของ
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ต้องได้รับความเห็นชอบของเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกาด้วย

ภาค ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๔ คำร้องทุกข์ใด ถ้าผู้ร้องทุกข์เป็นคนใจ
ร้องทุกข์นั้นเป็นความลับ ผู้ไม่มีหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้คนใด
เปิดเผยเพื่อทราบข้อความหรือให้ผู้อื่นทราบข้อความ ของระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติต่อ
ร้องทุกข์หรือตยบุคคลอื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเหตุที่ผู้ร้องทุกข์กล่าวหาคน
หรือกล่าวหาผู้ที่ใกล้ชิดกับตน ของระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดเอาความเท็จมาเสนอเป็นเรื่องร้องทุกข์ตาม
พระราชบัญญัตินี้ของระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้นั้นคนไทย แจ้งความจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือ
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาคก่อนแจ้งการวินิจฉัย ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่
กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

มาตรา ๗๑ ผู้ใดให้ลอบคำอันเป็นเท็จ หรือทำหรือนำสืบหรือแสวง
พยานเท็จฐานอันเป็นเท็จในข้อสำคัญ เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค พนักงานผู้รับผิดชอบส่วนงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ที่สนับผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ เขาใจผิดในข้อเท็จจริง ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้ายุ้มนั้นดูแลโทษแจ้ง
ความจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค
ก่อนมีการ วินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์นั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใด
ก็ได้

มาตรา ๗๖ ผู้ใดกระทำการรบกวนหรือก่อกวนไม่สงบเรียบร้อย ใน
บริเวณสถานที่พิจารณาของทุกข์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เมื่อมีการกระทำผิดตามมาตรานี้ ให้ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
ของประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค หรือ
รองประธานกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ภูมิภาค มีอำนาจดำเนินการ เปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๗ ให้กรรมการร่างกฎหมายซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๕๒ และกรรมการ เรืองราวร้องทุกข์
ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ เรืองราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกรรมการร่าง
กฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับ
แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้อย่างสมบูรณ์

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ คำเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ที่โดยนิตยคณะกรรมการเรื่องราว
ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้อง-
ทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ถ้านิตยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินั้นเห็นสมควร
จะใช้อำนาจตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ ก็ให้กระทำได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

นายสมภท ไทระภิกข์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการ
บริหารของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สำนักงานนายกรัฐมนตรีไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนัก
คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ.

หลักการ โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะบาง
ส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ ไปเป็นของ
สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนัก
นายกรัฐมนตรี

เหตุผล โดยที่การปรับปรุงงาน เรื่องราวร้องทุกข์ใหม่มีการพิจารณาที่
เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น และโดยที่การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา
เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ และโดยที่งาน
บางส่วนในสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ที่ให้บริการแก่ประชาชนในการ
ติดตาม เรื่องร้องเรียนในระดักรัฐบาลนั้นเป็นงานที่ซ้ำซ้อนกับงานของกองบริหารประชาชน
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สมควรโอนอำนาจหน้าที่กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ขา
ราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี สำนัก
นายกรัฐมนตรี เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์
ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องนี้เป็นเรื่อง
สืบเนื่องกับเรื่องที่ยาวมาแล้ว มีท่านผู้ใดจะอภิปราย เชิญครับคุณทวีชัย

พลเอก ทวีชัย เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมมีข้อ
อยากจะเรียนต่อรัฐบาลนิดเดียว คือในมาตรา ๓ บรรทัดที่ ๔ คำว่า "เลขาธิการ

LIRT

คณะกรรมการกฤษฎีกา" นั้น ความเข้าใจของกรมฯจะเป็น "สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี" มากกว่า จะถูกหรือจะผิด อย่างไรก็ตามรัฐบาลในเรื่องนี้ด้วย
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใดจะถาม
อะไรหรือไม่ครับ

นายนิพิฏ์ ชลาสินทร์ : กรมขอเรียนถามมาตรา ๑๑ เช่น
เดียวกันว่า ในมาตรา ๑๑ นี้ ทางรัฐบาลจะบอกได้หรือไม่ว่า อำนาจหน้าที่จะโอน
อันไหนจะโอนไปที่คณะกรรมการกฤษฎีกา อันไหนจะโอนไปที่สำนักเลขาธิการนายก
รัฐมนตรี

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใดจะถาม
อีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกถาม) :

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ขอเชิญ
ท่านรองนายกรัฐมนตรี

นายสมภพ โทกระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อข้องใจของท่านสมาชิกเกี่ยวกับมาตรา ๑๑ นั้น กรม
ขอประทานกราบเรียนดังนี้ ในมาตรา ๑๑ ให้อำนาจโอนเฉพาะบรรดาอำนาจหน้าที่ของ
สำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ เฉพาะสำนักงานเรื่องราวร้องทุกข์ ซึ่ง
สังกัดเป็นส่วนราชการ สังกัดอยู่ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วก็ตาม อำนาจ
ของตัวบุคคลคือเลขาธิการของคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ ถ้าหากเป็นเรื่อง
สำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ อำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะ
กรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ก็ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยอำนาจหน้าที่ของตัวบุคคลคือเลขาธิการของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้อง
ทุกข์ก็โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่จำเป็นต้อง
บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของเลขาธิการไปเป็นของเลขาธิการ ฯ ก็เพราะเหตุที่ว่า

LIART

เรื่องราวร้องทุกข์ ในปัจจุบันมีกฎหมายรับรองอยู่ไกลกว่าถึงตำแหน่งเลขาธิการ
 เขาไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายใหม่มีผลถึงอำนาจหน้าที่ของตัวบุคคลเอาไว้ในการ-
 จะโอนออกไป ก็จำเป็นต้องระบุไว้ชัดเจนว่าตัวบุคคลนั้นจะโอนไปให้แก่ใคร ในส่วนที่
 ไม่ไกลอ้างถึงเกี่ยวกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เพราะเหตุว่าเป็นเรื่อง
 อำนาจหน้าที่ไม่ได้โอนไปโอนแก่ตัวบุคคลบางประเภทที่ยังเหลืออยู่ และตำแหน่งที่
 เกี่ยวข้องที่ไม่ใช่เรื่องราวร้องทุกข์ หรือคดีที่สัมพันธ์คดีปกครองให้กลับไปอยู่กับ
 สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้เพื่อให้งานในคานของกองบริการประชาชนนั้นเอง
 ได้มีกับตัวบุคคลที่จะพิจารณาในเรื่องของความร้องทุกข์ที่ไม่ใช่คดีปกครองก็คือ ความ
 ร้องทุกข์ ประชาชนร้องขอประชาชนด้วยกันว่า ประชาชนด้วยกันว่า ประชาชนด้วยกัน
 ได้รับความเดือดร้อน เรื่องนี้ซึ่งอาจจะอยู่ในข่ายบริหารวินิจฉัยคดีสันโดห์โดยไม่จำเป็น
 ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายนิพิพัฒน์ โชติจันทร์ : ภัยความเดือดร้อนท่านรองนายก
 รัฐมนตรี คือ กระผมเห็นว่ารัฐบาลเขียนไว้ในบรรทัดที่ ๓ ของเหตุผลว่า "และที่ไทย
 งานบางส่วนในสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ที่ให้บริการแก่ประชาชนเป็น
 งานที่ซ้ำซ้อนกับงานของกองบริการประชาชน สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สมควร
 โอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สินของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะส่วนที่
 เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ไปเป็นของสำนักเลขาธิการ
 นายกรัฐมนตรี" อันนี้เขียนไว้บอกว่าจะโอนบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกับกองบริการประชาชน
 ไปเป็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในเหตุผลทุกข้ออย่างนี้ แต่ในมาตรา ๓
 ซึ่งเกี่ยวกับการโอนอำนาจหน้าที่ ไม่ได้พูดถึงการโอนอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
 คณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์ไปให้สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเลย กระผม
 จึงได้เรียนถามว่า ในเมื่อเหตุผลทุกข้ออย่างนี้ แต่ในรายละเอียดในกฎหมายไม่เห็นพูด
 กระผมจึงเรียนถามว่า หากไปหรืออย่างไร หรือมีจุดประสงค์อย่างไร ถ้าจะโอนไป

อย่างนั้นแล้วก็ไม่มาจะเรียน เหตุผลว่า จะโยนบางส่วนไปให้สำนักงานเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน
ชี้แจงอย่างนี้ว่าในสำนักงานคณะกรรมการ เรื่องราวร้องทุกข์มีงานอยู่ ๒ ส่วน คือ
งานตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องราวร้องทุกข์โดยตรงกับงานที่ร้องทุกข์ที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับ
คดีปกครองตามกฎหมายใหม่ฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องงานที่เป็นคดีปกครองใหม่ จะถูก
โยนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ส่วนที่เกี่ยวข้องงานเรื่องราวร้องทุกข์
ธรรมดาอื่นจะไม่ถูกโยนไป เหตุผลที่เขียนไว้มีนัยหมายถึงในแง่นี้ ส่วนในทำนองคดีนั้น
อาจจะโยนส่วนหนึ่งไปอยู่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อีกส่วนอาจจะไปอยู่ที่
สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกันในภายหลัง
ขอบคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เมื่อไม่ทันผู้ใด
อภิปรายอีก ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๑ คน)

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอกราบ

นายสมชาย โสภะภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ-
กฤษฎีกากำหนดการแปรญัตติกฎหมายฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการวิชาการ วิสามัญชุดเดิม แปรผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญ มีท่านผู้ใดสักชื่อหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกสำรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็เป็นไป
ตามรัฐธรรมนูญ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๔ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
พิทักษ์รักษาอำนาจอธิปไตย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกักขังชั่วคราวภาคหลวงนร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา

ซึ่งส่งมาทวง ร่างพระราชบัญญัติกักขังชั่วคราวฯ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติกัก-
ขังชั่วคราวภาคหลวงนร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกักขังชั่วคราวฯ พร้อมความบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดพิจารณาเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่รัฐสภา
ประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทกระเกษ

(นายสมภพ ไทกระเกษ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหักอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่

เหตุผล

เนื่องจากหักอัตราค่าภาคหลวงแร่อื่น ๆ ที่มีใช้บังคับ และมีใช้บังคับที่มีตั้งสตักออกไซท์ โดยกำหนดวิธีการเรียกเก็บค่าภาคหลวงโดยถือตามอัตรา
ร้อยละของราคาตลาดค่อนข้างต่ำจึงไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมีการ
ผลิตแร่รัตนชาติและแร่รัตนชาติต่าง ๆ เพิ่มขึ้น สมควรปรับปรุงหักอัตรา
ค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ เหล่านี้ให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติพิทักษ์ราคากาชาคหวางแร่ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิทักษ์ราคากาชาค

หวางแร่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติพิทักษ์ราคากาชาคหวางแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติพิทักษ์ราคากาชาคหวางแร่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ การเรียกเก็บค่ากาชาคหวางแร่อื่น ๆ ให้เรียกเก็บตามชนิดสภาพหรือชนิดของโลหะหรือของสารประกอบในแร่ หรือลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง

LIRT

ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่คงไม่เกินกว่าอัตราร้อยละสี่สิบของราคาตลาด
ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่า การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่บางชนิด
ตามอัตราร้อยละของราคาตลาดไม่เหมาะสม ให้รัฐมนตรีกำหนดการเรียกเก็บค่า
ภาคหลวงแร่โดยวิธีประเมินหรือวิธีอื่น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๙ สภาพ ร้อยละของโลหะหรือของสารประกอบในแร่ หรือ
ลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งของแร่แต่ละชนิด ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่า
ภาคหลวงแร่ วิธีการกำหนดราคาตลาด การกำหนดอัตรากลับเปลี่ยนเงินในการคำนวณ
ราคาตลาด และวิธีการควบคุมการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ วรรคสอง ให้อธิบดีกรม
ทรัพยากรธรณีประกาศราคาตลาดของแร่แต่ละชนิดเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธี
การที่กำหนดในกฎกระทรวง.

.....

.....

นายบุญยัง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
หักค้ำอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยมีหลักการที่จะปรับปรุงวิธีการเก็บค่าภาคหลวงแร่ใหม่

เหตุผล เนื่องจากหักค้ำอัตราค่าภาคหลวงแร่อื่น ๆ ที่มีใช้บังคับ และ
ที่มีใช้บังคับที่มีทั้งสกัดออกไซค์ได้กำหนดวิธีการเรียกเก็บค่าภาคหลวง โดยถือตาม
อัตราร้อยละของราคาตลาดอย่างเดียว จึงไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งมี
การผลิตแร่รัตนชาติและแร่ราคาต่ำชนิดต่าง ๆ เพิ่มขึ้น สมควรปรับปรุงหักค้ำอัตรา
ค่าภาคหลวงแร่ สำหรับแร่เหล่านี้ให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้
จึง เสนอมาเพื่อพิจารณา

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใด

จะอภิปรายเชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ก็ผม

ขอกราบเรียนถามรัฐบาลท่านประธานว่า การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่อื่น ๆ
ที่มีใช้บังคับ หรือว่าแร่ที่มีทั้งสกัดออกไซค์ซึ่งจะไถ่แร่ที่มีราคาต่ำ ดังที่จำแนก
รายการเอาไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ ซึ่งมีการเพิ่มอัตราจากร้อยละ ๑๕ เป็น
ร้อยละ ๒๐ นั้น ท่านมีเหตุผลอย่างไร นอกเหนือไปจากเหตุผลที่ว่าเพราะมีผู้ทำ
แร่ราคาต่ำ และแร่รัตนชาติมากขึ้นนอกเหนือจากนั้น ก็นอกเหนือจากการเพิ่มหักค้ำ
ภาคหลวงแล้ว ในวรรคสองของร่างมาตรา ๒ นี้ ก็ยังเพิ่มอำนาจให้ท่านรัฐมนตรี
ในการที่จะออกกฎกระทรวงเรียกเก็บค่าภาคหลวง โดยวิธีประเมิน หรือว่าวิธีอื่นใด
นอกเหนือจากวิธีที่เรียกเก็บอยู่ตามอัตราร้อยละ ดังที่กล่าวไว้ในวรรคแรกของมาตรา
นี้ ข้อนี้ก็น่าจะเป็นการให้อำนาจอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นไปอีก จึงใคร่กราบเรียนถาม
ถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มอำนาจอนางนี้แก่ท่านรัฐมนตรี ซึ่งไต่ถามแก้ไข

เพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบันนี้ ขอบพระคุณค่ะ

นายชรรมนนุญ ลัทธพิพัฒน์ : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ชรรมนนุญ ลัทธพิพัฒน์ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ไต่ถามคำถามไปยัง
 รัฐบาลผ่านทางท่านประธานสภา เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญจะต้องใคร่ครวญให้หนัก
 เหมือนกันในการรักษาประโยชน์ของราษฎรและของประเทศที่เกี่ยวกับการคำนวณเกี่ยว
 ภาษาคชหลวงนี้ ซึ่งบางครั้งอาจจะทำให้เกิดการวิวาทหรือไม่เป็นธรรมขึ้นได้ สำหรับ
 กระผมนั้นนอกจากเหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไต่ถามขึ้นเพื่อประกอบคำถามแล้ว
 กระผมยังเห็นมีประเด็นอยู่ ๒ ประเด็น ในวรรคสองของมาตรา ๖ นี้ ที่ควรจะต้อง
 ใส่ใจและก็จะอยากจะกราบเรียนถามไปยังรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานสภาด้วยเหมือนกัน
 คือ ประเด็นแรกในกรณีรัฐมนตรีเห็นว่าการเรียกเก็บภาษาคชหลวงแล้วสำหรับบาง
 ชนิดตามอัตรายอดของราคาสลากไม่เหมาะสม ขึ้นก็กว้างมาก คือว่ารัฐมนตรีเห็น
 ว่าไม่เหมาะสมเท่าอันเอง เพราะฉะนั้นคำว่า "ที่ยังไม่เหมาะสม" ที่รัฐมนตรีคิดขึ้นมา
 อย่างไร ซึ่งตามทางปฏิบัติแล้วต้องมาถามสายงานราชการนั้น แต่ก็ไม่มีอะไรบอกไว้
 ว่าจะต้องทำมาอย่างไร ขึ้นก่อน แล้วที่จะตัดสินว่าไม่เหมาะสมนั้น จนท่านรัฐมนตรี
 เห็นด้วย จนกระทั่งจะมาใช้เรียกเก็บโดยวิธีอื่น ควรจะมีข้อเท็จจริงอยู่ตรงไหน
 อันนี้สภาไม่มีโอกาสได้รับรู้อะไรเลย และก็ไม่น่าทางปฏิบัติที่ทางเจ้าหน้าที่จะทำ
 ขึ้นมาโดยเหมาะสมหรือไม่ และยังถ้าหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป รัฐมนตรีที่เข้า
 มาตามจังหวัดหรือทางกรมเมือง คำว่า "ไม่เหมาะสมของอัตราเรียกเก็บ" นี้จะ
 เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งเรื่องการเก็บภาษาคชหลวงนี้ก็มีกฎหมายมาก เพราะมีกลุ่มผลประโยชน์
 ทางคชหลวงโดยไม่มีกลุ่มซึ่งมีน้ำหนักอยู่ก็อาจจะมีการผลักดันกันให้เปลี่ยนแปลงไปได้
 ในแต่ละช่วงเวลา เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ทาง
 รัฐบาลได้มีมาตรการอะไรหรือแปลที่รองรับไว้ที่ประกอบมาให้เห็น คำว่า "ไม่
 เหมาะสม" นี้มีข้อยุติที่เหมาะสมรับฟังได้ ที่สภานี้จะได้นอนคาหลับ ผ่านกฎหมายไป
 คำนึง แล้วในวรรคถัดไปก็ขอให้รัฐมนตรีกำหนดการเรียกเก็บต่าง ๆ ตามอัตราที่

LIRT

กำหนดในกฎกระทรวงนี้ งบประมาณจะกราบเรียนถามว่า นโยบายที่เขียนไว้ครั้งนี้
หมายความว่ารัฐบาลจะต้องไปออกกฎกระทรวงอีกทีหนึ่ง หรือว่ารัฐบาลออกกฎ
กระทรวงไว้บ้างแล้ว แล้วก็ถือตามนั้น ถ้าเป็นไปในกรณีหลังนี้คือออกไว้แล้ว
รัฐบาลจะกรุณาให้สถานีได้รับทราบบ้างหรือไม่ว่าเป็นอย่างไรเหมาะสมแล้วหรือยัง
สถานีจะถือถือเป็นจุดพิงใจได้ หรือถ้ายังไม่ออก รัฐบาลจะออกกฎกระทรวงนี้จะออกไปใน
รูปไหน แล้วกว้างอย่างไรสมาชิกท่านว่า นี่ก็เป็น ๒ ประเด็น ที่งบประมาณอยากกราบ
เรียนเนืองไปอีกทีครับ ขอขอบคุณ

นายนิพิฏ์ ชวลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒
วรรคสองที่บอกว่า "ให้รัฐมนตรีกำหนดเกณฑาภาคลหลวงแก่ไทยวิธิประเมินไทยวิธิอื่น"
นี้ งบประมาณรู้สึกว่าจะเป็นการวางหลักการที่หลวงโดยเฉพาะในเรื่องนี้เกี่ยวกับรัตนชาติ
ซึ่งพวกเพชร พลอย ต่าง ๆ นี้ การที่จะเป็นแร่ซึ่งมีราคาแตกต่างกันเป็นอันมาก ถ้ามี
ที่เขาเรียกคำพิเล็ก ๆ น้อย ๆ งบประมาณรู้สึกว่า อันนี้จะเป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่
อาจจะเบียดจุกทำให้เกิดการประเมินต่ำ หรือสูงกว่าที่เป็นจริงไปเป็นอันมาก เพราะ
ฉะนั้นงบประมาณเห็นว่าวิธิการประเมินนี้ไม่ว่าที่จะมาใช้ในการกำหนดคาคาภาคลหลวง น่าจะ
ใช้วิธิการอื่นซึ่งแน่นอนและรัดกุมกว่า อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลท่านประธาน
ว่าที่จะใช้วิธิประเมินในกรณีรัตนชาตินี้จะทำใ้ค้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใด
อภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เชิญรัฐบาลตอบ
นายบุญชู ยิ่ง นันทวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ เกี่ยวกับหลักการในถาวรที่จะเก็บอัตราค่าภาคลหลวงใหม่นี้
มีเหตุผลว่า เนื่องจากปัจจุบันนี้ค่าภาคลหลวงของแร่ เรากำหนดไว้เพียงไม่กี่ชนิดแล้ว

ไม่ได้ถือว่าราคาค่าที่แท้จริงของแร่ซึ่งมีส่วนของโลหะต่าง ๆ กัน ฉะนั้นอาจจะเสนอ
 หลักการใหม่เพื่อให้เป็นกรรมกัญผลิตแร่ แร่บางชนิดซึ่งมีราคาต่ำมาก อัตราค่า
 ภาคหลวงที่กำหนดไว้เมื่อกว่าไม่กี่ร้อยละ ๒๐ ซึ่งอาจจะต่ำกว่านั้น อย่างแ
 เวลานั้นแม้แต่คนชาวถือว่าเป็นแร่ซึ่งผู้กระทำการขุดค้นชาวกรองเรียบว่าถ้าศึกษา
 ภาคหลวงปกติแล้วไม่เป็นกรรม และทำให้กิจการเขาลำบาก ฉะนั้นภัยเหตุผลในทาง
 กำนแร่นั้นค่าทำ เราก็จะปรับให้เหมาะสมกับความเป็นจริง ส่วนที่มีราคาสูงอย่าง
 อัญมณี เราจะคำนึงถึงตัวเนื้อแร่ที่มีอยู่และกักให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น แต่เนื่องจาก ณ ปัจจุบันนี้
 มีมากมายหลายชนิดที่พบในประเทศไทย อาจจะมีแร่อย่างคุณค่าสูง เช่น แมงกานีส
 ยูเรเนียมอะไรประเภทนั้น ฉะนั้นจึงต้องขอในลักษณะกว้างไว้ก่อน เพราะการที่จะ
 กำหนดอะไรขณะนี้ เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวจะทำได้ ส่วนการประเมินมูลค่าอาจจะ
 มีในกรณีพิเศษ อย่าง เป็นต้นว่า ที่เราไปพบพวกที่ถูกขุดขึ้นมาพวกในลักษณะถักกลมเป็น
 กองเป็นอะไรอยู่พวกนั้นก็อาจจะคงประเมินเป็นกรณีพิเศษเท่านั้นเอง มิใช่จะใช้
 ปฏิบัติทั่วไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มีผู้ใดอภิปราย
 แล้ว ผมจะขอมติในวาระที่ ๑ ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ -
 ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
 ไม่ควรรับหลักการ ไปรยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
 ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการควม

นายบุญยัง นันทนาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :

รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รมพิจาณา แปร
ญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รมพิจาณา แปรญัตติตามข้อ
บังคับนี้ท่านผู้ใดคัดค้านบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายบุญยิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใครขอประทานอนุญาต ความจริงควรจะต้องเริ่ม
จาก ๔.๓ เพราะว่าเป็นการขอตั้งสำนักงาน ๓ เรื่องนี้เป็นเรื่องติดต่อกัน ๔.๓ ตั้ง
สำนักงานมาตรฐาน ๔.๕ ตั้งเลขาธิการ และ ๔.๖ เพื่อโอนกิจการจากกรม
วิทยาศาสตร์ ฉะนั้นใครจะขอเรียนอนุญาตเริ่มต้นจาก ๔.๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอเปลี่ยน
ระเบียบวาระโดยนำเอา ๔.๓ ขึ้นมาพิจารณาก่อน และต่อท้าย ๔.๕ และ ๔.๖ มี
ท่านผู้ใดคัดค้านบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็ให้เป็นไป
ตามที่รัฐบาลเสนอ คือระเบียบวาระที่ ๔.๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญผู้การ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปร
ญัตติตามข้อมติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาสามัญผู้การแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการสามัญผู้การ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปรญัตติตามข้อ
ข้อมติ มีท่านผู้ใดซักข้อบ้างครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายบุญยิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
หาประธานสภาที่เคารพ กระผมใครขอประทานอนุญาต ความจริงควรจะต้งเริ่ม
จาก ๔.๗ เพราะว่าเป็นการขอตั้งสำนักงาน ๑ เรื่องนี้เป็นเรื่องติดต่อกัน ๔.๗ ตั้ง
สำนักงานมาตรฐาน ๔.๕ ตั้งเลขาธิการ และ ๔.๖ เพื่อโอนกิจการจากกรม
วิทยาศาสตร์ ฉะนั้นใครจะขอเรียนอนุญาตเริ่มต้นจาก ๔.๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาสามัญผู้การแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอ
เปลี่ยนระเบียบวาระโดยนำเอา ๔.๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน และต่อกับ ๔.๕ และ
๔.๖ มีท่านผู้ใดซักข้อบ้างครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาสามัญผู้การแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็ให้เป็น
ไปตามที่รัฐบาลเสนอ คือระเบียบวาระที่ ๔.๗ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขึ้นในกระทรวง
อุตสาหกรรม

เหตุผล

ไทยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้น-
เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยรวมสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐาน
อาหารระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม เข้าด้วยกัน
ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม และเพื่อป้องกันความเสียหายอัน
อาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ-
รวมทั้งทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑) กระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม การกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม และทรัพยากรธรณี

ข้อ ๒๔) กระทรวงอุตสาหกรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมทรัพยากรธรณี
- (๔) กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๕) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- (๖) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม - พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายบุญยิ่ง นันทากิจวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขึ้นใน
กระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ -
อุตสาหกรรมขึ้นเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดย
รวมสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศซึ่งเป็นส่วนราชการ ในกระทรวงอุตสาหกรรม
เข้าด้วยกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม และเพื่อยุติความ
เสียหายอันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของ
ประเทศ รวมทั้งทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐาน จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใดจะ
อภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ผมจะขอ
มติจากที่ประชุมในวาระที่ ๑ ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการรับ

นายบุญยิ่ง นันทาภิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :

รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา -
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอเสนอ

คณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปรญัตติตามข้อ
บังคับ หากผู้ใดขอหรือไมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอร้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็เป็นไป

ตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ขอรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวง
 อุตสาหกรรมไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวง
 อุตสาหกรรม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอน
 กิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของ
 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.
 และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔
 กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั่วยุติบทหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภท ไทกระภิตย์

(นายสมภท ไทกระภิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นผู้อำนวยการสำนักงานคังกล่าว และแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่

เหตุผล

โดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่นเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ในกระทรวงอุตสาหกรรม สมควรให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคังกล่าวและสมควรแก้ไของค์ประกอบกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มีหน้าที่บังคับบัญชา ความคุมและดูแลไทยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประกอบด้วย
กัปตันพลเรือโท วรวิทย์ อุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวง
มหาดไทย ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการ
พลังงาน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์
แห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นกรรมการและ
เลขานุการ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายบุญยิ่ง นันทาวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้อัปเดตเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม-
พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นผู้
บังคับบัญชาสำนักงานดังกล่าวและแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมเสียใหม่

เหตุผล โดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้น
เป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นกรม ในกระทรวงอุตสาหกรรม สมควรให้มีเลขาธิการ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดย
ทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานดังกล่าว และสมควรแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เมื่อไม่มีท่านผู้
อภิปราย ผมจะขอมติในวาระที่ ๑ นี้ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมการฯ

นายบุญยิ่ง นันทาวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :

LIRT

รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปร
ยุติความร้องบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลขอเสนอ

คณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปรยุติความร้อง
บังคับ มีท่านผู้ใดใคร่ขอหรือไมครับ

(ไม่มีสมาชิกใคร)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็เป็นไป

ตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๖ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการ-
บริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วน
ของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ.

หลักการ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม
ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผล

ไทยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการ
แห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์

กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการ
แห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหาร
บางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน -
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของ กรม
วิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรม -
วิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหาร -
ระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวง
อุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม เฉพาะในส่วนที่
เกี่ยวกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการ
แห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม -
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

นายบุญยิ่ง นันทากวีวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหาร
บางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.

โคเซ็นหลักการ โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมวิทยาศาสตร์ -
กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวง
อุตสาหกรรม

เหตุผล โขยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้
ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรม
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสำนักงานคณะ
กรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ ไปเป็นของสำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะ
เรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้สภาไค่มาญกฎหมายเกี่ยวกับทั้งกระทรวง
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงานแห่งชาติ ในที่ปรากฏว่ากรมวิทยาศาสตร์
กระทรวงอุตสาหกรรม โดไปขึ้นกับกระทรวงใหม่ ซึ่นี้ ถ้ากรมวิทยาศาสตร์ยังอยู่กับ
กระทรวงอุตสาหกรรม แล้วในนั้นโอนกรมวิทยาศาสตร์ ไปขึ้นกับกระทรวงวิทยาศาสตร์
ๆ อาจจะทราบว่กฎหมายนั้นบ้านสภาและคำเนื่งการไปแค่ไหน ก็วจะไปซึ่กันเข้าครับ

นายบุญยิ่ง นันทากวีวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ เนื่องจากความจำเป็นที่ไต่ย้ายกรมวิทยาศาสตร์ ไปอยู่ที่
กระทรวงใหม่แล้ว แต่ในหน่วยงานมาตรฐานอุตสาหกรรมซึ่ง เ้มีขึ้นอยู่กับกรม
วิทยาศาสตร์ จึงจำเป็นต้องแยกตัวออกมา เพราะการวางมาตรฐานอุตสาหกรรมควร

LIRT

จะอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรมมากกว่า เพราะฉะนั้นจึงต้องตราพระราชบัญญัติเพื่อ
จะแยกส่วนนั้น ให้ออกอยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรมตามเดิม แต่ว่าให้เขียนฐานะเป็นกรม
เพราะว่ามีความจำเป็นที่จะขยายกิจการ เรื่องมาตรฐานโลหภัณฑ์สินค้า และ
อุตสาหกรรมที่เป็นอยู่ในขณะนี้

นายสุภเมธ สายสว่าง : คือกฎหมายผ่านสภาแล้ว กรม
วิทยาศาสตร์ไปตั้งกับกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ฯ แต่เดี๋ยวนี้ตามนี้ก็เห็นว่า
กรมวิทยาศาสตร์ยังตั้งกับกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ กระผมเป็นห่วงตรงนี้แหละครับ
ความจริงผ่านสภาแล้ว แต่ว่ากรมบังคับบุคคลทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว จะว่ากรม
วิทยาศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรมไม่ใช่แล้ว อยู่ตรงนี้ครับ ส่วนระเบียบ จะแยกก็
หมายความว่าของ เอาหน่วยงานในกรมวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์บริการ อยู่กับ
กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานมาขึ้นกับกระทรวงอุตสาหกรรม คือ
ให้คล้อยกับเรื่องที่ผ่านมาแล้ว แต่ผมขอเท็จจริงก็คือว่าผ่านสภาแล้ว แต่ว่าใคร
บังคับบุคคลทรงลงพระปรมาภิไธยหรือยัง ถ้าหากว่ายังไม่ลง เราคิดว่ากฎหมายนี้ไม่สมบูรณ์
กรมนี้ยังอยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรมก็เป็นการถูกต้อง ถ้าเอาผิดผ่านไปเรียบร้อยแล้ว
ไปเขียนอย่างนี้ครับที่ เราผ่านกฎหมายไปแล้วครับ

นายบุญยัง นันทาวิวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานเรื่องนี้เข้าใจยังไม่ตกลงพระปรมาภิไธย และยังไม่ได้ประกาศ จึงได้
เสนอมาในรูปแบบนี้

นายวิชากร เอก วิมล วิริยะวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติกระทรวงใหม่ที่ผ่านมาในนี้ให้ผมทราบไว้มากกว่า ให้สำนัก
งานมาตรฐานอุตสาหกรรมกับสำนักงานมาตรฐานอาหารกระทรวงเกษตรตั้งอยู่กับ
กระทรวงอุตสาหกรรมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ดาษอย่างนี้ครับ

เป็นการชักจูงแล้ว ผมจะขอมติจากที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ ๑๑๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการ และกำหนดการแปรญัตติกัมกับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายบุญยัง นันทากวีวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :

รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณาแปรญัตติความชบขังคัมกับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการสามัญชุกการ เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณาแปรญัตติความชบขังคัมกับ ท่านผู้ใดจะชักจูงขังขัง

(ไม่มีสมาชิกชักจูง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ก็เป็นไปความที่รัฐบาลเสนอ

ข้อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนีขังขังระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขังขังพระคังคังทุก ๆ ท่านและรชบขังประชุมคัมกับ

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๔๔ นาฬิกา

LIRT

บัญชีรายการการประชุม

วัชณี	เหมือนรัตน์	สตีมา	คุ่มมงคล
ภูษงค์	เอกบุตร	กรรณา	พิมพ์สุวรรณ
สมชาย	ดาวอุคม	สมศรี	ใจอนนอม
อาภรณ์	พงษ์นาค	เปรมจิต	บุญหล่อ
อุทุมพร	แก้วสติกย์	พัชนี	คล้ายสุวรรณ
สายสุนีย์	พันชนะ	รัชนี	ธนิชโชติ
กัลยา	สาราญศิลป์	พรระญญา	วิไลวงษ์
เขาวเรศ	นวลสกุล	สมพงษ์	วรภักดิ์
ประเสริฐ	ปิ่นสิน	เรณู	อรัญญิก
กรองกาญจน์	เป่าจินดา	สัมฤทธิ์	คงเลิศ
ประไพศรี	แกงอินทวัฒน์	บังอร	นภนกุล
ชดชถกษณ	ธรรมแดน	กรรณิการ	สิงหะผลิน
สรพรศิริ	อรรวุฒิวงศ์		

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
(กรณีการยังมีใ้คตรวจ)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่
คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้คตรวจ เนื่องจากสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา สิ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ตามความในมาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๑๒ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ตามบัญชีของยังคัมการประชุม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

